

ANDREW STROM

KUNDALINI- VAROITUS

OVATKO
VÄÄRÄT
HENGET
VALTAAMASSA
SEURAKUNTAA?

KUNDALINI-VAROITUS

Ovatko väärät henget valtaamassa seurakuntaa?

Englanninkielinen alkuteos: Kundalini Warning, Are False Spirits Invading the Church?

Copyright © 2010 Andrew Strom, All rights reserved

Tästä Andrew Stromin valtuuttamasta suomennoksesta SAA ottaa kopioita, joita voi jakaa eteenpäin, kunhan maksua ei veloiteta. Suomennosta ei saa painattaa kirjaksi myyntiin ilman kirjailijan lupaa.

Suomennos: Reija Becks

Kansi ja kannen kuva: Reija Becks

Helsinki 2011

ISBN 978-952-92-9344-5

SISÄLLYS

1. KUINKA SYVÄÄN ON LANGETTU?.....	4
2. MIKÄ ON KUNDALINI?.....	9
3. SILMINNÄKIJÖIDEN VAROITUKSIA	14
4. PROFEETALLISUUDEN INVAASIO.....	17
5. LAKELANDIN KATASTROFI	26
6. VAROITTAJIA NÄKYJÄ	35
7. KRISTITYILLÄKÖ SISÄLLISSOTA?.....	37
8. OIKEA JA VÄÄRÄ HERÄTYS	40
9. AITOUTTA KAIVATAAN.....	44
LOPUKSI.....	46
VIITTEET	47

1. KUINKA SYVÄÄN ON LANGETTU?

Väärinkäsitysten välttämiseksi kerron heti aluksi, etten kirjoita tätä ulkopuolisena. Olen kuulunut yli 25 vuotta karismaattiseen liikkeeseen, ja olin mukana niin kutsutussa profeettaliikkeessä yli vuosikymmenen. En siis tarkastele asioita ulkopuolelta sormella osoittaen. Liikkeessämme on kuitenkin piirteitä, joista on tullut täysin sairaita ja epäpyhiä. Kuka voisi kiistää tätä? Tiedän itse asiassa monia, jotka eivät enää ollenkaan halua, että heitä nimitetään karismaatikoiksi. Onko mahdollista, että eriskummallisten ja epäraamatullisten piirteiden ”invaasio” – tunkeutuminen karismaattisuuteen – mitä olemme nähneet viimeisten 16 vuoden aikana, on suurelta osin tämän kaiken takana? Se pyritään paljastamaan seuraavilla sivuilla.

Mistä siis aloitamme? Kuvittele seuraavaa. On vuosi 2010. Isossa kristillisessä tapahtumassa on kaksi johtajaa puhujalavalla. Tämä ei kuitenkaan ole mikään tavallinen kokous. Miehet näyttävät olevan ympäröivissään tai – kirjaimellisesti – ”pilvessä”. Silti yleisössä olevat kristityt huutavat hyväksyvästi ja nauravat riehakkaasti. Ällistyttyään on, että toinen lavalla olevista miehistä tupruttelee jotain, mikä näyttää melkein marihuanasavukkeelta – ainakin sellaisen vaikutelman hänestä saa, kun hän hoippuu ympäri lavaa. Oikeasti se ei kuitenkaan ole marihuanaa. Se on pieni muovinen Jeesus-nukke, jota hän ” tupruttelee”, ja hän nimittää tätä ”Pyhän Hengen pössyttelyksi”. Miehet kehottavat yleisöä tekemään samaa, ”juopumaan Hengestä” ”pössyttelemällä Henkeä” kuten he. Ja monet seuraavat esimerkkiä.

Keitä nämä miehet ovat? He ovat John Crowder (”Uusi mystikko”, kuten hän nimittää itseään) ja Ben Dunn, hänen ”rikostoverinsa”. Tervetuloa tutustumaan River-liikkeen (”Virta”) uuteen ilmeeseen. Nämä miehet ovat vastuussa kiertueista, joista käytetään nimityksiä ”Sloshfest” (”tilttifestarit”) ja ”Drunken Glory” (”Hengessä” juopumista). Heidän vaikutuksensa on lisääntynyt huomasti karismaattisessa liikkeessä, etenkin nuorten parissa.

Jokaisen, joka luulee tämän olevan vain jokin pieni reunailmiö, pitää miettiä asiaa vielä uudelleen. Viime vuosina he ovat olleet puhujalavalla yhdessä sellaisten karismaattisten tähtien kanssa kuin James Goll, Heidi Baker, Cal Pierce (kuuluisa Healing Rooms -työstä), Bobby Conner tai Patricia King. Crowder on Todd Bentleyyn ystävä ja ihailija. Ja hänen kumppaninsa Ben Dunn on kutsuttu opettamaan Bill Johnsonin kuuluisassa Bethel School of Ministry -raamattukoulussa Reddingissä, Kaliforniassa. Kaverukset ovat nykyään todellisia kuuluisuuksia liikkeessä – monet kuuntelevat heitä innokkaasti ja ihailevat heitä suuresti. Crowderin kirjasta The New Mystics (”Uudet mystikot”) on tullut iso menestys niiden parissa, jotka katsovat kuuluvansa River-uudistusliikkeeseen.

Vuonna 2010 John Crowderin omilla internetsivuilla mainostettiin seuraavasti koulutusta, jota hän tarjoaa:

”Nauti Hengen syvistä asioista [...]

Intensiivisellä, kolmipäiväisellä Mystiikan koulu (Mystical School) -kursillamme John Crowder perehdyttää seikkaperäisesti, aktivoi ja välittää (impartation) kätten päällepanemisen avulla [...] Näillä kursseilla:

Toimit transsissa, hurmiotilassa ja ekstaattisessa rukouksessa

Koet mystiikan fyysisiä ilmiöitä

Aktivoidut ihmeissä, merkeissä ja luovissa ihmeissä

Ymmärrät uuden luomuksen realiteetit ja pääset sisään niihin

Kuulet historiallisen katsauksen ihmeidentekijöistä ja mystikoista

Aktivoidut näkijämaailmassa, profetiassa ja henkimatkoissa

Opit ymmärtämään avoimia taivaita ja ilmestyksiä

Opit pääsemään sisään kirkkauden valtakuntaan ja ilmaisemaan sitä [...]”

En tiedä sinusta, mutta minä epäilen, onnistuisiko edes hindulainen guru kuulostamaan enemmän New Agelta kuin se, mitä edellä on lueteltu! Ja kuitenkin John Crowder on nouseva tähti nykyajan karismaattisessa liikkeessä!

Jopa suuren yhdysvaltalaisen kristillisen aikakauslehdessä, Charisman, päätoimittaja Lee Grady alkoi esittää teräviä kysymyksiä: ”Hengellisen juopumisen hullutus johti muihin karismaattisiin villityksiin, sellaisiin kuin hullaantuminen enkeleihin, kultapöhyyn ja outoihin oppeihin, joita levittää ’Uudeksi mystikoksi’ julkisesti tunnustautunut John Crowder. Hän vertaa Pyhällä Hengellä täyttymistä marihuanan polttamiseen.

Crowder, joka perustaa tänä syksynä seurakunnan Santa Cruziin, Kaliforniaan, nimittää kokouksiaan joskus Sloshfesteiksi ja itseään Jumalan baarimikoksi. Hän opettaa, että Jumala haluaa kaikkien kristittyjen olevan jatkuvasti juopuneita Pyhästä Hengestä, ja hän tarjoaa keinoja auttaa heitä juuri siihen. Näihin keinoihin kuuluu elektroninen musiikki, joka Crowderin sanoin auttaa ’pääsemään transsiin’, ja opetus, jossa innostetaan stigmoihin ja levitaatioon.

Jätän teologien tehtäväksi esittää ilmisevät syyt siihen, miksi Crowder ja muut "Uudet mystikot" astelevat vaarallisella maaperällä. Minulla on sillä välin eräs mutkattomampi huolenaihe. He painottavat Pyhällä Hengellä päihtymistä, mutta huomaisiko kukaan, että Raamattu selvästi käskee meitä olemaan hengellisesti raittiita, billittyjä?"

Kuitenkaan nämä kaverit eivät selvästi ole vähääkään huolissaan Raamatun kehotuksista harjoittaa itsehillintää. He vain kuittaavat uskonnollisten "fariseusten" kritiikin vitsillä – ja jatkavat siitä piittaamatta. Tämä ainakin yleensä on se reaktio, jota olen nähnyt vuosien varrella. Ja pahemmaksi näyttää menevän.

Englantilaisen Sun-sanomalehden toimittaja David Lowe pyydettiin seuraamaan tammikuussa 2010 Englannissa pidettävää Sloshfestiä. Alla on joitain hänen huomioitaan kokouksista:

"Sloshfestin järjestäjä David Vaughan [...] ei pyytele anteeksi Jumalasta välittämäänsä kuvaa, jonka mukaan Jumala on kova juhlija, bilehile, joka tahtoo saada nuoret puolelleen ylikuonnollisin huippufiiliksin [...] Taivaassa tulee olemaan villi meininki. Jumala ilmaantuu juhliin ja on hauska ja eloisa huomion keskipiste [...]"

Kristityt, jotka väittävät pääsevänsä pilveen Pyhästä Hengestä ja juovuksiin Taivaan viinistä, ovat herättäneet tyrmistystä Yhdysvalloissa. YouTubeen on lähetetty kymmenittäin jumalanpilkakavalituksia liikkeen tunnetuimmasta edustajasta, John Crowderista. Tämä entinen alkoholisti, jonka faneja nimitetään crowderiteiksi (Crowderites), nähdään Sloshfestissä, ja tyypillisesti hän sammaltaa saarnoissaan 'Jeesus-lapsen saubuttelusta', 'pilvessä olemisesta' ja 'Pyhän Hengen pösytyksestä'.

Merirosvokuningattareksi pukeutunut nainen ryömyi mumisten ohitse sekasorron keskellä. Outoa, että vaikka alkoholin tai huumeiden käytöstä ei näy mitään merkkejä, hän ja monet muut kokoukseen osallistujat vaikuttavat päihtyneiltä punaisine, pöböttyneine silmineen ja tyhjinä katseineen [...]"

On kiinnostavaa huomata, mitä tunnettu karismaattinen opettaja Derek Prince sanoi puhuessaan aiheesta jumalanpilkkaa:

"Jeesus itse varoittaa meitä, että meidän tulee olla hyvin, hyvin varovaisia, miten puhumme Pyhästä Hengestä, miten esitämme Pyhän Hengen. Jeesus käyttää sanaa 'pilkkaa', ja päätin katsoa sanan isosta kreikan sanakirjastani. Ensimmäinen sanakirjassa sille annettu merkitys on: puhua väheksyvästi tai väärin pyhistä asioista. Joten kun Pyhästä Hengestä puhutaan sillä tavalla tai Pyhän Hengen luonne esitetään väärin, ollaan päivänsevästi lähellä jumalanpilkkaa.

*Jos olet koskaan tehnyt sitä tai ollut altis sellaiseen tai ollut tekemisissä sitä tekevien henkilöiden kanssa, haluan antaa vilpittömän neuron: Sinun on tehtävä parannus. Sinun täytyy hoitaa asia Jumalan kanssa kerta kaikkiaan, äläkä koskaan enää syyllisty vääristelemään Pyhää Henkeä. **Sillä Pyhä Henki on pyhä ja Hän on Jumala.**"*

Suoraan sanoen olen samaa mieltä kuin Derek Prince. Iso osa videoista ja materiaalista, jota John Crowderin "Uudet mystikot" ovat laittaneet internetiin, on kirjaimellisesti niin sairasta, halventavaa ja pilkkaavaa Jumalaa ja hänen Pyhää Henkeään kohtaan, että tuskin kykenen edes katsomaan niitä. Miksi siis hänestä on vinhaa vauhtia tulossa "tähti" karismaattiselle näyttämölle? Miten kummassa asiat etenivät tähän? Kuinka mikään niin sairas ja epäpyhä saattoi vedota niin moniin karismaattisessa liikkeessä?

Meidän on saatava tietää tarkalleen, mitä tapahtui, että tällainen luopumus sai alkunsa, koska Sloshfest ja Uudet mystikot eivät ole yksittäinen tapaus. He ovat osa isosta joukosta samantapaisia kristillisessä palvelutyössä olevia toimijoita, jotka ovat käytännöllisesti katsoen vallanneet kokonaisia osa-alueita profeettallisesta ja karismaattisesta liikkeestä. Miten näin pääsi käymään? Mitkä asiat johtivat siihen? Juuri tähän vastaamme pian tässä kirjassa.

MUTTA ENSIN...

Ennen kuin katsomme, mikä johti meidät tähän suohon, on tärkeää, että kerron lyhyesti omasta taustastani, jotta tiedät, mistä olen peräisin. Kuten huomautin aiemmin, olen Hengellä täyttynyt, kielillä puhuva kristitty, joka on ollut pitkään mukana sekä karismaattisessa liikkeessä että profeettaliikkeessä. Olin itse asiassa yli 11 vuotta mukana samassa profeettaliikkeessä kuin Todd Bentley, Rick Joyner, Bob Jones, Paul Cain ja Micke Bickle, vaikka en ollutkaan lainkaan yhtä tunnettu kuin he. (Profeettaliike on karismaattisen liikkeen haara, jossa uskotaan, että nykyaikana on profeettoja ja apostoleja). Mutta vuoteen 2004 mennessä asiat menivät niin huonolle tolalle, etten voinut enää jäädä. Minun täytyi ilmoittaa, että lähdän. Olin tajunnut, että saatoin olla mukana vain tyystin toisenlaisessa profeettallisuudessa, sellaisessa, joka kutsuu seurakuntaa takaisin parannusentekoon ja pyhyteen, pyhitykseen – alkuseurakunnan puhtauteen ja voimaan. Tämä nykyajan profeettallisuus yksinkertaisesti ei tehnyt sitä.

Ilmoitukseni vuonna 2004, että jätän profeettaliikkeen, nostatti valtaisan myrskyn – paljon suuremman, kuin mitä osallistumiseni oli koskaan saanut aikaan. Sain kirjaimellisesti tuhansia sähköposteja ympäri maailman. Useimmista niistä hyväksyttiin se, minkä kannan oli ottanut. Monet reaktioista kuitenkin järkyttivät ja surettivat minua. Kuten kirjoitin eräässä artikkelissa useita viikkoja myöhemmin:

"Ne sähköpostit, joissa ollaan eri mieltä kanssani tai joissa minua syytetään 'hajottavasta' toiminnasta, eivät saa silmiini kyyneliä, vaan ne kaikkeialta maailmasta lähetetyt sähköpostit, joissa ollaan vankasti SAMAA MIELTÄ kanssani ja joissa kerrotaan niistä muista kauheuksista, mitä kirjoittajat ovat itse todistaneet. Istuin eilen illalla tietokoneeni ääressä ja tulin aina vain murbeellisemmaksi lukiessani kertomuksen toisensa perään siitä sairaalloisuudesta, joka on tämän liikkeen osana levinnyt ympäri maailman. Se on tosiasia PAHEMPAA kuin koskaan olin kuvitellut [...]"

Puhumme tässä liikkeestä, jossa ihmisiä rohkaistaan vuorovaikutukseen alas leijailevien 'valopallojen' kanssa (eräs merkittävä palvelutyö harjoittaa tätä) tai maksamaan saadakseen 'selitykset' omille unilleen. Puhumme liikkeestä, joka opettaa ihmisiä 'visualisoimaan', miten päästään 'kolmanteen taivaaseen' ja joskus järjestää erityisiä päiviä, jolloin voit mukavaa palkkiota vastaan varata puolituntisen tavataksesi jonkun profeetan henkilökohtaisesti. Puhumme liikkeestä, jossa pääaiheita ovat 'manifestaatiot', 'portaalit' ja omituiset 'ilmestykset'. Kaikin tavoin se muistuttaa enemmän New Age -liikettä kuin mitään kristillistä toimintaa. Itse asiassa huomaan yhä selvemmin, että liike on täysin ENNUSTAJAHENGEN hallinnassa. Se on sanoinkuuaamattoman sairasta. Ja liikkeen profeetat ovat täysin sokeita. Nytkin heillä on hoppu pitää Hollywoodissa valtaisa 'ilmestyskokous' [...]"

Melkein itken jopa nyt, kun vain kirjoitan tästä. Se, millaiseksi liike on muuttunut, on niin kamalaa. PYSYKÄÄ EROSSA siitä, ystävät. Kyseessä ovat DEMONIT kohtaamiset. 'Eikä ihme, tekeytyhän itse Saatanakin valon enkeliksi. Ei siis ole mitenkään merkittävää, että hänen palvelijansa esiintyvät Jumalan asian palvelijoina.' (2 Kor. 11:14-15). Elämme todella viimeisiä aikoja."

KUINKA TÄMÄ INVAASIO ALKOI

Monet eivät tajua, että Toronton siunauksella ja sellaisilla nykyisillä johtohahmoilla kuin Todd Bentley ja John Crowder on vahva yhdysside. Ihmiset eivät tiedä, miten väkevä yhteys on Torontolla, profeettaliikkeellä ja sellaisilla ilmiöillä kuin Lakelandin herätys ja Sloshfest. On tärkeää olla perillä siitä, että kaikilla näillä liikkeillä ja johtajilla on syvä yhteys toisiinsa. Miten tiedän sen? Koska olin mukana profeettaliikkeessä yli 11 vuoden ajan. Kuuntelin sen "viidakkorumpua", niin sanotusti, ja jouduin tekemisiin näiden liikkeiden ja niiden johtajien kanssa sitä mukaa kun liikkeitä ja johtajia ilmaantui. Olin täysin tietoinen kaikista keskinäisistä yhteyksistä. Itse asiassa useimmat ihmiset näissä piireissä tiesivät niistä hyvin. Yhdyssitteet ovat yhä nykyäänkin erittäin vahvat, kuten tulemme näkemään.

Meidän täytyy kuitenkin palata vielä yksi askel taaksepäin ymmärtääksemme todella, mistä niiden yhteinen lähde, "River", sai alkunsa. On palattava eteläafrikkalaiseen menestyssaarnaajaan, joka nimitti itseään Pyhän Hengen baarimikoksi ja käski kuulijoita "tulemaan baariin ja juomaan". On palattava mieheen nimeltä Rodney Howard-Browne.

Muistan nähneeni Howard-Brownen ensimmäisen kerran katsellessani häntä videolta kotikaupungissani Aucklandissa, Uudessa-Seelannissa. Tämä tapahtui joko vuonna 1993 tai 1994, ja olin tuolloin Prophetic Bulletin -nimisen pienen uusiseelantilaisen profeettallisen julkaisun päätoimittaja. Mutta se, mitä näin videolla, todella kuvotti minua. Sitä suitsutettiin herätykseksi, jota Howard-Browne johti Floridassa, mutta näkemäni järkytti minua siinä määrin, että sanoin videon näyttäneelle naiselle, ettei hänen pitäisi tuoda sellaista vaarallista materiaalia Uuteen-Seelantiin Kristuksen ruumiin katseltavaksi. Aloin tajuta, että jos sellaista alkoi tulla maahan, minun pitäisi puhua sitä vastaan – ajatus täytti minut kirjaimellisesti kauhulla. Vähänpä tajusin, mihin kaikki tämä johtaisi.

Joitain kuukausia onnistuin pysyttelemään erossa varsinaisista konflikteista, mutta sitten Toronton siunauksesta tuli iso uutinen kristillisissä tiedotusvälineissä ja minun oli kerta kaikkiaan puhuttava asiat halki. Huomasin, että Toronto oli yksinkertaisesti "Rodney Howard-Browne -voitelu" pukeutuneena eri vaatteisiin. (Toisin sanoen Vineyard-pastori Randy Clark oli tuonut Howard-Brownen "voitelun" Toronto Airport Vineyard -seurakuntaan vuoden 1994 alussa, ja siten koko liike sai alkunsa. Tämä tausta on kiistämätön, ja useimmat ihmiset tunnustavat avoimesti Howard-Brownen roolin Toronton siunauksen alkuunpanijana.)

Minä olin tähän mennessä jo nähnyt ja tutkinut tarpeeksi saadakseni vahvistuksen pahimmille epäilyilleni siitä, mitä oli meneillään. Ensimmäiset yritykseni tukahduttaa tämä "invaasio" olivat kuitenkin melko lieviä. Alla on otteita ensimmäisestä aiheesta käsittelevästä kirjoituksestani, joka julkaistiin Challenge Weekly -nimisessä uusiseelantilaisessa kristillisessä sanomalehdessä 26.8.1994. Tämä oli varmaan ensimmäinen monista epätoivoisista yrityksistäni varoittaa asiasta:

"Viime viikkoina kristillisessä mediassa on keskusteltu niin sanotusta 'nauruberätyksestä', joka näyttää leviävän yli Yhdysvaltojen ja osin Kanadan. Sitä on ollut jo jonkin aikaa myös Uudessa-Seelannissa, ja olen seurannut sen etenemistä. Sananjulistaja näyttää siinä usein puhaltavan ihmisiin, jotka sitten kaatuvat maahan nauraan ja täristen. Olen nähnyt videolla tämän liikkeen yhden edustajan, Rodney Howard-Brownen, palvelevan Amerikassa. Olen myös ollut paikalla itse katsomassa, kun eräs toinen tämän amerikkalaisen 'nauruliikkeen' johtohahmo palveli äskettäin Aucklandissa."

Minun täytyy myöntää, että näkemässäni on monia seikkoja, jotka ovat herättäneet minussa paljon levottomuutta. Yksi minua eniten huolestuttaneista asioista on se, että jotkin liikkeen johtajista näyttävät nimittävän liikettä herätykseksi tai uudeksi Jumalan

työksi, vaikka se ei ole yhtään linjassa niiden monien yksityiskohtien kanssa, joita Jumala on tulevasta herätyksestä näyttänyt uusiseelantilaisille. Eikä se ole millään aidolla tavalla linjassa menneisyydessä tapahtuneiden Jumalan suurten liikehdintöjen kanssa.

Olen jo joitain vuosia tutkinut kertomuksia menneistä herätyksistä, ja niissä tietyt piirteet ovat toistuneet yhä uudestaan [...] Historia osoittaa, että herätys alkaa sillä, kun kristityt painuvat polvilleen. Herätys on syylliseksi tunnustautumisen, puhdistumisen ja katumuksen syvällinen tulva, jonka tarkoituksena on "siivota" seurakunta ja asettaa se ennallaan Uuden testamentin puhtauteen ja voimaan.

Sen obella että Jumala on puhunut tulevasta syvällisestä katumuksen tulvasta, hän on myös näyttänyt monille rukoileville ihmisille, että seurakuntaa tullaan kohta 'ravistelemaan' suuresti.

Se mitä olen havainnut meneillään olevassa 'nauruliikkeessä', on herättänyt minussa suurta levottomuutta. Herätyksen aikana on runsaasti väärennöksiä, epäaitoa. Suurin pelkoni on, että tämä 'nauruliike' leviää seurakuntiin, ilman että esitetään riittävästi oikeita kysymyksiä vain, koska se on hyväksytty muualla.

Kehotan kaikkia kristittyjä arvioimaan tarkasti tätä ja muita vastaavanlaisia liikkeitä. Uskon aidon herätyksen tulevan, ja on vaarallista tyytyä mihinkään vähempään [...]"

On sanomattakin selvää, että kirjoituksellani oli invaasioon osapuilleen yhtä paljon vaikutusta kuin norsua takamukseen pistävällä hyttysellä. Mutta ainakin sitä vastaan esitettiin muutamia (pieniä) kannanottoja. Vähänpä tiesin, kuinka pahoiksi asiat vielä tulisivat – tai kuinka yksinäiseksi minut pian saataisiin tuntemaan itseni.

"TORONTON SIUNAUS" TULVII SISÄÄN

Nyt invaasio alkoi tosissaan. Uskon todella, että liike saastutti Brittiläistä kansainyhteisöä paljon enemmän kuin Yhdysvaltoja. Toisin sanoen sillä oli paljon laajempi vaikutus karismaattisiin / helluntailaisiin seurakuntiin Yhdysvaltojen Kuningaskunnissa, Australiassa ja Uudessa-Seelannissa jne. kuin Yhdysvalloissa. Tämä johtuu siitä, että USA:ssa on paljon enemmän konservatiivisia evankelikaaleja ja kokonaisia erillisiä tunnustuskuntia kuten helluntailainen Pentecostal Holiness ym., joissa se vaikutti tuskin lainkaan. Kotimaassani Uudessa-Seelannissa se ei jättänyt koskettamatta käytännöllisesti katsoen ketään.

"Toronton siunausta" julistavia merkittäviä johtajia tuli Pohjois-Amerikasta. Sekä Rodney Howard-Browne että John Arnott ("Toronton" tärkein johtaja) pitivät valtavia kokouksia Uudessa-Seelannissa. Samoin tuntemattomat nimet, kuten Kansas Citystä Jill Austin, jota itse asiassa aloin pitää vielä vaarallisempana ja äärimmäisempänä. Osallistuin kerran Jill Austinin kokoukseen, jossa ihmiset pauskautuivat jopa 3 metrin päähän (jotkut olivat vieläpä sinkoutuneet lasten päälle). Sali oli täynnä ihmisiä, jotka tekivät valtavia lepakkomaisia liikkeitä ja päästivät aavemaista ulvovaa ääntä. Ei oltu kaukana kauhuelokuvasta! Näistä kokouksista poistuessaan tunsin kirjaimellisesti syvää murhetta ja kuvotusta hengessään. Miten kauheaa aikaa.

Käytännöllisesti katsoen jokainen karismaattinen tai Pentecostal-helluntailainen pastori Uudessa-Seelannissa oli mukana tässä liikkeessä. Jopa monet Assemblies of God -helluntalaiset ja muut niin kutsutut konservatiiviset Pentecostal-helluntalaiset! Ja jopa jotkin baptistit! Se oli painajaisista.

Viikko toisensa perään pidettiin kokonaisia kokouksia, joissa tavoiteltiin omituisia kokemuksia. Kokonaiset seurakunnat vääntelehtivät usein hyeenamaisesti nauraen, toikkaroivat kuin juopot, nytkähtelivät, haukkuivat, karjuivat ja kouristelivat eläimellisesti. Meno oli kuin mielisairaalassa – todella oli. Kaikki "likosivat" eli "soukka-sivat" tässä uudessa "voitelussa". Kaikki "viettivät lattia-aikaa". Touhu meni sellaiseksi, ettei enää uskaltanut antaa kenenkään panna käsiä päällesi ja rukoilla puolestasi. Invaasio oli saatu suoritettua. Se levisi laajalle kuin kulkutauti. Ja pian oli jäljellä tuskin yhtään johtajaa – edes "pieniä nimiä" – joka olisi uskaltanut vastustaa sitä. Tämä piti erityisesti karismaattisiin ja Pentecostal-helluntailaisiin piireihin. Ystävälläni ja minulla oli tapana vitsaila synkästi, että olimme kuin vanhassa Ruumiinryöstäjät-elokuvassa. Melkein kaikki ystävämmme oli jo ryöstetty, ja nyt jahdattiin meitä.

SUURET JOHTAJAT

Olen vakuuttunut, että yksi olennaisista tekijöistä "Toronton" leviämisessä ympäri maailman oli ryhmäpaine, etenkin johtajatasolla. Tärkeimmät karismaattiset johtajat näyttivät kaikki olevan mukana siinä, joten miksi ei mentäisi mukaan? Ja ketä tahansa, joka uskalsi olla eri mieltä, painostettiin ankarasti.

Maailmassa oli vain varsin vähän karismaattisia johtajia, jotka nousivat vastustamaan sitä – ja useimmat heistä olivat puolittuntemattomia. Art Katz kirjoitti artikkelin, jossa varoitti "Torontosta" (mutta ei Brownsvillistä), ja kuulumme, että Derek Princeltä oli nauhalla puhe, jossa hän oli vastustanut "eläinmanifestaatioita" ym. Toinen englantilainen johtaja, Clifford Hill, varoitti muutamaa otteeseen ankarasti. Mutta yleisesti ottaen voitto oli helppo kuin mikä. Kuulumme vasta Derek Princen kuoleman jälkeen, kuinka voimakkaasti hän oli vastustanut

ilmiötä, koska hänen kannanottonsa julkaistiin kirjana nimeltä Protection from Deception (”Suoja eksytystä vastaan”) vasta hänen kuolemansa jälkeen. Emme kuitenkaan saaneet sitä niinä ratkaisevina vuosina, jolloin sillä olisi ollut todella merkitystä. Useimmista meistä tuntui sitä, että meidän oli pakko kohdata invaasio käytännöllisesti katsoen yksin. Minä kuitenkin kyllä julkaisin sitä tietoa, mitä sain käsiini.

Aina oli tietenkin anti-karismaattisia johtajia kuten Hank Hanegraaff ja John MacArthur, joiden saattoi luottaa vastustavan koko liikettä. Mutta hyvin harvat Hengellä täyttyneiden piiristä kuuntelivat heitä, koska heidän jo tiedettiin olevan silmittömän anti-karismaattisia ja siksi ”ennakkoluuloisia”.

Ironista, että yksi ensimmäisistä tätä invaasiota vahvasti vastustaneista merkittävistä johtohahmoista oli Benny Hinn! Word of Faith (Uskon sana) -leiri oli aiemmin hyväksynyt Rodney Howard-Brownen omituisine manifestaatioineen. (Hänhän oli loppujen lopuksi mahtava menestyssaarnaaja). Eräässä kuuluisassa TV-videossa Kenneth Copeland toivottaa tervetulleeksi puhumaan Rodneya, joka nauraa ”juopuneen nauruaan”, ja heillä on siinä on kaikenlaisia höpsöjä elkeitä keskenään.

Mutta heinäkuussa 1997 Benny Hinn sanoi suorat sanat PTL-televisioshow'ssa. Alla on useita hänen kommentteistaan:

”Osa siitä, mitä nykyään on meneillään, jotkut niistä manifestaatioista, joissa ihmiset haukkuvat, päästävät eläinten ääniä – voin kertoa teille, että ne eivät ole Pyhästä Hengestä. Se on pelkästään demonista. Pyhä Henki ei hauku. Vain demoni haukkuu. Jos joku haukkuu minun kokouksessani, karkotan hänestä demonin [...]

Paljon siitä, mitä tapahtuu, on pelkästään tunneperäistä – tarttuvaa naurua. Mitä se saa aikaan muuta, kuin että näytät typerältä? Minua ei kiinnosta jokin tunnehuippu. Tahdon vain Kaikkeivaltiaan Jumalan voimaa, joka muuttaa elämän [...]

En koskaan ole lukenut, että Jeesus olisi haukunnut. Oletko sinä? Voisiko kuvitella apostoli Pietarin haukkuvan Apostolien teoissa? Tiedätkö, miksi jotkut ovat hyväksyneet sellaisen pelleilyn? Koska he eivät ole juurtuneet sanaan. He eivät ole juurtuneet. Uskallapas vain kokeilla. Jos se ei ole Raamatussa, älä tee sitä! [...]

Kysyin Lester Sumrallilta ennen hänen kuolemaansa: 'Mitä mieltä olette näistä meneillään olevista ilmiöistä, kun ihmiset haukkuvat ja tekevät muuta sen sellaista?'

'Demoneita, demoneita', hän vastasi. 'Demoneita.'”

Oliko Benny Hinnin kommentteilla mitään vaikutusta liikkeen leviämiseen? Ei minun tietääkseni. Ja joka tapauksessa vuoteen 1997 mennessä vahinko oli jo melkein tapahtunut. Liike oli jo levinnyt miltei niin laajalle, kuin se saattoi levitä.

Vielä yhden, aiemmin tapahtuneen asian olisi pitänyt kilisyttää hälytyskelloja johtajille kautta maailman jopa rajummin. Toronto Airport Vineyard -seurakunta (”Toronton siunauksen” kotipaikka) oli erotettu kansainvälisestä Vineyard-liikkeestä joulukuussa 1995. Erottaminen tapahtui sen jälkeen, kun Vineyard-liike ja John Wimber olivat ilmeisesti vuoden ajan varoittaneet sitä uudestaan ja uudestaan. Mutta vaikuttiko mikään näistä tarpeeksi pysäyttääkseen invaasion? Ikävä kyllä, ei. Monta sekasorron vuotta oli vielä edessä.

PERINPOHJAISIA MUUTOKSIA

Vuonna 1996 täytin 30 vuotta, ja palvelutyössäni tapahtui käänne, jonka en aavistanut muuttavan tulevaisuuteni täysin ja lähettävän minut joka puolelle maailmaa. Vuonna 1996 aloitimme nimittäin ensimmäisen Revival-nimisen sivustomme internetissä, joka oli silloin vasta lapsenkengissään. Ensimmäinen internetsivumme oli väriltään harmaa (jännittävää!) ja ulkoasultaan varsin vaatimaton. Alusta alkaen ihmisiä kuitenkin veti puoleensa suorasukainen kutsumme parannuksentekoon ja pyhyteen, aitoon profeettalliseen julistukseen ja oikeaan herätykseen. Hyvin pian saimme ihmisiltä yhteydenottoja kaikkialta maailmasta.

Samana vuonna aloitimme myös kansainvälisen sähköpostilistamme, eikä aikaakaan, kun sille oli liittynyt 300 ihmistä. Pian heitä oli 1000. Nykyään lista on nimeltään REVIVAL, ja sillä on yli 17 000 ihmistä kaikkialta maailmasta.

Mies nimeltä Steve Schultz liittyi noina alkuaikoina listallemme, mutta hän ei näyttänyt juuri ymmärtävän kutsuamme parannuksentekoon tai asennettamme ”Torontoa” kohtaan. Hän päätyi lähtemään listalta aloittaakseen oman listansa, joka on nykyään nimeltään Elijah List. Sen oli määrä keskittyä julkaisemaan ”suurten nimien” profetioita ja myymään heidän kirjojaan, CD- ja DVD-levyjään jne. Jonkin aikaa Elijah List kasvoi, ja siitä tuli paljon mittavampi kuin meidän listamme, mutta viime aikoina sillä on näyttänyt olevan vaikeahkot ajat. Onko profeettaliikkeessä meneillään jotain, mikä aiheuttaa sitä? Vain aika näyttää.

OJENTAANKO JULKISESTI VAI YKSITYISESTI?

Käsitellessäni näitä asioita vältin vuosikaudet usein niin paljon kuin pystyin sitä, että olisin maininnut nimiä. Tietenkin jotkut kristityt vaativat, että jos palvelutyöhön liittyvästä asiasta pitää ojentaa tai kysellä, se täytyy aina joka tapauksessa tehdä YKSITYISESTI ja osoittaa vain asianosaisille johtajille, eikä se saisi koskaan olla julkista. (On tärkeää todeta, että vuosien varrella johtajia on todella lähestytty tällä tavoin monta kertaa. Näille lähestymisille on yleisesti ottaen viitattu kintaalla.) Joka tapauksessa en kuitenkaan voi olla yhtä mieltä siitä, että julkista eksytystä pitäisi vastustaa vain suljettujen ovien takana.

Emme saa unohtaa, että vanhimpia käskettiin Uudessa testamentissa nuhtelevaan ankarasti (Tit. 1:13) ja nuhtelevaan syntiä tekeviä julkisesti (1 Tim. 5:20), joskin 2 Tim. 2:24-26 heitä neuvottiin ojentamaan lempeästi. Muista, että 2. Galatalaiskirjeessä apostoli Paavali nuhteli Pietaria julkisesti ulkokultaisuudesta ja että Jeesus nuhteli Pietari avoimesti Matteuksen evankeliumissa ja jopa ajoi ruoskalla myyjät julkisesti ulos temppelistä Markuksen evankeliumissa (koska he tekivät Jumalan huoneesta ”ryövärien luolan”). Äärimmäisiä tapauksia käsitellessään apostoli Paavali itse asiassa kirjoitti kaikille, että hän luovutti ihmisiä Saatanan kuritettaviksi (ks. 1 Kor. 5 ja 1 Tim. 1:20). Raamatussa on hyvin selvästi, että yksi tärkeistä tehtävistämme on paljastaa pimeyden teot / nuhdella niistä (Ef. 5:11). Paavali kysyy (1 Kor. 4:21) ihmisiltä: ”Tulenko luoksenne piiska kädessä vai rakastavin ja lempein mielin?” Sama apostoli puhui rohkeasti (2 Kor 10:1) ja sanoi, ettei aio säästää ketään (2 Kor 13:1-2).

Monet kristityt haluavat ehdottomasti, että Matteuksen evankeliumin kohtaa 18:15-17 käytetään joka tilanteessa. Mutta entä väärät opettajat? Yllä oleva kohta Matteuksen 18. luvussa sanoo, että jos veljeni tekee syntiä minua vastaan, silloin minun pitäisi mennä sen takia yksityisesti hänen luokseen, sen jälkeen yhden tai kahden todistajan kanssa, ja sitten, jos hän ei tee parannusta, on ilmoitettava koko seurakunnalle. Tämä on hyvin tärkeä menetelmä ongelmien ratkaisemiseksi silloin, kun veli on rikkonut minua vastaan henkilökohtaisesti. Mutta entä vakavanlaatuinen VÄÄRÄ OPPI / OPETUS? Entä jos se leviää tai alkaa saastuttaa kokonaisia Kristuksen ruumiin osia? Onko se yhä pelkästään yksityinen asia?

Käsitykseni mukaan Uudessa testamentissa emme KOSKAAN näe Jeesuksen tai apostolien suhtautuvan väärään oppiin / opetukseen Matteuksen 18. luvun tapaan. Näemme heidän nuhtelevan ja oikaisevan julkisesti, yrittävän pysäyttää ”syövän”, ennen kuin se leviää yhtään pitemmälle. Tämä on RAKKAUDEN teko Kristuksen ruumista kohtaan. Se yrittää pysäyttää tuhon, ennen kuin liian monet kallisarvoiset lampaat vahingoittuvat. Väärää oppia / opetusta ja vääriä profeettoja ei koskaan kohdella Uudessa testamentissa miellyttävästi tai herttaisesti! (Sivumennen sanottuna en nyt puolustele nykyisiä harhaoppien ”metsästäjiä”, joiden uskon lähestyvän asioita usein täysin väärässä hengessä. Mutta esitän tässä muutamia raamatullisia suuntaviivoja).

Tämä on varmasti tärkeä kysymys lopunaikoina, koska on sanottu, että vääriä profeettoja ja vääriä opettajia tulee olemaan paljon ja niin suuri eksytys on tulossa, että se johtaa, ”jos mahdollista, valitutkin harhaan”. On elintärkeää ymmärtää, mistä on kyse. Vääriä opettajia ja vääriä profeettoja nuhdeltiin Apostolien teoissa hyvin suorasukaisesti, ja Paavali jopa mainitsi nimiä joissain seurakunnille lähettämissään kirjeissä. Emmehän näin ollen tietenkään voi enää väittää, että kyseessä on Matteuksen 18. luvun kaltainen tilanne? Eikö asia varmasti olekin vakavampi kuin se ja vaatii radikaalimman reaktion? Tietenkin on puhuttava totuutta rakkaudessa ja pidettävä Kristuksen kallisarvoisten lampaiden suojeleminen ensisijaisena. Mutta eikö meidän pidäkin sanoa asiat suoraan ja jopa mainita nimiä, jos näemme todellisen vaaran Kristuksen ruumiille? Uskon ja rukouksen, että tässä kirjassa teemme niin oikeassa hengessä.

2. MIKÄ ON KUNDALINI?

Kuten ensimmäisessä luvussa näimme, viime vuosina seurakuntaan on tunkeutunut paljon sellaista, mikä tuntuu suoranaisesti itämaiselta / uusiaikalaiselta (New Age). Kundalini-termi on peräisin suoraan itämaisesta mystiikasta. Tätä termiä meidän tosiaan täytyy tutkia.

Kun aloitimme internetsivustomme vuonna 1996, ensimmäisiä sinne panemiamme artikkeleja oli kirjoitukseni, jonka otsikko oli Toronton-kiista – huolestuttavia uusia tosiseikkoja historiasta (The Toronto Controversy – Disturbing New Facts from History). Seuraavassa on artikkelini ensimmäinen kappale. Olen varma, että ymmärrät, miksi se sai niin paljon palautetta!

”Herätyshistorian tutkija, jolla on läheiset yhteydet karismaattiseen ja profeettaliikkeeseen, nostaa tässä kirjoituksessa esiin seuraavat kysymykset: Miksi Toronton-manifestaatiot näyttävät täysin samanlaisilta kuin monissa väärissä liikkeissä, jotka kautta seurakunnan historian ovat koituneet aitojen herätysten tuhoksi? Ja miksi ne näyttävät samanlaisilta kuin kiinalaisessa okkulttisisessa qigong-liikkeessä ja Franz Mesmerin okkulttisessa parantamistoiminnassa? Edelleen, miksi ne näyttävät samanlaisilta kuin manifestatiot, joita esiintyy kaikkialla Rajneesh-, Ramakrishna- jne. Kundalini-kulteissa? Miksi sellaisia manifestatioita esiintyy kaikkialla New Age -liikkeessä ympäri maailman, mutta Raamatussa niitä ei esiinny ei missään? Jos elämme kristikunnassa

väkevän ek sytyksen aikoja, joista Raamatussa puhutaan, ehkä meidän pitäisi olla bieman varovaisempia siinä, mitä sallimme tulla Jumalan seurakuntaan?”

Kuten huomaat, yhteyksiä Toronto/River -liikkeen ja tämän hindulaisen Kundalini -hengen välillä käsiteltiin jo vuonna 1996. Itse asiassa monet tarkkailijat, jotka olivat perillä näistä hindu/New Age -manifestaatioista, kiinnittivät ilmiselvään samankaltaisuuteen heti huomiota. Mistä Rodney Howard-Browne oli tarkkaan ottaen saanut ”voitelunsa”? Hän toki vakuutti saaneensa sen Afrikassa ja että se oli Jumalalta. Mutta miksi se sitten oli kuitenkin niin erilaista kuin Raamatussa ja niin samanlaista kuin New Agessa – ja muistutti henkiä, joiden vaikutuksesta hindugurut toimivat? Kundalini-yhteys näytti varsin silmiinpistävältä. Kuten samassa artikkelissa kirjoitin:

”Joillain intialaisilla guruilla, kuten Bagwan Shree Rajneesh ja Ramakrishna, on ollut voima siirtää arvoisa hurmiotila kannattajilleen pelkästään koskettamalla heitä. Ramakrishnan tapauksessa näihin oloihin liittyi usein hillitsemätöntä naurua ja itkua. Myös Swami Baba Muktanandalla oli tämä voima erään hänen entisen innokkaan kannattajansa mukaan, ja seurauksena oleviin Kundalini-manifestaatioihin kuului hillitsemätöntä naurua, karjumista, haukuntaa, parkumista, hytkymistä, vapinaa jne. Jotkut hänen kannattajistaan myös mykistyivät tai menivät tiedottomiksi, kun taas monet kokivat täytyneensä valtavalla ilolla, rauhalla ja rakkaudella.

Tällaiset kokemukset ovat perustuneet siihen, että ihmiset ovat antautuneet näiden gurujen kautta toimivalle voimalle. Onko lainkaan sattuma, että manifestaatiot demonisissa Kundalini-kulteissa ovat miltei identtisiä torontolaisten manifestaatioiden kanssa?”

KUNDALININ HERÄÄMISIÄ

Jos etsit internetistä tietoa sanoilla ’Kundalini’ tai ’shakti’, huomaat, että suuri joukko ihmisiä kokee yhä näitä voimakkaita manifestaatioita New Agen tai itämaisten uskontojen piirissä. Kuten tiedämme, se tapahtuu usein jonkin gurun avulla, joka koskettaa heitä otsaan (tästä käytetään termiä ’shaktipat’), niin että he voivat kokea ’Kundalinin heräämisen’.

Kuten tutkija Robert Walker kirjoitti 1995:

”Harvat kristityt tajuvat, että guruilla on tuhansia vuosia toiminut parantamisen, ihmeiden ja tiedon sanojen lahjoja ja että heillä on voimakkaita näyttöjä hengellisestä tietoisuudesta, kun he tavoittelevat kosmista voimaa ja ottavat yhteyden siihen. Tämä voima, vaikka onkin alkuperältään demoninen, on varsin todellinen. Hindulaisten guru-mystikkojen pitämistä kokouksista käytetään nimitystä ’darsban’. Niissä osallistujat menevät eteen saamaan hengellisen kokemuksen gurulta, joka koskettaa heitä avoimella kämmenellä, usein otsaan. Tämä tunnetaan nimellä ’shakti pat’ eli jumalallinen kosketus. Tuon hengellisen kokemuksen synnyttämistä sanotaan Kundalinin herättämiseksi [...] Jonkin ajan kuluttua, kun osallistuja on saavuttanut tietyn korkeamman hengellisen tason, hän alkaa vapista, hytkyä, hyppiä tai kiemurrella hallitsemattomasti, puhkeaa joskus päästämään hallitsemattomasti eläinten ääniä tai nauramaan saavuttaessaan ekstaattisen huipun. Näistä manifestaatioista käytetään nimitystä ’kriya’. Tällöin osallistujat joskus karjuvat kuin leijonat ja heillä on kaikenlaisia fyysisiä eleitä. Usein he siirtyvät joihinkin korkeampiin hengellisen tietoisuuden tiloihin, muuttuvat fyysisesti liikkumattomiksi ja näyttävät vajoavan tiedottomuuteen menettäessään tajun siitä, mitä ympärillä tapahtuu. Tästä tilasta käytetään nimitystä ’samadhi’, ja se johtaa syvempään hengelliseen kokemukseen.”

Guru Shri Yogānandji Mahārāja kirjoitti:

”Kun ruumiisi alkaa täristä, tukkasi nousee pystyyn, naurat tai alat itkeä tahtomattasi, kieleesi alkaa päästää epämuodostuneita ääniä, täytyt pelolla tai näet kauhistuttavia näkyjä [...] Kundalini shakti on aktivoitunut.”

Kiinassa on suosittu Kundalini-tyyppinen liike nimeltä qigong. Kun kiinalainen hengellinen qigong-mestari Yan Xin puhui yleisölle San Franciscossa vuonna 1991, San Francisco Chronicle -lehti raportoi monien kuulijoiden alkaneen kokea jotain, mitä Yan nimitti ’spontaaneiksi liikkeiksi’. Hän sanoi yleisölle: ”Ne, jotka ovat herkkiä, saattavat alkaa kokea voimakkaita fyysisiä tuntemuksia tai he voivat alkaa nauraa tai itkeä. Älkää huolestuko. Se on aivan normaalia.”

Eikö iso osa tästä kuulosta hurjan tutulta? Eikö se ole käytännöllisesti katsoen samaa, mitä olemme nähneet seurakunnassa viimeisten noin 16 vuoden aikana? ”Voiman” saanut johtaja koskettaa ihmisiä päähän, ja kaikkia näitä outoja manifestaatioita tapahtuu?

Tosiasia on, että kaikki tämä on nykyajan karismaattisessa liikkeessä suhteellisen uutta. Se tunkeutui siihen laajamittaisesti vasta 16 vuotta sitten. Karismaattisten piirien laitamilla oli aina ollut tietty määrä outoa menoa, mutta ennen kaikkea tätä se oli vuosikausia pohjimmiltaan aika tervehenkinen Raamattuun pohjautuva liike. Tunkeutuminen karismaattisuuteen alkoi vasta noin vuonna 1994. Mistä se siis tuli? Ja mistä hengestä se oli?

Vertaa yllä oleviin Kundalini-manifestaatioihin alla olevaa kuvausta herätyksestä nykyaikana. Eräs lukijoistani lähetti tämän minulle joitain vuosia sitten, mutta se on hyvin tyypillinen kuvaus siitä, mitä monet ovat kokeneet:

”Annoin vahingossa eräiden ihmisten, jotka olivat saaneet ’Toronton siunauksen’, rukoilla puolestani siten, että he panivat kädet päälleni. Sinä iltana raajani nytkyivät ja tärisivät hallitsemattomasti, olin hengessä juovuksissa ja nauroin hillittömästi. Silloin se tuntui

oikealta. Mutta myöhemmin, ajan kuluessa, näitä tuli sopimattomina hetkinä ja hallitsemattomasti. Käteni ja jalkani nytkähtelivät usein, kun yritin rukoilla ihmisten puolesta tai kun vain istuin kirkossa. Jalkani pettivät usein altani, ja ylistäessäni minun täytyi yrittää pysyä tasapainossa vain voidakseni seistä suorassa. Pian minulle tuli selväksi, ettei tämä ollut Pyhästä Hengestä, joten tein parannusta, että olin antautunut ottamaan vastaan tämän hengen, ja pyysin Jumalaa ottamaan sen pois minulta. Ylistys Herralle, hän otti!”

Epäilemättä hindulainen guru kuvailisi yllä olevaa Kundalinin heräämiseksi. Se on itse asiassa täysin samanlaista. Silti seurakunnassa sitä nimitettiin Jumalalta tulleeeksi siunaukseksi! Sama voitelu ilmeisesti jatkaa nykyään leviämistään ympäri maailman kokouksissa, joissa sitä ”välitetään” eteenpäin (impartation). Eikö näin yleisesti ottaen ole tapahtumassa? Eivätkö yhtäläisyydet olekin liian ilmiselviä, että ne voitaisiin kieltää?

YHTEYS FRANZ MESMERIIN

1700-luvulla vaikutti kuuluisa okkulttinen parantaja nimeltä Franz Mesmer, Saksassa syntynyt lääkäri ja astrologi. Mesmer keksi animaalisen magnetismin, kuten hän sitä nimitti (se tunnetaan myös nimellä mesmerismi). Se oli nykyajan hypnotismin edelläkävijä. Mesmerillä oli itse asiassa eräänlainen okkulttinen ”palvelutyö” eli parantamistyö, joka houkutti monia Euroopan seurapiirien huomattavimpia hahmoja. Ja mitä manifestaatioita ilmeni usein? Niitä kuvaillaan näin: ”kaatumiset, hytkyminen, kouristelu, oudot murahtelut ja parkuminen, hysteerinen nauru jne.” Hmm. Miksi törmäämme jatkuvasti näihin samoihin manifestaatioihin – kautta okkulttisen maailman? Eikö näytä todennäköiseltä, että vaikuttamassa ovat samat henget?

Kuten kirjoitin ensimmäisessä Toronto-artikkelissani:

”Minusta näyttää olevan kiistatonta, että voimakkaan vieraan hengen on jo melko pitkän aikaa annettu jyllätä monissa seurakunnissa. Se, että Toronton manifestaatiot on verhottu kristilliseen terminologiaan, ei merkitse sitä, että ne ovat Jumalasta. Tosiasia on, ettei sellaisia manifestaatioita löydy Raamatusta mistään päin vaan pikemminkin niitä löytyy kaikkialta New Age -liikkeestä. Varmasti yksin tämän olisi pitänyt saada hälytyskellot pärisemään?”

LISÄÄ KUNDALINI-TODISTUKSIA

Hindulaisuudessa Kundalinin sanotaan tavallisesti olevan käärmehoima, joka on asettautunut selkärankaan. Kundalinin heräämiseen liittyy myös chakrojen avautuminen ja kolmannen silmän avautuminen otsassa ym. Kuten Peter Bell, entinen New Agen harjoittaja, kirjoitti minulle:

”Ennen kuin suurenmoisesti pelastuin ja täytyin Pyhällä Hengellä (noin 20-vuotiaana), kokeilin monenmoista, kuten New Age -hengellisyden useita muotoja. Näistä yksi, joka nousi voimakkaaimmin etualalle, oli oppirakennelma, jossa mainostettiin tätä Kundalini-henkeä. Sen vakuutettiin olevan oikeasti vain ihmistä itseä, ihmisen sielun tai psyyken energiaa, mutta siihen sanottiin kuuluvan kaikki ruumiin hermot selkärangan juuresta ylös päähän asti. Selkärangan eri energiakeskuksia (hermokeskuksia) nimitettiin hengellisyden keskuksiksi, kuten itämaisissa opeissa laajalti.

Itse Kundalini esitettiin selkärangan kokoisena ja muotoisena käärmeenä, joka oli elävä ja tuli sisään eli otti fyysisen ruumiin haltuunsa hermojärjestelmän avulla. Sen perusteella kuinka syvällisesti ihminen on ottanut vastaan tämän opetuksen, Kundalini-benki voi päästä sisään tai vainota tai jopa riivata ihmisen ja valehdella, että oikeasti on ihminen itse, ja jättää ihmisen hallintaan ja kykenemättömäksi erottamaan, mikä todellisuudessa on ihminen itse ja mikä on vieras henki – joka on kaikkea muuta kuin ihminen itse tai hänen sielunsa.”

Kun palvelutyömme kansainvälistyi internetissä, monet ihmiset kaikkialta maailmasta alkoivat ottaa meihin yhteyttä Toronto/River-herätyksen vuoksi ja niiden manifestaatioiden takia, joita he näkivät tai kokivat. Alla on useita näistä todistuksista, joita olemme saaneet vuosien varrella:

SHERIE kirjoitti:

”Voin todistaa, että olin tämän saastaisen itämaisen hengen, Kundalinin, piinaama. Olin 1992-2000 mukana eräässä liikkeessä, jolla oli läheinen yhteys Toronto-liikkeeseen. Vuosina 2000-2006 kuuluin seurakuntaan, jolla oli läheiset yhteydet Bill Johnsoniin.

Kaipasin epätoivoisesti Jumalan vaikutusta elämääni ja että hän muuttaisi tilanteita ja parantaisi haavoja, ja olin erittäin avoin vastaanottamaan apua. Moni mainitsemassani liikkeessä koski otsaani, ja koin kuvailemiasi manifestaatioita – juopumista, nauramista, itkemistä ja tärinää. Sain unia ja näkyjä, ja juuri ennen kuin lähdin liikkeestä (seurakunnasta), näin selkeän unen valtavasta pytonkäärmeestä, joka tuli takaovesta, takertui autooni ja myös kotini huoneisiin. Olin erittäin järkyttynyt, ja etsin Herraa saadakseni selityksen.

Kesti noin 6 kuukautta, ennen kuin vapauduin, mutta Jumala johdatti tieleni pariskunnan. Jumalan oli kouluttanut heidät, ja heillä oli voitto hengellisistä ’olioista’. Joka kerta kun olin heidän seurassaan, tulin aina erittäin levottomaksi ja he rukoilivat rauhallisesti puolestani. Silloin tunsin aina pimeyden lähtevän ja tervejärkisyteni palaavan. Vasta sen jälkeen kun tätä oli jatkunut 6 kuukautta ja kun olin taas heidän seurassaan, tunsin kuinka nyt seuraisi taistelu hengessä. Olin erittäin levoton ja hädissäni, ja

saatoin tuntea valtavan käärmeen selkärangassani – jäykistyin ja oloni oli todella tukala. Tuntui kuin olis halunnut tukahduttaa minut ja ryöstää minulta elämän. Huusin Jumalaa apuun, ja pariskunta rukoili hiljaa. Sitten pyysin rouvaa vetämään käärmeen päästäni. Tuntui, että se lähtisi läheltä päälakeani. Hän jatkoi rukoilemista, ja minä sain henkeeni sanan 'Kundalini'. Käskin sillä nimellä oliota lähtemään Jeesuksen Kristuksen voimallisessa nimessä. Julistin Jeesuksen veren suojaa, koska se oli erittäin pelottavaa, ja se lähti. Tuntui kuin olisin ollut pesty räitti, mutta olin vapaa!

Se oli viimeinen kerta, jolloin minulle rukoiltiin vapautusta. Sen jälkeen hengelliset silmäni ovat avautuneet, ja Jumala on tehnyt valtavan työn minussa, oltuani nyt muualla kuin siinä seurakunnassa [...] Minua auttanut pariskunta oli myöhemmin hämmästyksissään, ja he kysyivät, mitä outoa sanaa olin käyttänyt ja mistä sain sen. Minulla ei ollut aavistustakaan, paitsi että Jumala oli antanut minulle sen tiedon siinä tilanteessa. Kiitos tiedoista, olen saanut niistä selyyden kaikkeen! Olen nyt saanut vahvistuksen siihen, mikä minua piinasi! Ottakoot monet lukejoistasi vaarin Jumalan kutsusta 'lähteä pois ja pelastautua Baabelista ja sen valheista ja petoksesta ja saastaisista hengistä, kun vielä on aika [...]'”

GERI MCGHEE (vapauttamistyötä tekevä pastori) kirjoitti:

”Sain seuraavan sähköpostin eräältä Jumalan lapselta, joka on joutunut sorretuksi 'soukattuaan' ('liottuaan') jossain, mistä hänelle sanottiin, että se on Pyhä Henki. Ehkä teitä on muitakin, joita piinataan sellaisen kokemuksen jälkeen, minkä luulit olevan Pyhästä Hengestä, kun todellisuudessa jouduitkin demonihengen tai -henkien kahlitsemaksi [...]

'Hei, Geri! Muistan käyneeni joissain kokouksissa, joissa uskottiin kaikkeen siihen, mitä mainitsit 'likoamista' käsittelevässä viestissäsi Olen kokenut tärinän, pistelyn, ruumiini läpi kulkevat sähkövirrat ja monia muita ilmiöitä, joiden sanottiin olevan Pyhästä Hengestä, mutta en tajunnut, että sen aiheuttikin Kundalini-henki [...] Oletko koskaan vapauttanut ketään siitä karmasta hengestä, ja onko se vaikeaa?

Koen kylmiä tuntemuksia pääni päällä, kihelmointia ja läpi ruumiini meneviä sähköisiä tuntemuksia. Tunnen käärmemäistä liikettä kaikkialla selässäni, vapisen rukoillessani, tunnen liikettä pääni päällä, sukuelimissäni, jaloissani jne., ja listaa voisi jatkaa aina vain.

Saat jakaa todistustani, koska olen kamppailut tämän kanssa monta vuotta eikä kukaan ole kyennyt auttamaan minua. Olen vähän tutkinut tätä henkivaltaa, ja se, mitä olen havainnut, on varsin samaa, kuin mitä sinä olet kertonut minulle. Kävin äskettäin seurakunnassa, johon oltiin tuotu sitä, mitä TODD BENTLEY oli jakanut, ja sitä välitettiin eteenpäin joillekin ihmisille, mukaan lukien minä, joka en tajunnut mihin jouduinkaan mukaan. Kaikkia näitä manifestaatioitahan esiintyy myös hänen kokouksissaan. Voin tuntea sitä rinnassani ja selässäni – se tuntuu karmalta luikertelevalta käärmeltä [...]'”

'REVIVAL FIRE' kirjoitti:

”Voin todistaa tuoreeltaan äskettäisestä vapautumisestani. Tästä saattaa olla apua joillekin ihmisille. Vuonna 2003 päädyin Toronton siunaus -tyyppiseen kokoukseen. Olin tuolloin nuorisotyöntekijänä kristillisessä järjestössä. Tuona aikana siinä Toronto-tyyppisessä seurakunnassa minulla oli joitain hengellisiä kokemuksia. Minuun siirtyi jotain silloin. Mistäkö tiedän sen?

Tuona aikana Jumala oli alkanut toimia niiden nuorten elämässä, joita olin palvellut [...] Kun Toronto-kokouksissa käyntieni jälkeen palvelin nuorten ryhmiä, alkoi esiintyä hengellisiä ilmiöitä. Oli naurua, jotkut tunsivat olevansa juovuksissa, toisten teki mieli lysähtää lattialle, kun rukoilin. Tuolloin en ymmärtänyt sitä ja osa siitä huolestutti minua, mutta en tahtonut tukahduttaa sitä siltä varalta, että se oli Jumalasta. Yksi minua huolestuttanut asia oli, että yksi nuorista, joka tuli hengellisesti ”juovuksiin” pariksi päiväksi, ei ollut edes pelastunut.

Joka tapauksessa olen aina rakastanut Jumalan sanaa, hyvää oppia ja totuutta. Jotkin Torontoon liittyvät piirteet eivät koskaan vakuuttaneet minua. Minusta siinä oli vaikutteita New Agesta. Minulla oli kuitenkin lepo manifestaatioiden suhteen, ja olen nauranut, tärissyt, nytkähdellyt ja huudellut: 'Ouu, ouu' siinä missä muutkin. Silloinhan puolustin Torontoa [...]

Kun monet 'torontolaiset' olivat panneet kätensä päälleni, aloin pohtia eteenpäin välittämistä ja sitä, mitä olin vastaanottanut. Ollessani eräänä päivänä kaupungilla ryhmä Amerikan intiaaneja esitti kadulla perinteistä musiikkia. Pysähdyin kuuntelemaan, ja kuunnellessani aloin tuntea sisälläni liikettä. Se oli hyvin samanlaista, kuin mitä usein tunsin ylistyksen ja palvonnan hetkinä. Mietin miksi tämä pakanallinen musiikki koskettaa henkeäni (miellyttävällä tavalla)? Tällöin aloin pohtia, mille hengille olin avannut itseni.

Joka tapauksessa se 'Uusien mystikkojen' kokous, jossa kävin viime viikolla (en tiennyt heidän olevan niitä), sai minut edelleen tuntemaan, että jokin ei ollut kordallaan. Vaikka silmäni olivat aenneet näkemään petoksen, koin yhä, että jokin hengellinen side oli vielä vaikuttamassa. Sanon tämän, koska 'henkeni' reagoi välillä kokouksen tapahtumiin, vaikka siellä oli selvästi kaaotista. Ylistyksen aikana jotkut ihmiset myös tulivat ylistäessäni rukoilemaan puolestani. Jälleen tunsin, ettei se ollut hyvä.

Muutamat tämän kokouksen jälkeiset päivät olivat melkoisen kamalia tunne-elämässäni. Koin olevani nääntynyt, alakuloinen ja masentunut. Sitten muistin, että tällainen olo minulla usein oli, kun tulin Toronto-kokouksista. Tuolloin tulkituin sen niin, että Jumala toi pintaan negatiivisia asioita käsittehyä varten. Kun tätä alkoi tapahtua jälleen, aloin kuitenkin epäillä tätä selitystä. Koin myös rukoilemisen ja sanan lukemisen vaikeaksi.

Joka tapauksessa ollessani sängyssä muutama yö tämän jälkeen vaimoni sai johdatuksen rukoilla puolestani. Kun hän rukoili pitäen käsiään vatsani päällä, hän näki 'pienen mustan olion'. Hän huomasi kuitenkin, että se oli tiukasti nyrkin pitelemässä otteessa. Kun hän rukoili, se poistui. Hän ei kertonut tästä minulle ennen kuin aamulla.

Sen jälkeen kun hän oli rukoillut, oloni oli parempi ja nukahdin. Heräsin seuraavana päivänä, ja oloni oli paljon kevyempi. Sitten hän kertoi minulle, mitä oli nähnyt. Tulkitsen sen näin: vihollinen oli päässyt sisään käten päällepanemisen avulla ja koska olin avautunut eksytykselle.

Viiimeaikaiset tapahtumat saivat minut näkemään totuuden siitä eksyttävästä hengestä, joka oli vaikuttamassa. Kun silmäni avantuivat, sisälläni oli kuitenkin vielä hengellinen side (luultavasti käten päällepanemisessa tapahtuneen eteenpäin välittämisen takia). Koska nyrkki piteli oliota tiukasti, uskoin hengen olevan sidottu, mutta en ollut vielä vapautunut. Ehkä se, että henki oli sidottu, oli saanut aikaan sen, että näin totuuden, mutta vapautuminen ei tapahtunut, ennen kuin vaimoni rukoili. Joka tapauksessa tämän kokemuksen jälkeen olen huomannut, että minusta on 'lähtenyt' paljon 'kaikenlaista'."

DEBYLYNNE kirjoitti:

"Revival-fire', kirjoituksesi oli erittäin mielenkiintoinen, etenkin kertoessasi niistä reaktioista, joita tunsit ollessasi tekemisissä jonkin sellaisen kanssa, mistä tiesit, ettei se ollut Jumalasta (esim. intiaanien musiikki), ja siitä kuinka samanlaisia ne olivat kuin se, miten reagoit 'Jumalan' vaikutukselle niissä kokouksissa. Minulla on ollut samoja kokemuksia, ja se on todella huolestuttanut minua. Niitä oli jopa silloin, kun katselin internetsivuilta niitä videopätkiä Kundalinista. Tunsin, kuinka aloin reagoida: tärinä, nytkähdellä ja huojua. Suljin sivut heti, koska se melkein sai minut 'pimahtamaan'. En ole koskaan ollut Torontossa, enkä ole ollut suoraan yhteydessä kehenkään, joka on ollut siellä, mutta olen katsonut sitä menoa God TV:stä ja laskenut kädet TV-ruudulle vastaanottaakseni sitä kautta. Luulin KAIKEN olevan Jumalasta.

Olen tehnyt parannusta täydestä sydämeistäni, mutta pohdin, onko sisälläni vielä jotain, mitä vastaan tarvitaan vahvempia toimia. En ole pyytänyt aviomiestäni rukoilemaan puolestani tämän asian takia, mutta uskon että tosiaan pyydän kyllä [...]"

BRENDA kirjoittaa:

"Eräs vuosia rukouskumppaninani ollut hyvin rakas ystäväni houkuteltiin vihollisen eksytysverkkoon, joka punoutui monista niistä pastoreista ja manifestatioista, joista puhuit. Kun olin lukenut internetistä kirjoituksiasi ja kuunnellut sieltä ohjelmiasi, meillä oli voimallinen rukouskokous, jossa teimme parannusta ja sanouduimme irti kaikista niistä hengistä, joita olimme saaneet vääriä profetoita tai demonien opeista jne., ja käskimme näitä henkiä lähtemään meistä Jeesuksen nimessä. Mursimme itsensä pois kaikenlaista. Enimmäkseen rukouksemme oli syvä katumusta ja irtisanoutumista. Kiitos, että paljastit vihollisen taktiikkoineen ja kaiken sen eksytyksen, johon seurakuntaruumis on langennut syvälle [...]"

KUINKA VAPAUTUA

Kyllä, jos päällesi on pantu kädet tai olet "soukannut" eli "lionnut" missä tahansa näiden kaltaisissa tapahtumissa, on hyvin tärkeää SANOUTUA IRTI (koko syvimmällä olemuksellasi Jeesuksen nimessä) näistä Kundalini-hengistä tai mistä tahansa muusta saamastasi "voiteluista" ja myös KÄSKEÄ ULOS ne. Muista: ratkaisu on, että ajat ne määrätietoisesti pois Jeesuksen nimessä. OLE VAPAA Jeesuksen voimallisessa nimessä!

On elintärkeää ymmärtää, että jokaisella todellisella uskovaalla on Jumalan antama auktoriteetti pitää Jumalan hallintavaltaa sisällään olevalla "alueella", niin sanotusti. Samaan aikaan kun on tärkeää TEHDÄ Jumalan edessä syvästi PARANNUSTA todellisessa "Jumalan mielen mukaisessa murheessa", jos olet avannut itsesi näille hengille, on myös elintärkeää tietää, että voit KÄSKEÄ niitä henkiä ja "voiteluja" lähtemään Jeesuksen Kristuksen nimessä! Puhun usein siitä, kuinka tällaisista SANOUDUTAAN IRTI ihmisen koko syvintä olemusta myöten, ei pelkästään suulla. Sinun on käytettävä Hengen miekkaa. Sinun on hylättävä ja karkotettava ne Jeesuksen Kristuksen väkevässä nimessä koko olemuksellasi – hengelläsi, sielullasi ja ruumiillasi. Ja ne LÄHTEVÄT! Älä ole enää passiivinen. Sinun täytyy olla määrätietoinen siinä!

Sama pätee muihin pimeyden alueisiin ihmisten elämässä. Jos kärsit masennuksesta tai äksyilystä tai mistä tahansa muusta pimeydestä peräisin olevasta, mistä et näytä pääsevän eroon, KÄSKE koko syvimmällä olemuksellasi sitä poistumaan Jeesuksen nimessä! Nimitän monia näistä pikemminkin linnakkeiksi kuin demoneiksi. Ja olen nähnyt ihmisten vapautuvan täysin sellaisesta, minkä he luulivat olevan suorastaan syöpynyt heihin, kun he ovat vain syvästi ja perinpohjaisesti KÄSKENEET sitä lähtemään Jeesuksen väkevässä nimessä. "Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia" (2 Kor. 10:4).

JUMALAN PYHÄ LUONNE

Ensimmäisessä Toronto-artikkelissani korostin myös toista tärkeää asiaa: monet tämäntyyppiset eksytykset saavat alkunsa, koska ihmisillä on väärä käsitys siitä, "KUKA JUMALA ON" ja minkälainen hänen luonteensa on. Juuri se, mikä on näkemyksemme Jumalasta ja hänen luonteestaan, voi joko pohjustaa sitä, että menemme har-

haan, tai suojella meitä siltä. Ja tarkalleen sama periaate pätee arvioitaessa sellaisten miesten kuin Todd Bentley'n ja John Crowderin toimintaa nykyään. Kuten kirjoitin vuonna 1996:

"Yhtäällä on Toronton versio Jumalasta: Jumala on olento, joka elää antaakseen kansalleen 'kosketuksia' ja ruumiillisia aistitunteuksia, ja hän rakastaa 'jublia' heidän kanssaan, jotta he 'ottavat rennosti' luopuakseen kaikesta pidättyvyydestä ja tehdäkseen järjestömyyksiä, joita eivät koskaan normaalisti tekisi. Monet näistä 'kosketuksista' voivat ulkopuolisista tarkkailijoista näyttää ikäviltä tai jopa kuvottavilta ja pelottavilta (samantapaisilta kuin mitä nähdään melisairaaloissa tai huumeidien aiheuttamassa häiriökäyttäytymisessä ym.), mutta, hei, työnnetään järkemme vain pois tieltä, rentoudutaan ja nautitaan siitä kaikesta! Mitä väliä, jos se näyttää tai kuulostaa täysin demoniselta (eläinten ääniä, hysteeristä naurua, omituisia nytkähtelyä jne.), kunhan se tuntuu hyvältä ja näyttää parantavan kaikki vanhat haavat? Minusta tässä on juuri sentimentaalisen laodikealaisen jumalakuvan ydin – 'Jumala' on tehty täysin ihmisten omaksi kuvaksi ja eduksi. Rakekaus ilman vastuuta. Armo ilman tuomiota. Salliva, 'joulupukki-Jumala' – täydellisen sopiva pintapuoliselle, mukavuudenhaluiselle ajalle, jossa elämme."

Ystäväni, jos sinulla on väärä käsitys siitä, KUKA JUMALA ON, kehotan sinua lujasti tekemään parannuksen. Jos Jumalasi ei ole Pyhä Jumala, vaan pikemminkin "Juhla-Jumala" tai yltiösiirappinen Taivaan "siunausisukki", avaat itsesi petokselle yhä uudestaan ja uudestaan. Meidän on saatava käsityksemme Jumalasta oikeaksi välttääksemme uhkaavia hengellisiä viettelyksiä näinä lopun aikoina.

3. SILMINNÄKIJÖIDEN VAROITUKSIA

Aiemmin tässä kirjassa totesimme, että sellaisten toimijoiden ja liikkeiden kuin Rodney Howard-Browne, Toronton siunaus, profeettaliike, Lakelandin herätys, Todd Bentley, John Crowder jne. välillä on vahvoja kytköksiä. Ja toivottavasti edellisessä luvussa sait tästä vahvistuksen. Ihmiset ovat näissä eri piireissä kokeneet samantyyppisiä manifestaatioita vuosikaudet. Ja se johtuu siitä, että kyseessä on sama "voitelu" – täsmälleen sama henki.

Kuten sanoin, tunnen nämä kytkökset, koska kuuluin 11 vuoden ajan profeettaliikkeeseen. Kuitenkin koko sen ajan myös taistelin siinä yrittäessäni estää tätä törkyä tulemasta liikkeeseen (ja enimmäkseen epäonnistuin). Tiesin vallan hyvin, mistä sitä tuli ja kuka tai ketkä välittivät sitä. Haluan sanoa sinulle, että palvelutyöllemme vuodet 1994-1998 olivat erittäin vaikeita ja myrskyisiä aikoja tämän vuoksi.

Etenkin vuosina 1996-1997 minua suorastaan pommitettiin yhä vihaisemmilla ja vihaisemmilla sähköpostiviesteillä, kun johtajat ja kristityt ympäri maailman yrittivät saada minua antamaan periksi. Se paheni entisestään julkaistuani ensimmäiset Brownsvillen herätystä käsittelevät kirjoituksemme. Ällistyttävää, mikä rähinä siitä seurasi!

On ymmärrettävä, että Toronto oli varsin "tarttuva" voitelu. Se levisi kirjaimellisesti kaikkialle, yksinkertaisesti käten päällepanemisella. Noina vuosina kaksi huomattavinta keskusta, joissa tätä voitelua välitettiin, näyttivät olevan Englannissa Sunderland Christian Centre, jossa vaikuttivat Ken ja Lois Gott, ja Holy Trinity Brompton, jossa vaikutti Sandy Millar. Molemmat paikat olivat saaneet "voitelunsa" suoraan Torontosta. Mutta nyt se oli leviämässä aivan uuteen katraaseen.

BROWNSVILLE – SEURAAVA ISO JUTTU

Brownsvillen herätys Pensacolassa, Floridassa, oli joillain tavoin hieman arvoituksellinen. Sen keskuksena oli helluntaiseurakunta. Ja toisin kuin itse Torontossa, Brownsvillessä oli aitoa parannuksenteon julistusta sen takia, että mukana oli miehiä kuten Steve Hill ja tri. Michael Brown, jotka olivat julistaneet pyhitystä ja parannuksenteon jo vuosia ennen tätä. (Luulen, ettei helluntaiseurakunta olisi ehkä hyväksynyt liikettä ilman sitä). Silti ei ole epäilystäkään, että myös Toronton hengelle annettiin siellä valtavasti liikkumavaraa heti alusta pitäen.

Kesäkuun 18 vuonna 1995 oli päivä, jolloin Brownsvillen herätys virallisesti alkoi. Huolimatta todellisesta parannuksenteosta, joka oli ajoittain huomiota herättävää, "Toronto" oli siellä kuitenkin myös valtavan suuri tekijä. Eikä sitä todella edes yritetty piilottaa.

Puhuessaan manifestaatioista, joita heidän parissaan nähtiin, Brownsvillen pastori John Kilpatrick kuvaili itse niitä näin: *"Ihmiset kaatuvat lattialle [...] parantuvat fyysisesti, saavat näkyjä, tuntevat Jumalan rakkautta, nauravat, kumartelivat syvään ja ihmisten pää, kädet, jalat ja vartalo tärisivät."*

Huomaako joku mitään todellista eroa Toronton manifestaatioilla ja näillä, mitä kuvailtiin Brownsvillestä? Vastaus on "ei", koska mitään todellista eroa ei ole. Varsinaisesti vain parannuksenteon julistaminen erotti Brownsvillen Torontosta. Brownsville näytti siis olevan eräänlainen sekoitus.

Kun Steve Beard haastatteli Good News Magazine -lehteen Steve Hilliä, Brownsvillen pääjulistajaa, hän kysyi Hilliltä, kuinka tämä oli päätynyt Holy Trinity Bromptoniin, suureen "Toronto"-seurakuntaan Lontoossa, juuri ennen kuin meni Brownsvilleen. Steve Hill ei edes yrittänyt peitellä mitään. Hän vastasi:

"[...] ihmiset nauroivat, ihmiset kaatuivat, ja minulla oli erittäin kriittinen henki [...] Kävelin siihen ylvääseen anglikaanikirkkoon Lontoon keskustassa, kaupungin vauraimmalla alueella, aivan Harrod'sin lähellä, ja harpoin lattialle kaatuneiden noin 500 ihmisen yli. Ihmiset nytkähtelivät kaikkialla [...] Herra puhui sydämelleni ja sanoi: 'Sinun ei tarvitse puhua Sandy Millarille. Pyydä häntä vain rukoilemaan puolestasi [...]'. Menin hänen luokseen, hän pani kätensä pääni päälle, ja se oli menoa. Tarkoitin, että kaaduin Hengen voimasta [...]"

Tästä se käy ilmi! Näin Steve Hill sai tämän "voitelun"! Ja selvästi hän välitti sen suoraan Brownsvilleen, kun matkasi sinne pian jälkeensä. Ottaen huomioon, että sekä John Kilpatrick että Steve Hill myönsivät avoimesti tämän vahvan torontolaisvivahteen Brownsvillessä, luulisi, ettei asiasta olisi ollut kiistakapulaksi. Mutta sinun olisi pitänyt nähdä mikä arvostelumyrsky roihahti, kun kirjoitin aiheesta ensimmäisen artikkelini!

Artikkelin nimi oli yksinkertaisesti "Brownsville, Pensacola – torontolaista vai ei?" Mutta tasapainottaakseni artikkelia minun olisi pitänyt suuresti kiittää, että siellä julistettiin parannusentekoa, koska tosiasia on, että monet Brownsvillessä kävijät tulivat syvään synnintuntoon ja todella katuivat syntejään. Se minun olisi pitänyt tunnustaa paljon painokkaammin, kuin mitä tein. Mutta olin liian hädissäni Kundalinin invaasiosta, joka näytti olevan kiihdyttämässä vauhtiaan isommalle vaihteelle.

Siksi nykyään nimitän Brownsvilleä "arvoitukselliseksi". Se oli kuin sekoitus molempia – hyvää ja pahaa. Ja toisinaan oli varsin vaikeaa selvittää, kumpi puoli oli voitolla. Annan esimerkin. Huhtikuun lopulla vuonna 1997 sain alla olevan sähköpostin naiselta, jonka vahvistettiin olevan yksi tärkeimmistä rukousjohtajista Brownsvillessä. Eräs Pensacolaan myönteisesti suhtautuva sähköpostilista levitti innokkaasti tätä sähköpostia:

"Toivon, että nämä tuoreet uutiset Brownsvillestä innostavat sinua yhtä paljon kuin minua – Jim W."

Lähetäjä: Cathie W.

Kirjoitettu ystävälle Gottin vierailusta Brownsvilleen

Hei Cathleen!

Kysyt mitä kuuluu, joten [...] tässäpä kuulumisia!

Ken ja Lois Gott Sunderlandista, Englannista, olivat puhujina täällä Brownsvillessä pidetyssä konferenssissa. (Rowa Kilpatrick palasi juuri kotiin heidän seurakunnastaan myös). He näyttävät jakavan voittoa esirukoukseen ja siihen, miten päästään vähän syvemmälle virtaan!!

He rukoilivat noin 45 minuuttia eilen illalla rukoustiimin puolesta ennen kokousta seurakunnassa. Voitelu oli tosi vahva. Me kaikki huoneessa olimme, kuin sähkövirta olisi syöksynyt lävitsemme valtavina aaltoina. Päästelimme huutoja billitsemättömästi [...] Itse asiassa... Auts, nyt se iskee taas, kun yritän kuvailla sitä. Hartiani pyrkivät valtavien nytkäyksin nielaisemaan pääni, samalla kun suustani pääsee: "Ouuu!", aivan kuin ääneni ja ruumiini olisi tahdistettu keskenään. Eilen illalla pääni tuntui painuvan niin paljon alemmas kuin hartiani, että yhdessä vaiheessa pääni oli puseroni sisällä. Hab, bab, haa! Nyt alan nauraa... ouuuu ... ups ... aloitan taas!

Jonain hetkenä 6.15 – 7.00 korvarenkaani irtosivat... Kuka tietää, milloin tai miten??? Ehkä hartiani tekivät sen!!! [...]

Niin, eilen illalla niiden rukousten jälkeen manifestoimme kuten alussa [...] vain äänekkäämmin. Käveleminen oli vaikeampaa. Kävely suoraan ja täysin pystyssä oli koko illan miltei mahdotonta. Vaiti pysyminen oli myös liki mahdotonta. Suusta pääsi 'Ouu' aina ilman, että olisi ajatellut tai tiennyt ennakoon, että sellainen oli tulossa.

Sain tehtäväksi rukoilla kirkossa eilen illalla [...] Henki näytti syöksähtävän suoraan henkilöön, jonka puolesta rukoiltiin, ja iskeytyvän kiinniottajaankin. Polveni antoivat jatkuvasti periksi, päädyin kyykkyasentoon ja päästelin suustani: 'Ouuu!'

Pastori S - eräästä helluntaiseurakunnasta rukoili puolestani. Kun hän kääntyi puoleeni [...] aloin kumarrella syvään, kunnes hän kosketti päätäni, jolloin 'sähköistyin' ja rojahdin lattialle. Pääni yritti taas piiloutua puseroni sisään, bab, bab, haa! Taskuni tyhjenivät. Nimilappuni ja pastillini olivat ympäriinsä. Näin ne, mutten pystynyt ottamaan niitä. Jotkut ihmiset ympärillä yrittivät auttaa minut ylös, mutta turha vaiva [...] Jalkani eivät kannatelleet. En tiedä, kuinka kauan olin lattialla, mutta kun valoja alettiin sammuttaa (Ihana Elmer iski jälleen!), pakottauduin ylös ja hoippuroin selkää koukussa koko matkan autolle. Päästelin 'Ouuu' koko matkan. Kukaan ei enää kiinnittänyt mitään huomiota sellaisiin ihmisiin kuin minä. Se on yleinen näky täällä, mutta rukoustiimin jäsenelle, joka 'kestää' paljon voittoa, on vähän epätavallista olla niin sen vallassa. Minun piti asettaa vakionopeusäänin autossa oikealle nopeudelle, sillä muuten huomasin aina matelevani, kun koko kotimatkan ilmanyrekeilin esirukouksessa [...]

Nukkuessani näin unta, että olin seurakunnassa. Heräsin nytkähdyksiin useita kertoja. Se oli varsin mukavaa. Kun tulin valokuvansäiliökeeseen tänä aamuna hakemaan kuvia, joissa Gottit rukoilivat edellispäivänä ihmisten puolesta [...], rupesin kumartelemaan ja minun oli pakko lopettaa kuvien katsominen julkisessa paikassa!!! Äänekkäiden ouu-huutojen sijaan päästelin joitain hiljaisempia ee-ääniä. Hab, bab, haa! Myyjäparat siinä liikkeessä [...] he tuntevat minut jo!!! Kirjoitan lippu-kokouksesta

ja kultaisten alttarin kokouksesta myöhemmin, mutta koska kysyt, mitä kuuluu [...] minun oli kerta kaikkiaan kerrottava tuoreeltaan nämä uutiset!”

Kuten sanoin, yllä olevan sähköpostin on vahvistettu olevan erään tunnustetun Brownswillen rukousjohtajan kirjoittama. Toivon että ymmärrät, miksi olin niin huolissani siitä hengestä, jota siellä välitettiin eteenpäin, koska Pensacolaan rynnisti uskovia kaikkialta maailmasta hakemaan tätä voittoa omaan seurakuntaansa. Minusta tuntui, ettei minulla ollut valinnanvaraa, vaan asiat oli puhuttava suoraan kallisarvoisten lampaiden takia – ja että se oli tärkeää ja tehtävä kiireesti.

Tähän vaiheeseen emme enää olleet vain maailman laitamilla olevia pikkunappuloita, joista kukaan ei perustanut. Olimme yhä pieniä, mutta monet ihmiset välittivät aineistoamme eteenpäin kaikkialla maailmassa. Jopa tri. Michael Brown itse koki, että hänen täytyi kirjoittaa artikkeleita erityisesti niitä asioita vastaan, joita käsitelimme. Kaikkialta maailmasta meihin kohdistunut paine tehdä myönnetyksiä ja peräytyä oli rajua. Mutta kun todella katsoin TOSIASIOITA ja johtajien OMASTA SUUSTA lähteneitä lausuntoja, tajusin yksinkertaisesti, ettemme voisi koskaan lopettaa varoittamista. Invaasio oli todellakin meneillään, ja tuli mitä tuli, meidän oli tärkeää pysyä kannassamme. Nämä ajat olivat kuitenkin vaikeita ja painostavia.

Luonnollisesti se, mistä meitä pääasiassa syytettiin, oli ”tuomitseminen” tai ”uskonnollisuus”. Monet nimittivät meitä ”veljien syyttäjiksi” ja muilla kauheilla nimillä. Kun tätä jatkuu kuukausikaupalla, se voi alkaa kuluttaa ihmistä. Mutta miten sellaisessa tilanteessa voi peräytyä? Mitä tapahtuu kallisarvoisille lampaille, jos kukaan ei enää varoita uhkaavasta vaarasta heitä? Eivätkö Jeesus ja apostolit julkisesti varoittaneet tietyistä toimijoista heidän aikanaan – koska nämä olivat lampaille vaarallisia? Pitäisikö meidän vain sulkea suumme ja antaa vieraiden henkien eksyttää ja tuhota seurakuntaa? Eikö meitä Raamatussa käsketä varoittamaan Kristuksen ruumista, jos näemme sellaista tapahtuvan? Emme me HALUNNEET tulla tunnetuiksi kielteisinä vastarannan kiiskinä, mutta kerro, oliko meillä mitään valinnanvaraa?

YHÄ SAIRAAMPAA JA SAIRAAMPAA

Toivon että alkaa olla selvää, mistä sellaisten miesten kuin Todd Bentley ja John Crowder ”juopuneet” elkeet tarkalleen olivat peräisin. Se kaikki alkoi jo Rodney Howard-Brownesta ja Toronton siunauksesta. Nämä kaverit ovat yksinkertaisesti ”vallankumouksen lapsia”. Mutta siltä varalta, ettet ole vielä kokonaan tajunnut, kuinka läheisiä nämä kytkökset ja henget ovat, tässä on jotain, mikä yksinkertaisesti lisää sairautta sen sairauden päälle, mitä olemme jo nähneet. Sen nimi on ”Uuden viinin juoppolaulu” (New Winos Drinking Song), ja sen julkaisivat joitain vuosia sitten Toronton liikkeessä mukana oleva varsin merkittävä pariskunta, Richard ja Kathryn Riss. Alla on otteita sähköpostista, jonka he lähettivät New Wine -postituslistalla oleville tehdessään laulua tunnetuksi:

”Hyvät uuden viinin juopot,

En ole laulujentekijä, enkä lauluntekijän poika, mutta Herra antoi minulle 'Uuden viinin juoppolaulun numero yksi' (New Winos Drinking Song Number One). Sitä voidaan laulaa 'This the Gift to be Simple' -laulun nuotilla tai 'When the Roll is Called Up Yonder' -laulun nuotilla. Katso, saako se sinut juopumaan yhtä lailla kuin minut! Se menee näin:

Olen bilehile, jublaeläin, joka popsii Jumalan kaukalosta

Olen Jeesus-narkekari, enkä voi saada kylliksi!

Olen alkoholisti, joka kaipaa sitä suurenmoista Uutta Viiniä

koska Pyhä Henki kaataa ja minä sen kun juon!

Nyt nauran kuin idiootti ja haukun kuin koira

Jos en selviä, loikin ehkä pian kuin sammakko!

Kieun kuin kukko päivänkoittoon asti

koska Pyhä Henki liikkuu enkä voi pysyä pois!

Nyt karjun kuin väijyvä naarasleijona

Nauran ja nytkyn, ehkä huhuilin kuin pöllö!

koska Jumalan pyhä virta alkoi pulputa minussa

Se läikeyy yli ja vapauttaa minut!

Niinpä rouskutan ja dipgaan ja tanssin ympäriinsä

koska penkissä oli hyvä mutta lattialla haus Kempaa!

Joten pompin kuin kengurukepillä, sitten kaadun lattialle,

koska Pyhä Henki liikkuu ja minä vain haluan LISÄÄ! [...]

Joku pyysi minulta lupaa käyttää tätä laulua. Sanoin Herralle, että jos hän joskus antaisi minulle laulun, lahjoittaisin sen eteenpäin. Joten juuri tekemäni säännöt laulun käytöstä kuuluvat näin:

1. Laulakaa kaikki sitä niin paljon kuin haluatte ja juopukaa niin paljon kuin voitte! Vain sen ajatteleminenkin kirjoittaa minussa pyhää naurua. Opetin Jeesus-narkkari-jakeen (ja se oli kaikki, mitä sain sanotuksi nauraessani aivan tikabtuakseni) pienelle rukousryhmällemme eilen illalla, ja behän menivät kaikki melo lailla jurriin. Etenkin kun kaveri, jonka oli määrä tuoda kitaransa, saapui myöhässä ilman kitaraa, joten sen lisäksi lauloimme sitten koko illan vain 'Paljon onnea vaan'. A capella.

2. Välittäkää sitä eteenpäin niin monille Uuden viinin juopuille kuin haluatte. Siunauksin! Kathryn Riss."

Meitä voitaisiin varmaan nyt syyttää siitä, että närkästymme toisten ”hauskanpidosta”. Loppujen lopuksi vaikuttaa aika harmittomalta ja hupaisalta hankkiutua yllä kuvatun kaltaiseen hengellisen hutikkaan. Kuitenkin ongelma on, että se ”voitelu”, joka aiheuttaa tätä juoppoutta ja höpsötystä, on juuri sama kuin se henki, joka saa ihmiset ”känniin” Kundalinista. Se vain on yksi puoli aivan samasta hengestä – samoin kuin hytkyminen, nauru, kouristelut, käärmetuntemukset jne. Kaikki on peräisin samasta lähteestä.

Mielestäni on mahdollista nähdä nyt yli 15 vuoden jälkeen, mitä läpensä sairasta ja tuhoisaa hedelmää tämä henki on pitkällä aikavälillä tuottanut (vaikka se näytti tietysti tosi ”hauskalta” aluksi).

Paul Gowdy, entinen Vineyard-pastori Toronton seudulta, teki seuraavat havainnot vuosia myöhemmin:

"Sen jälkeen kun olimme olleet kolme vuotta keskellä Toronton siunausta, Vineyard-seurakuntamme Scarborough'ssa (Itä-Torontossa) likimain tuboutui itsestään. Me kalvoimme toisiamme juoruin, selkäänpuukotuksin, erimielisyyksin, kuppikunnin, kritisoinnin jne. Sen jälkeen kun olimme kolme vuotta 'soukanneet' ('lionneet'), rukoilleet ihmisten puolesta, hytkyneet, kieriskelleet, nauraneet, karjuneet, palvelleet rukoustiimeissä TACF:ssä (Toronton Airport -seurakunta), johtaneet siellä ylistystä, julistaneet siellä, itse asiassa eläneet siellä, olimme lihallsimpia, epäkypsimpiä ja barhautetuimpia kristittyjä, mitä tiedän. Muistan vuonna 1997 sanoneeni ystävälleni, johtavalle pastorille Scarborough Vineyard -seurakunnassa, että Toronton siunauksen tultua olemme suurin piirtein romahtaneet! Hän oli samaa mieltä!

Kokemukseni on ollut, että 1 Kor. 12:ssa kuvattu hengellisten lahjojen ilmeneminen oli paljon yleisempää seurakunnassamme ennen tammikuuta 1994 (jolloin Toronton siunaus alkoi) kuin tämän oletetusti Pyhän Hengen vaikuttaman liikkeen aikana.

Kun 1992-1993 rukoilimme ihmisten puolesta, meillä oli uskoakseni aitoja profetioita, vapautumisia ja paljon Herran armoa ja suosiota. Toronton siunauksen alettua koko esirukousbetki muuttui, ainoat rukoukset olivat pyynnöt: 'Lisää, Herra, LISÄÄ', huudot: 'Tulta' ja ruumiin nytkähdellessä rukous: 'Ouu, ouu, vouu'. (En laske leikkiä!) [...]"

Ei kuulosta siltä, että Paul Gowdy pitää Toronton pitkän aikavälin hedelmää paljon muuna kuin pahana. Ja minun täytyy olla samaa mieltä. Itse asiassa uskon, että kyseinen henki on jättänyt viimeisten 16 vuoden aikana sellaiset tuhojäljet koko Kristuksen ruumiiseen, että se on miltei käsittämätöntä. Lisäksi uskon, että koko kirkkohistoriassa on vaikeaa löytää mitään, mikä on aiheuttanut enemmän sekasortoa. Melkein arvelisi sen olevan ”tuomio” – joka alkaa Jumalan huoneesta.

4. PROFEETALLISUUDEN INVAASIO

Saadessaan tietää, kuinka monta vuotta pysyin profeettaliikkeen riveissä, monet ihmiset eivät kysitä, miksi en jättänyt sitä jo paljon aiemmin. He kysyvät minulta: ”Etkö huomannut, miten harhassa se oli?” Vastaus on: ”Kyllä huomasin!” (Äskен selostin, kuinka kehnosti asiat siinä olivat!) Mutta kauan aikaa tunsin, että jos pysyisin mukana ja vaatisin liikettä palaamaan alkuperäisiin periaatteisiinsa ja alkuperäiseen kutsuunsa, jotain olisi vielä pelastettavissa.

On huomattava, ettei liike aina ole ollut sellainen kuin tätä nykyä. Alun perin se veti minua puoleensa siksi, että varhaisvaiheessaan se oli liike, jolle pyhitys, esirukous ja aito herätys olivat tärkeitä.

Minusta oli aina tuntunut hyvin merkitykselliseltä se, että kun moderni profeettaliike alkoi Kansas Cityssä vuonna 1982, Jumala puhui johtajistolle hyvin selvästi ja sanoi, että liikettä oli määrä rakentaa ”neljälle normille”, jotka olivat: ”1) Rukous yötä päivää, 2) Sydämen pyhitys, 3) Horjumaton usko ja 4) Avokätinen antaminen köyhille. Toinen Herralta liikkeelle saatu merkittävä sana aivan alussa oli: ”Minä aion yhden sukupolven aikana muuttaa käsityksen kristinuskosta ja sen, minkä ilmaisen kristinuskon saa MAAN PÄÄLLÄ.”

Kuvittele, jos moderni profeettallisuus olisi tosiaan pysynyt lujana ja julistanut äänekkäästi ja rohkeasti näitä ”neljää normia” seurakunnalle koko 1980-luvun. Kuvittele, jos profeetat olisivat hyödyntäneet tunnettuuttaan

julistaakseen yötä päivää -rukousta, sydämen pyhitystä, horjumatonta uskoa ja avokätistä antamista köyhille. Kuvitelte, jos TÄMÄ olisi viesti, josta he olisivat tulleet kuuluisiksi!

Mutta ei. Sen sijaan he tulivat tunnetuiksi omituisista opeista, langenneista profeetoista ja eriskummallisista manifestaatioista. Alkuajat 1980-luvulla olivat aika puhtaita, mikä näytti kestävän vain muutamia vuosia. Mutta pikkuhiljaa vihollinen soluttautui liikkeeseen, josta tuli kamalaa hengellistä hetteikköä.

Olisiko mahdollista, että Jumala halusi noina aikoina nostaa profeettallisen äänen kutsuakseen Laodikean seurakuntaa parannuksentekoon, ennen kuin olisi liian myöhäistä? (Tästä oli tuolloin profetioita.) Uskon sen olevan hyvin mahdollista, mutta niin ei tapahtunut. Itse asiassa 1980-luku osoittautui käännekohdaksi, jolloin ylilyönnit ja ahneus tuppautuivat seurakuntaan ja etenkin karismaattisuuteen. Noina vuosina menestysteologia valtasi laajalti alaa ja Kristuksen nimi alkoi joutua yhtä enemmän ja enemmän häpeään TV-evankelistojen takia.

Kuvitelte, jos tuona aikana olisi vaikuttanut aito profeettallinen liike, joka olisi ”huutanut kurkun täydeltä, eikä arkaillut”. Seurakunnan historia olisi saattanut olla huomattavan erilainen aivan nykypäivään asti. Mutta niin ei tapahtunut.

”Ilmestyskokemusten” tai mahtavien unien ja näkyjen ei koskaan ollut määrä nousta profeettaliikkeessä etualalle. Sen ei ollut määrä olla kirjamyyntiä tai konferenssien pitoa. Sen oli määrä tuoda sana, joka ravistaisi seurakunnan unesta ja lävistäisi seurakunnan sydämen Jumalan mielen mukaisella murheella ja syvällekäyvällä parannuksenteolla, ennen kuin oli liian myöhäistä. Sen oli määrä ravistella rajusti ja tuoda suuri muutos, olla kansalle kuin Johannes Kastaja.

Mutta sitten tuli vihollisen invaasio ja tuhosi sen vähän, mitä oli jäljellä.

KANSAS CITYN PROFEETAT

Kun Toronto alkoi vuonna 1994, Kansas Cityn profeettallinen liike oli jo pahoissa vaikeuksissa ja menettänyt jo paljon siitä, mitä sillä oli alussa. Liikettä johti Kansas Cityssä Mike Bickle, joka ei itse ollut profeetta, vaan enemmänkin esirukoilija ja pastori. Alussa 1980-luvulla liikkeessä oli rukoiltu paljon, mutta nyt se oli ajautumassa syvälle vihollisen eksytykseen. Ja Toronto olisi viimeinen pisara. ’Profeettallisuus’ ei koskaan enää olisi sama.

Tukiko Kansas City -liike invaasiota? Takuulla! Siellä mentiin kerta kaikkiaan lankaan. Herätystä oli profetoitu jo niin kauan, että tähän mennessä oltiin tulossa aika epätoivoisiksi. Ja niin liike käytännöllisesti katsoen antoi narrata itsensä hyväksymään ensimmäisen ”voimallisen” liikkeen, joka syntyi, oli se väärennös tai ei. Itse asiassa liikkeestä tuli sen merkittävimpiä puolestapuhujia.

Monet ihmiset, jotka tukevat Mike Bicklen työtä nykyään, eivät tiedä, että yhdessä hänen suosituimmista kirjoistaan, *Growing in the Prophetic* (”Profeettallisuudessa kasvaminen”), hänellä on kokonainen luku, jossa puolustetaan Torontoa ja sen omituisia manifestaatioita. Tosiasia on myös, että kun merkittävin Toronto-seurakunta erotettiin Vineyard-liikkeestä vuoden 1995 lopulla, Mike Bickle veti ”myötätunnosta” oman seurakuntansa pois Vineyardista. Noina vuosina profeettallisuudesta ja Torontosta tuli melkein kuin yksi ja sama liike. Usein järjestettiin suuria profeettallisia konferensseja, joissa Toronto / River -liikkeen johtajat jakoivat puhujalavan suurten ”profeettojen” kanssa. Tästä tuli tavanomaista. Eikä ollut yllätys, että profeettalliset kokoukset ympäri maailman alkoivat pian muistuttaa samanlaista eläintarhaa, kuin mitä Torontossa nähtiin.

En tiedä, oletko koskaan palvellut seurakunnassa, jossa pastori puhuessaan aina vähän väliä nytkäyttää yhtäkkiä päätään ja päästää pienen älähdysen. Kyllä, minä olen julistanut sellaisessa seurakunnassa. Tai en tiedä, oletko ollut kokouksissa, joissa sinusta tuntui melkein kuin olisit eläintarhassa, koska joka puolella kokoustilaa tapahtui niin paljon kummallisia manifestaatioita. Kyllä, minä olen ollut myös sellaisissa.

Pian oltiin tilanteessa, jossa profeettaliike oli miltei tärkein Toronton levittäjä ja puolestapuhuja. Ja kun ne sulautuivat yhteen, ryhmäpaineesta tuli miltei sietämätöntä. Jos et mennyt yhtä jalkaa muiden kanssa, jouduit vaikeuksiin.

Mutta silti olimme sillä kannalla, ettemme yksinkertaisesti voineet peräytyä. Jokainen arvostelukyvyn hitunenkin minussa huusi, että tämä on se ennen oikeaa herätystä tuleva väärennös. Koin sen oleva testi siitä, rakastivatko profeetat todella totuutta, ja myös siitä, voitiinko heidän johdettavakseen luottaa tuhansia nuoria käännyttäisi täysimittaisessa herätyksessä. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että profeettaliike epäonnistui surkeasti tässä testissä. Ja se on suoraan johtanut kaikkeen siihen mielettömyyteen, mitä nykyään nähdään. Siitä se on todella peräisin.

Yhtäkkiä tapahtui mitä villeimpiä asioita, jotka hyväksyttiin täysin Jumalan teoiksi. Ihmiset manifestoivat tavalla, jota ennen olisi pidetty selvästi demonisena, mutta nyt hyväksyttiin olevan jotenkin Pyhän Hengen aikaansaamaa. Se oli kuin painajaisessa elämistä. Pystyimme tuskin uskomaan sitä. Ja paine mukautua oli suunnaton.

Perushokema koko touhussa tietenkin oli, ettei näitä asioita saa tuomita mielessään, vaan niille pitää yksinkertaisesti avautua. Mutta eikö New Age opeta tarkalleen tätä? Minkälaista 'koettelua' tai 'arviointia' tämä on?

Kun julkaisin kaiken tämän tutkimisesta havaintoni, kimppuuni tietenkin hyökättiin purevasti, etenkin itse profeetallisesta leiristä (vaikka olin niin sanotusti yksi heistä. Itse asiassa uskon sen pahentaneen hyökkäystä). Kenenkään ei haluttu pilaavan ”juhliä”. Ja niin tuho jatkui.

Täydellinen arvostelukyvyn puuttuminen monilta ”profeetoilta”, typerät ja epäamatulliset käytännöt ja niin edelleen – iso osa tästä kaikesta sai alkunsa tuona aikana. Siinä kehittyi itse asiassa eräänlainen sokeus. Jos joku nimittäin haluaa jatkuvasti välttämättä uskoa valhetta, lopulta hänet sitten annetaan sen valtaan. Ja tämä pätee jopa vielä enemmän profeettoihin, koska profeettojen on määrä RAKASTAA TOTUUTTA.

TORONTO TESTINÄ

Kuten sanoin, olen vakuuttunut siitä, että pohjimmiltaan Toronto oli testi seurakunnalle. Royal Cronquist, Hengellä täyttynyt sananjulistaja, sanoi näin:

”Tämä koskee niin sanottua nauruberätyä, joka alkoi Torontossa, Kanadassa, ja levisi ympäri maailman. Kaikissa kokouksissa, joihin osallistuin, tunsin oloni kiusaantuneeksi, sitten koin häpeää, ja lopulta lähdin joka kokouksesta surullisena sisäisessä ihmisessäni. En koskaan langettanut lopullista tuomiota, koska minun piti etsiä Herraa rukouksessa saadakseni sehyiden sisäläni oleviin negatiivisiin tunteisiin [...]

Myöhemmin Jeesus ilmestyi minulle huoneessani ja se, mitä hän sanoi, vavahdutti, järkytti ja hämmästytti minua: 'Nauruberätyksessä nykyään tapahtuvia manifestaatioita on ollut vaihtelevissa määrin jokaisessa Pyhän Hengen vuodatuksessa. Mutta tässä annoimme Saatanalle suuren vapauden, myönsimme hänelle valtuudet panna alulle ja tehdä tahtonsa mukaan [...]

Halusimme koetella omiamme, etenkin seurakuntien johtajia, nähdäksemme, koettelisivatko he henget tietääkseen, olivatko ne Jumalasta vai eivät (1 Job. 4:1), koettelisivatko he kaikkea ja pitäisivät sen, mikä on hyvää (1 Tess. 5:21), ja varmistaisivatko he, että kaikki kirkastaa Jumalaa asenteiden, motiivien, sanojen ja tekojen osalta, ja nähdäksemme vielä, järjestävätkö johtajat kokouksia niin, että ne toteutuvat säädyllisesti ja hyvässä järjestyksessä (1 Kor. 14:40). Suostumuksellamme jopa monet siunauksista ja ilmeisistä ihmeistä tulivat Saatanan lähteistä.’

Seurakuntien johtajat epäonnistuivat koetuksessa surkeasti. Miksi? Koska he eivät ole etsineet neuvoa Korkeimmalta (Jer. 23:16-22). 'Siksi Herran päivänä, jätin heidät mielihalujensa valtaan, koska he ovat kieltäytyneet kasvamasta minuun kaikin puolin. Lähetän heille rajun eksytyksen, jotta he uskovat valheita [...]' (2 Tess. 2:10b -11 ja Ilm. 13:14a).”

Ei ole mitään pahempaa kuin se, että Jumala jättää ihmisen tämän mielihalujen valtaan uskomaan valheen vain siksi, että ihminen on jahdannut voimaa ja kokemuksia niin paljon, että on valmis antautumaan minkä tahansa lumoihin. Mielestäni se, että ’jätetään’ tällä tavalla, on äärimmäinen petoksen muoto. Se on kohtalo, jota en toivoisi kenellekään. Joten tapahtuiko tämä Torontolle? Valitettavasti, minun täytyy päätyä siihen lopputulokseen, että kyllä tapahtui. Siinä kaikessa vaikutti erittäin raju eksytys. Ja se nähtiin uudestaan myöhemmin, kun Lakeland alkoi. Sama sokeus, sama harhassa oleva asenne johtajilla. Se oli todella tyrmistyttävää.

Olen tutkinut kirkkohistoriaa riittävän kauan tietääkseni, ettei seurakunnassa ole koskaan aiemmin ollut maailmanlaajuisesti tällaista Kundalini-invaasiota. Viimeisenä 16 vuotena on koettu jotain, mitä en usko tapahtuneen historiassa milloinkaan aiemmin: massiivinen eksyttävien henkien invaasio, joka on niin suuri ja laaja, että se tuntuu käsittämättömältä. Mutta uskon, että Jumalalla itsellään tulee olemaan viimeinen sana.

KEITÄ OLIVAT KANSAS CITYN PROFEETAT?

Epäilyksettä Kansas Cityn pääprofeetta oli alkuvuosina Bob Jones. On varsin vaikeaa sanoa, milloin hän alkoi ajautua eksytykseen, mutta uskon prosessin tapahtuneen vähitellen. Vuonna 1992, erään aikamoisen skandaalin jälkeen, hän jätti Kansas Cityn mennäkseen mukaan Rick Joynerin toimintaan Pohjois-Carolinaan. Nykyään hänen palvelutyönsä on uskoakseni melkoisen tahraantunut. Hän profetoi kaikenlaista suurta Lakelandille, ennen kuin se romahti, ja yleensä tukee laajalti sitä mielettömyyttä, jota profeetallisissa piireissä nykyään tapahtuu. Hän on Kundalini-invaasion suuri kannattaja, ja mielestäni hänestä valitettavasti on tullut sananjulistaja, jota pitäisi välttää.

Jotta saat käsitystä asiasta, tässä on puhtaaksikirjoitettuna osa siitä, mitä, joita Bob Jones lausui Todd Bentleylle puhujalavalla Lakelandissa:

BOB: ”Vapautin enkelini hänelle [...] Tämä mies Kanadasta pyysi minun enkeleitäni; tämä Muutoksen tuuli on mitä väkevin. Arkkienkeleitä lukuun ottamatta tämä Muutoksen tuuli on kaikkein väkevin enkeli [...]”

BOB sanoo TODD BENTLEYLLE: ”Kun katson sinua, sinä VÄRÄHTELET. Tiedät, että on kaksi portaalia, myötäpäivään ja vastapäivään. Kun värähtelet, tukit demonisen värähtelyn. Vastapäivään värähtely on demonista. Värähtely on parantavaa. Vaikuttaako se kummalliselta?”(Hän heilauttaa käsiään) [...] ”Vapautan sen sinulle.”

En tiedä sinusta, mutta minä en näe yllä olevissa lausumissa mitään edes kaukaisesti raamatullista. Mutta valitettavasti Bob Jones on jo vuosia opastanut monia maailman huomattavimpia ”profeettoja” ja karismaattisia johtajia, sellaisia kuin Rick Joyner ja muut. Ei ihme, että asiat ovat sillä mallilla kuin ovat!

Muut kuuluisat Kansas Cityn ”profeetat” olivat John Paul Jackson, James Goll ja myöhemminä vuosina Paul Cain. Uskon että valitettavasti väärät henget tahraavat nyt vaihtelevassa määrin myös kaikkien heidän palvelutyötään, ja kehotan ihmisiä välttämään heitä, jos suinkin mahdollista. Joka tapauksessa kukaan näistä miehistä ei tietenkään enää toimi Kansas Citystä käsin. Rick Joynerin Morningstar Ministries -palvelutyöstä alkoi 1990-luvun puolivälistä alkaen yhä enemmän tulla profeetallisuuden ”keskus”.

YHÄ OUDOMPAA...

Vuoteen 1999 mennessä kaksi suurta ”aaltoa”, Toronto ja Brownsville, olivat lopulta vaimenneet. Mutta Kunda-lini-invaasio ei ollut vielä loppu, kaikkea muuta! Se vetäytyi takaisin profeettaliikkeeseen, missä se pystyi olemaan elinvoimainen ja muuntumaan – valmiina nousemaan esiin ja piirittämään karismaattisuutta uudestaan, kun mahdollisuus koittaisi. Mutta nyt meno muuttui vielä oudommaksi, kuin mitä se koskaan ennen oli ollut.

Näinä vuosina kaikenlaiset oudot ja kummalliset New Age -tyyppiset ilmiöt valtasivat alaa. Portaaleista, transseista, kummallisista ”enkeleistä”, kultapölystä, jalokivistä, hengellisestä juopumisesta, valopalloista, rumpupiireistä, ”kolmannen taivaan” visualisoinneista ja toinen toistaan eriskummallisemmista asioista, mitä suinkin voi kuvitella, tuli suuri pakkomielle. Monet kristityt eivät todellakaan tajunneet, kuinka New Agen kaltaiseksi kaikki oli muuttumassa – kuitenkin yhteys oli varmasti niin päivänselvä kuin olla ja saattoi! Ja luonnollisesti se oli peräisin enimmäkseen samoista harhautuneista henkilöistä, jotka olivat olleet innostuneita kaikesta aikaisemmasta eriskummallisuudesta. Touhua voinee verrata narkomaaniin. Tarvitaan yhä suurempi ja suurempi annos, jotta pysyy vauhdissa. Niinpä koko liike joutui yhä pahemmin pois raiteilta. Yhdessä näiden kummallisten uusien ilmiöiden kanssa tuli kokonainen uusi aalto ”profeetallisia” johtajia, jotka olivat erikoistuneita niihin.

Patricia King oli yksi, josta tuli tänä aikana kuuluisa. Ei hän oikeastaan ollut ”uusi”, mutta yhtäkkiä hän ja koko joukko muita nousi yhä enemmän ja enemmän etualalle. Todd Bentley oli myös yksi heistä. Samoin David Herzog ja Joshua Mills, Bobby Conner ja Paul Keith Davis sekä monet muut.

KUMMALLISUUS REHOTTAI PROFEETALLISUUDESSA

Tässä on yksi todistus, niin että saat kuvaa niistä vaarallisista ja omalaatuisista tavoista, jotka alkoivat jyllätä liikkeessä. Seuraava kirjoitus tuli eräältä iäkkäältä naiselta, jonka tiedän olevan hyvin harras Hengellä täyttynyt kristitty, oikea rukouksen ihminen.

LYNN kirjoitti:

”Sen jälkeen kun olin saanut Pyhän Hengen kasteen, Jumala alkoi tehdä ihmeitä sydämessäni ja ensimmäisen kerran elämässäni ymmärsin, mitä todellinen synty on ja että se erotti ihmisen pyhästä Jumalasta [...] Olin hengellisesti erittäin nälkäinen Jumalan puoleen. Ongelmani oli, että aloin etsiä häntä vääristä paikoista. Ensimmäinen kohtaamiseni oli se, kun istuin kuuntelemassa Jill Austinin oppia. Kuuntelin hänen opetustaan, annoin hänen rukoilla puolestani ja kuuntelin hänen enkeli-ilmestyksiään. Se vain avasi lisää ovia ekseytykseen ja pimeyteen. Jumalan armosta pystyin pääsemään pois tästä ekseytyksestä – mutta en heti enkä ilman sitä, että Jumala näytti minulle radikaalisti, kuinka harhassa olin.

Tutustuin profeettaliikkeeseen, koska Jill Austin oli mukana Kansas City -profeettaliikkeessä ja luotin hänen arvostelu kykyynsä – eikö hän loppujen lopuksi ollut profeettallinen ääni? Aloin juosta huomattavissa konferensseissa – olin jopa muutamissa rukoilijana – ymmärtämättä, että toimin libassa ja että katsoin enemmän ihmiseen kuin Jumalaan. Saatanan valtava ekseytys on saada sinut uskomaan, että etsit Jumalaa. Olen kuullut kaikki tarinat enkeleistä, enkelipölystä ja böybenistä, enkä ole tajunnut tämän olevan vain saatanan ekseytystä, jotta kääntäisin palvelunni Jumalasta kokemuksiin, ihmiseen ja enkeleihin. En koskaan kuitenkaan palvelut enkeleitä, mutta huomioni keskittyi Jumalan ihmiseen ja siihen, kuinka hengellinen hän on, ja tiedätkö mitä, juuri tästä nämä kuuluisuudet elävät. Heidän miljoonien dollareiden omaisuutensa ei kerry siitä, että he julistavat ristiä ja parannusentekoa.

Useimmista näistä isoista konferensseista seuraa pimeyden voimia, ja usein Pyhä Henki varoitti minua. Hän antoi minun nähdä, kuinka kahdessa näistä konferensseista pitävistä suurista naisjohtajista on pimeyden henki – nämä henget jopa kirkuivat – joten sanoin Herralle: ”Kiitos, Herra, että näytit minulle heidän olevan väärä profeettoja”. Sitten rupesin etsimään oikeita profeettoja – aivan! – en siis vielääkään kuunnellut Pyhän Hengen hiljaista pientä ääntä sisälläni. Rodney Howard-Brown – vielä Pyhä Henki näytti minulle, missä pimeydessä ja bengessä hän toimi, joten päätin katsastaa Patricia Kingin ja Todd Bentley. Tietämättä heidän ’käynneistään’ kolmannessa taivaassa osallistuin Patricia Kingin viisipäiväiseen konferenssiin, sitten kahteen Todd Bentley konferenssiin.

renssiin, ja aloin kuvitella käyntejä kolmannessa taivaassa (guided visualization), enkä vieläkään tajunnut, että tosiasiaa kyse on pimeyden hengistä. New Agessa niitä nimitetään henkioppaiksi – ne ovat demoneja. Ostin siis Todd Bentley'n opetuksen siitä, kuinka käydään kolmannessa taivaassa, ja toin sen kotiin kuunneltavaksi.

Makasin olohuoneen lattialla kuunnellen opetusta, kuinka visualisoida kolmas taivas ja mitä sanoa, ja olin alkanut syventyä hänen opetukseensa, kun yhtäkkiä aloin tärähtäen, hytkyä ja voihkia. Samassa jäykistyin kokonaan. En pystynyt liikkumaan ainuttakaan ruumiinosaa. Tiesin että nyt jokin demoni yritti saada minut otteeseensa. Huusin niin kovaa kuin suinkin pystyin: 'Jumala, auta minua, Jeesus, auta minua!' Heti huudettuani Herraa avuksi kehoni muuttui taas rennoksi. Jumala säästi minut sinä iltana, ja olen hänelle ikuisesti kiitollinen.

Vietin ison osan siitä yönä pyytäen itkussa silmin Jumalaa antamaan minulle anteeksi ja sanoutuen irti kaikista niistä käsistä, joita oli pantu päälleni, ja kaikesta kaubeasta eksytyksestä, johon olin antautunut, ja kaikkein eniten siitä, että olin murehduttanut minussa asuvaa Pyhää Henkeä ja ollut kehoiton esimerkki oikeasta Pyhän Hengen voimasta ja Jumalan lapsesta.

Minun on siis erittäin vaikeaa pysyä hiljaa ja olla varoittamatta ihmisiä, kun näitä asioita nousee esiin, sillä olen kokenut niitä useita vuosia sitten. Aion varoittaa ja soittaa hälytyskelloja ja kertoa ihmisille, että monet niistä julistajista vaeltavat hengellisessä pimeydessä. Voi, he tuovat toki esiin tarpeeksi totuutta, niin että näyttää siltä, että heitä voidaan kutsua oikeiksi Jumalan apostoleiksi tai profeetoiksi! Pelastukoot monet joutumasta barbaan [...]"

Toinen kuvaus on nuorelta Hengellä täyttyneeltä pastorilta, joka osallistui Patricia Kingin kokoukseen Arizonassa:

PASTORI 'MS' kirjoitti:

"Nämä niin kutsutut profeetat ja ylistysjohtajat toivat tullessaan irstaita henkiä ja vainaja- ja tietäjähenkiä, enkelien palvontaa ja avasivat epäpyhiä hengellisiä portaat ja kulkevat niistä. Mikään ei koko elämäni aikana ole murehduttanut ja järkyttänyt minua niin! Eikä kukaan muu tuntunut huomaavan tai välittävän [...]"

Seuraavassa on vielä todistus eräältä henkilöltä, joka oli syvällä tässä liikkeessä monta vuotta:

JACK kirjoitti:

"Olen ollut mukana profeettaliikkeessä ehkä noin vuodesta 1998 lähtien, mutta olin käynyt Mike Bicklen seurakunnassa jopa ennen sitä. Aloin käydä Todd Bentley'n kokouksissa ja meininki siellä vei minut hiukan barbaan, luultavasti aika suuressa määrin. Luin Patricia Kingin kirjan Spiritual Revolution ('Hengellinen vallankumous'), Todd Bentley'n elämäkerran ja myös Mike Bicklen ja Rick Joynerin materiaalia. Se on vaarallista ja erittäin eksyttävää, koska niin iso osa siitä kuulostaa ja näyttää itse asiassa oikealta, mutta henki on toinen. Ehkä minut petettiin, koska olin niin hanakka ottamaan vastaan sitä [...]"

Menin myös Arizonaan nähdäkseni Extreme Prophetic -toimintaa. Ja näin, kuinka Joshua Mills oli eräässä kokouksessaan safiripölyn peitossa. Se oli sinistä hilettä, jota näytti ilmestyneen hänen päälleen, kun hänen kengistään tuli öljyä. Ja he näyttivät ihmisille ruukkua, jossa oli hänen käsistään aiemmin tihkunutta, viinintuoksuisia öljyä. Olin tosi herkkäuskoinen, koska ajattelin: 'Jotain tavallisuudesta poikkeavaa on meneillään. Vau, sen täytyy olla Jumalasta'" En miettinyt sitä, että 'paha ja uskon sukupolvi tavoittelee merkkiä'.

Palasin kotikaupunkiini, ja sitten alkoi Lakeland. En käynyt siellä, koska tiesin Jumalan olevan kanssani, missä sitten olinkin. Ihmiset villiintyivät ja lensivät sinne. IHOPissa pidettiin jopa kokouksia, joissa sitä siunausta 'välitettiin' eteenpäin. Sitten näin, kuinka Bentley [...] keräsi isoja kolehteja Morningstarissa. Sitten uutiset hänen rakkausjutustaan ja epämoraalisesta elämäntavastaan pamahtivat julkisuuteen. Olin äimänä, ja aloin pohtia asioita. Olen pikkuhiljaa kavunnut ylöspäin syvän pimeyden täyttämästä montusta. Kiitos, että puhut totuutta rakkaudessa [...]"

Voisitko rukoilla puolestani, kuten ja jos Herra johdattaa, että hän vapauttaisi minut kaikesta väkävän eksytyksen rippeistäkin ja johdattaisi minut totuuteen, kaikkeen TOTUUTEEN. Rukoile että vapautuisin kaikista uskomistani valbeista, kun kuulen TOTUUDEN ja uskon TOTUUTEEN."

BILL JOHNSON, CHÉ AHN & KUMPPANIT

Samaan aikaan kun varoitan avoimen "äärimmäisistä" toimijoista ja toiminnasta, on myös tärkeää muistaa, että on myös niitä, jotka edustavat liikkeen "hyväksyttävämpää" tyyppiä. Bill Johnson on Bethel-seurakunnan pastori Reddingissä, Kaliforniassa, ja seurakunnalla on karismaattisessa liikkeessä valtavasti vaikutusvaltaa. Bill Johnson on kirjoittanut teoksen Maan päällä niin kuin taivaassa (suomennettu tällä nimellä), ja hän sanoo paljon hyvää – etenkin parantumisesta ja kaduilla palvelemisesta jne. Valitettavasti kulussien takana Bethel (ja erityisesti heidän raamattukoulunsa) kirjaimellisesti PURSUAA Toronto-tyyppistä tolkkutomuutta, hengellistä "juopumista" jne. Monia niistä kaikkein äärimmäisimmän laidan pastoreista, joilla on sen tyyppinen "voitelu", kutsutaan opettamaan ja "välittämään" sitä Bethelin kouluun. Bill Johnson itse oli yksi niistä, jotka nousivat Lakelandissä lavalle osoittamaan tukeaan Todd Bentley'n liikkeelle, juuri ennen kuin se romahti täysin. Minkä neuvon annan? Harkitse

tarkkaan, ennen kuin lähetät lapsiasi sinne opiskelemaan! Alla on todistus nuorelta naiselta, joka opiskeli vastikään Bill Johnsonin raamattukoulussa:

JOHANNA kirjoitti:

"Muutin Reddingiin, Kaliforniaan, elokuussa 2008 opiskelemaan Bethel School of Supernatural Ministry -raamattukouluun ('Yliluonnollisen palvelutyön raamattukoulu Bethel'). Valmistuin toukokuussa 2009 [...] Menin sinne odottaen saavani koulutusta palvelutyöhön. Melkein heti aloin kyseenalaistaa omituista menoa, joka on niin tavallista siellä.

Bethelissä on monia lentäviä lauseita, joita heitellään päivittäin, esim. 'Jumalalla on vain kivaa sanottavaa' ja 'Korkeimman pilvessä on parhaassa pilvessä'. Koulutuntien ja jumalanpalvelusten aikana sattui usein kaikenlaista häiritsevää käyttäytymistä (yhtäkkiä aiheetonta huutoa, naurua jne.) Kun kouluun tuli joku vierailava puhuja, opiskelijoilla oli tapana tungeksia eteen pästäkseen mahdollisimman lähelle puhujaa. Meille opetettiin, että saisimme minkä tahansa voitelun vain 'ottamalla' sen itsellemme. Opiskelijoilla oli tapana rynnätä puhujalavan luo ja eteen kirkkosalissa, jotta puhujat voisivat panna kädet heidän päälleen.

Puhujia olivat mm. Bob Jones, Heidi Baker, Georgian ja Winnie Banov, Randy Clark, John ja Carol Arnott [...] Ché Ahn ja Randall Worley. Meitä opettivat myös Bill Johnson, Beni Johnson [...] ja muut Bethelin pastorit säännöllisesti.

Toisinaan oli järkyttävää, miten jotkut, elleivät kaikki, näistä puhujista olivat 'juovuksissa' ja miten kyseenalaista heidän opettamansa oppi oli. Voin varmasti sanoa, etten kertaakaan kuullut missään opetuksessa sanoja 'parannusenteko' tai 'katumus'.

Muistan kun Banovit kävivät. Koko paikka oli täyttä kaaosta. Kun he koskivat jotakuta, tämä nytkähteli rajusti tai hoippuroi ympäriinsä kuin juovuksissa. Banovit palvelevat ihmisiä kaatopaikoilla ympäri maailman [...] Muistan heidän puhuneen rakkaudesta, ilosta, onnesta ja uudesta viinistä.

Muistan kuinka eräs Bethelin naispastori jobdatti meidät eräänä päivänä johonkin, mitä hän nimitti 'kohtaamiseksi' (encounter). Kirkon valot himmennettiin, "soukkausmusiikkia" laitettiin soimaan ja pastori neuvoi meitä kaikkia etsimään jonkin mukavan paikan. Sitten tapahtui periaatteessa seuraavaa: pastori jobdatti 800 opiskelijaa transsiin. Hän alkoi antaa meille ohjeita, kuten 'Sulje silmäsi, ja kuvittele itsesi mielipaikkaasi. Nyt Jeesus kävelee sinua kohti. Mitä hän sanoo? Nyt hän aikoo antaa sinulle jotain. Mitä hän antaa sinulle? [...]'

Enkeleistä puhuttiin usein. Muistan, että Beni Johnson itse asiassa matkasi asuntoautolla Arizonan ja Uuden-Meksikon halki herättääkseen enkeleitä, jotka oletettavasti nukuivat. (Yksi lentävä lause olikin 'Herätys, herätys'). Kuulin alituisen ihmisten puhuvan enkelikohtaamisistaan ja taivaskäynneistään. Eräs tuntemani nuori nainen sanoi, että hän pystyi näkemään enkeleitä kaikkialla. Hän puhui heille koko ajan. Hänellä oli myös tapana antaa ystäviään samaan.

Bethel on kuin Disneyland. On vaarallisen helppoa unohtaa kaikki muu ja keskittyä sen sijaan kaikkeen, mitä siellä on nähtävää ja koettavaa [...] Jumalasta tulee kuin joulupukki. Jos todellista evankeliumia ei julisteta, kadotetaan Jumalan pelko."

Bill Johnsonin lailla myös Ché Ahn on kalifornialainen pastori, jolla on valtava kannattajajoukko ja jota kunnioitetaan karismaattisissa piireissä suuresti. Kuitenkin myös hän oli Lakelandissä puhujalavalla tukemassa Todd Bentleyä ja siunaten valtuuttamassa häntä palvelutyöhön, ja eittämättä hänellä on juuri sama voitelu, josta olemme puhuneet. Nainen, joka oli osallistunut hänen kokoukseensa, kirjoitti minulle vähän aikaa sitten:

LUCY kirjoitti:

"Lokakuun lopulla, sen jälkeen kun olin osallistunut Fredericksburgissa (Virginiassa) Prayer Furnaceen ('rukousuuni'), jossa Ché Ahn palveli [...] Näin siellä monia mainitsemistasi manifestaatioista: hyppimistä ja pomppimista 'ylistyksen' aikana ja taaksepäin kaatumista Ché Ahnin kosketuksesta. Ja monet hytkyivät hiltittömästi. Olin varsin kiusaantunut, ja tulin kotiin. Katsoin (ensimmäistä kertaa) videoita Todd Bentleyä. Sanomattakin selvää, että olin kaubiissani [...]"

TOTUUS IHOPista

Nämä asiat ovat enimmäkseen sellaisia, ettei niistä kirjoittaminen tuota minulle yhtään iloa vaan pikemminkin suurta surua ja murhetta. Vuonna 1999 Mike Bickle, joka oli ollut pastorina Kansas City -profeettojen seurakunnassa (Kansas City Metro) erosi tehtävästä aloittaakseen järjestön nimeltä International House of Prayer (IHOP, "Kansainvälinen rukoushuone"), joka oli ollut hänen sydämellään jo jonkin aikaa. Muista kuitenkin, että Bickle oli henkilökohtaisesti puolustanut Toronton henkeä ja sen manifestaatioita. Hän oli myös kutsunut John Arnottin puhumaan Kansas Cityyn ja veti protestiksi seurakuntansa pois Vineyard-liikkeestä, kun tämä oli erottanut merkittävimmän Toronton siunaus –seurakunnan liikkeestä. Joten näyttikö mitään tästä kummallisuudesta seuraavan häntä hänen uuteen IHOP-liikkeeseensä? Kyllä, valitettavasti siltä vaikuttaa.

Yksi tärkeimmistä opeista, joista Kansas Cityn IHOP tuli tunnetuksi, on Mike Bicklen erityisaihe nimeltä Bridal Paradigm ("morsius-paradigma"). Pohjimmiltaan se vie Laulujen laulun ja käsitteen Kristuksen morsiamesta aika lailla äärimmäisyyteen: meidän on määrä lähestyä Jeesusta kuin lumoutuneet rakastuneet, tavallaan kuin hänen "tyttöystävänsä". Toisin sanoen jopa miesten on määrä käyttäytyä Jumalaa kohtaan kuin he olisivat pohjimmiltaan hänen lemmenkipeitä "morsiamiaan". Henkilökohtaisesti minusta tämä on varsin aistillinen tapa lähestyä

Jumalaa, enkä pysty löytämään sille mitään tukea Raamatusta. Seuraavassa on useita lukijoilta saamiani sähköposteja, joissa he kommentoivat, mitä olivat nähneet tai kokeneet tämän opetuksen tiimoilta:

”R.” kirjoitti:

”Muutin tänne Kansas Cityyn kaksi vuotta sitten käydäkseni IHOP-raamattukoulua [...] Olen ollut niin hämmästyntynyt koko ’morsius-paradigman’ ja Jeesuksen ’hurmautuneen sydämen’ ja Laulujen laulun äkkisusiosista. En saata suhtautua Jeesukseen, niin kuin hän olisi romanttinen rakastajani, enkä halua!! Minä yritän pitää ajatukseni ja sydämeni puhtaina. Haluan, että tulevaisuudessa romanttinen rakastajani oln vanhurskas aviomieheni, joka on mallina Kristuksen rakkaudesta ja johtajuudesta. Kaikki ystäväni sanovat minulle: ’Jeesus on aviomiehesi. Anna hänen olla ensirakkautesi ja elättäjäsi.’ Aivan kuin minun pitäisi karttaa miehiä ja luopua ajatuksesta mennä naimisiin.”

”C.” kirjoitti:

”Hämmästyttävää, kuinka tämän opin läsnäolo on kuin hiiva. Olin muutaman vuoden sellaisten uskovien parissa, jotka olivat omaksuneet Kansas Citystä ’morsius-paradigma-opin’. Sillä oli omituinen tapa tarttua. Vaikka en itse ollut koskaan edes joutunut suoraan tekemisiin opin kanssa, hetken aikaa omaksuin sitä tahattomasti ja näin muutamia unia, joiden nyt tiedän tulleen saataisilta bengiltä. Onneksi ’arviointiantennin’ alkoivat havaita kaikessa tässä olevan epäpyhyiden ja torjua sitä. Kuten monissa tällaisissa ylilyönneissä, juuri se mikä syntyy, kun eksytystä sekoitetaan Pyhästä Hengestä tulleeeseen puhtaaseen ilmestykseen, on niin kovin, kovin vaarallinen.”

Tässä on ote KIRJASTA, joka on ollut pakollista luettavaa IHOP-raamattukoulussa Kansas Cityssä:

”Oi, Ikuinen katse,

kuinka läpitunkevat ovat silmäsi

syöksyessään läpi pimeiden paikkojeni,

halun polttavien virtojen,

jättäen minut alastomaksi, puhdistetuksi ja paljaaksi,

[...] kuitenkin syleilyksi [...]

Otat heikoimmat kohtani

ja suutelet niitä armollasi

nostaen alavat paikkani

väkevällä rakkaudellasi niin pyhällä [...] (s. 52)”

”Nainen levitti käsivartensa nostaen ne Herralle ja sanoi kaikesta voimastaan ja kaikella rakkaudellaan: ”Nauti minusta. Juuri tässä, juuri nyt, absoluuttisessa heikkoudessani, nauti minusta.” (s. 84)

Yllä oleva kirja, jonka otsikko on Deep Unto Deep, The Journey of the Embrace (”Syvyys syvyydelle, syleilyn matka”) jatkuu jatkumistaan samaan sävyyn 200 sivua. Huomautamme jälleen, että IHOPissa tämä on virallisesti suositeltu julkaisu, jonka esipuheen on kirjoittanut itse Mike Bickle. Se on ollut pakollista luettavaa nuorille IHOPin raamattukoulussa.

(Myös IHOPin perustaja Mike Bickle on kirjoittanut aiheesta joukon kirjoja, kuten Passion For Jesus ja The Pleasures of Loving God. Minusta ne ovat melkoisen vastenmielisiä, mutta eivät läheskään yhtä pahoja kuin yllä siteerattu kirja.)

Kun kuulet ihmisten käyttävän sen tapaisia ilmauksia kuin ”Jumalan hurmaantunut sydän”, ”olla lemmensairas Jeesuksesta” tai ”haltioissaan Jeesuksesta”, ”liekeissä” tai ”lumoutunut” tai muuta sellaista, silloin tiedät olevasi sellaisten ihmisten parissa, joihin tämä oppi on vaikuttanut. Kuvittele minkälainen vaikutus sekä miehiin että naisiin on sillä, kun heidän käsketään käyttäytyä Jeesusta kohtaan kuin lemmenkipeä, romanttinen ”morsian”! Olen varma, että ymmärrät, kuinka saastaiset henget voivat tuota pikaa alkaa hyödyntää sitä. Ja suoraan sanoen uskon, että tarkalleen niin onkin tapahtunut useissa tapauksissa. Vääriä aistillisia henkiä on tullut touhuun mukaan.

Vuoden 2009 lopulla IHOP Kansas Cityssä aloitti iltakokoukset, koska he väittivät, että siellä oli puhjennut ”herätyks”. Oliko se siis todella Jumalan puhdasta työtä vai pohjimmitaan täynnä samoja vanhoja River / Toronto -manifestaatioita kuten muualla? Kaksi entistä IHOPin kannattajaa kirjoitti minulle:

SARAH kirjoitti:

”Olen suunnilleen itku silmässä kaiken tämän vuoksi [...]

Katselin aivan ensimmäisiä lähetyksiä tämän 'Pyhän Hengen vuodatuksen' illoista, joita IHOP näytti suoratoistona internetissä, ja voi pojat, että se meni vauhdilla metsään. Ensimmäisenä iltana kaikki oli yhtä sotkua lukuun ottamatta laulua. Äh! Se särkee sydämeni! Kuinka monta sellaista ihmistä KC:ssä onkaan, jotka tunnemme ja joita rakastamme?!

Olen katsonut, kun rakkaat sisareni ja veljeni Kristuksessa nauravat hillitsemättömästi, nytkähtelevät kuin olisivat sairaita, hoi-pertelevat ja puhuvat kuin juovuksissa ja laulavat 'kielillä' täydessä epäjärjestyksessä ja ilman tulkintaa. Olen ottanut kysymyksen 'Hengessä juopumisesta' esiin ystävien kanssa ja vaikka todistan yhä uudestaan ja uudestaan, että Jumala on itsehillinnän kannal-la, mistä he ovat samaa mieltä, he jatkavat ja käyttäytyvät kuin juopuneet hölmöt! (Ks. Tiit. 1:8 ja 2:2 ja 1 Tess. 5:6-7, joissa itsehillintä yhdistetään harkitsevuuteen ja maltillisuuteen, mikä osoittaa, että Pyhä Henki ei ilahdu juopuneisuudesta lainkaan vaan itsensä hillitsemisestä – se on Hengen bedelmä, vai mitä?) Juopuneisuus on Pyhällä Hengellä täyttymisen täydellinen vastakoh-ta! Koska itsehillintä on Hänellä täyttymistä!! Piet. 1:13, 4:7 ja 5:8 [...]"

"M." kirjoitti:

"Nyt kun IHOPin kumppaneina on Toronto, Bill Johnson ja joukko muita, jotka intoilevat ihmeistä ja merkeistä ja / tai henges-sä juopumisesta [...] Jos yksi Pyhän Hengen bedelmistä on itsehillintä, kuinka voidaan sanoa, että juopuneisuus ja manifestaatiot ovat Pyhästä Hengestä? Siinä ei ole mitään järkeä [...] Missä näemme Jeesuksen Raamatussa manifestoivan tai olevan juopunut? Raamatussa ei ole sellaista, eikä sitä pitäisi olla hänen seurakunnassaan."

MIKE BICKLEN JÄRKYTTÄVÄ UNI

Helmikuun 13. vuonna 2009 Mike Bickle näki varsin järkyttävän unen, jonka hän julkaisi IHOPin internetsivuilla, koska koki, että unella oli vahva profeettallinen merkitys IHOP-liikkeelle ja muille. Uni on seuraavassa. Katso mitä mieltä olet siitä:

MIKE BICKLE, 13.2.2009:

"Näin pitkän, selkeän profeettallisen unen. Heräsin 2.30 yöllä, ja minulla oli vahva tuntu todellisuudesta."

Unessa olin ulkoilmakonferenssissa, jossa oli ehkä 40 000 ihmistä. Konferenssipaikea oli baseball-stadion suurella messualueella ulkona. Julistin rukouksesta, voimasta ja lopunajan tuomiosta. Puhuin kahdessa iltapäiväkokouksessa. Johtajat ja heidän väke-ään monista eri karismaattisista suunnista olivat siellä. Muistan nähneeni Bill Johnsonin ja hänen väkeään konferenssissa. Meillä oli hyvä ja lämmin yhteys keskenämme."

Päätin saarnan toisen kokouksen jälkeen noin klo 17.00, kun Ilmestyskirjan 12:7-9 tapahtumat lähtivät vyörymään. Demonisia henkivaltoja beitettiin maan päälle. Ne näyttivät suurilta (yli 90 m pitkiä ja 15 m paksuja) käärmeiltä, joilla oli iso pää kuin lohikäärmeillä. Monet niistä laskeutuivat taivaalta alas maan päälle. Kenelläkään konferenssissa ei ollut riittävää ymmärrystä tai uskoa reagoida voimassa ja luottavaisesti. Kaikki johtajat ja eri karismaattisten suuntien ihmiset pakenivat peloissaan ja epäjärjes-tyksessä, mukaan lukien IHOPin väki."

Käärmemäiset henkivallat uhkuivat raivoa ihmisiä kohtaan. Ne olivat vihaisia ja jopa nöyryytettyjä, koska ne oli suljettu maan päälle."

Ihmiset olivat kauhuissaan. Demonien obella maan päälle syydettiin myös nokea tai märkää mutaista paksua tubkaa. Se pimensi taivaan, kun sitä satoi ihmisten päälle. Baseball-stadionin kotipesän puoleisessa päässä ei ollut aitaa, joten monet meistä juoksivat stadionilta siihen suuntaan kohti suuren messualueen päässä sijaitsevia toimistotiloja."

Kaikki pakenivat peloissaan ja sikiin sokin. Kenelläkään ei ollut hyviä ratkaisuja tähän abdinkoon. Onnistuin pääsemään isolta messualueelta pois alueen toimistotiloihin (sisäänkäynnin yhteydessä). Juostessani peityin märkään tubkaan. Monet ihmiset eivät ehtineet ulos, vaan käärmeet purivat heitä ja he joutuivat märän tubkan peittoon."

Sisäänkäynnin luona oli pahoja poliiseja. He sanoivat minulle: 'Sinun täytyy mennä takaisin messualueelle. Joko menet takaisin tai viemme sinut vankilaan'. He eivät välittäneet tippaakaan vaarasta, jonka kohtaisin palatessani messualueelle. Arvelin heidän kuuluvan antikristuksen joukkoihin. Olin pulassa ja mietin: 'Selvisin äsken ankarimmasta vaarasta, mitä kuvitella voi, ja nyt minun täytyy mennä takaisin sinne.' Seisoessani poliisin vieressä mietin: 'Olisimmepa ottaneet lopun ajan tapahtumat vakavammin silloin, kun meillä oli aikaa valmistautua.'

Mietin: 'Keskustelu voimasta on paljon suurempaa kuin voima, jossa tosiasiaa vaellamme.' Herätessäni minulla oli tunne hätäti-lasta, joka vaatii toimenpiteitä [...] Unen ydin oli, että on vältettävä se abdinkotila, että tuona päivänä ei ollakaan valmistautuneita [...] Kaikissa eri karismaattisissa suunnissa (mukaan lukien IHOP) on nykyään tyhjää puhetta, joka koskee voimaa lopun aikojen tapahtumissa, ilman että tosiasiaa ollaan valmistautuneita siihen päivään [...]"

KIRJAN KIRJOITTAJA JÄLLEEN: Tässä kohdin minulla on muutama yksinkertainen kysymys yllä olevasta unesta. Jos stadionilla olevat 40 000 ihmistä edustavat sitä ihmisjoukkoa, johon IHOP-liikkeellä on vaikutusta, miksi he eivät pystyneet suojautumaan "käärmedemoneilta", jotka laskeutuivat puremaan heitä? Miksi siitä, mitä johtajisto oli opettanut heille, ei ollut mitään apua heidän valmistautumiseensa? Onko sattuma, että Kundalinista puhutaan aina käärmeenomaisena henkenä? Ja voisiko olla, että unen poliisit olivat itse asiassa Jumalan palvelijoi-

ta, jotka estivät Mike Bickleä pakenemasta samaa kohtaloa, jonka hänen oma väkensä joutui kokemaan? Järkyttävä uni, todella.

Sanottuani kaiken tämän minulla kumma kyllä on aitoa lämpöä ja kunnioitusta Mike Bickleä ja useita muita niitä johtajia kohtaan, jotka olemme maininneet. Ei kaikki, mitä he sanovat, ole pahaa – ei suinkaan. Valitettavasti he ovat uskoakseni joutuneet hengelliseen harhaan, joka on erittäin paha ja uskoakseni vahingoittaa heidän johtamiinsa ihmisiä suuresti. Kundalini-henki on erittäin paha eksytys, eikä meillä ole missään mielessä varaa suhtautua siihen kevyesti. Näin ollen minun valitettavasti täytyy varoittaa: ”Pysy erossa IHOPista!”

HEIDI JA ROLLAND BAKER

Monet ihmiset järkyttyivät melkoisesti, kun otan Kundalini-varoituslistalleni Rolland ja Heidi Bakerin (IRIS Ministries). Ihmiset huomauttavat, että Bakerit tekevät upeaa työtä Mosambikissa köyhien parissa. Kyllä, tiedän! Ja suhtaudun todella myönteisesti siihen rakastavaan työhön, jota he tekevät puutteessa olevien ja lasten parissa. Suhtauduin samoin itse asiassa kaikkeen, millä he haastavat seurakuntaa osallistumaan sellaiseen palvelutyöhön. Uskon itse vahvasti köyhien palvelemiseen ja julistan aiheesta usein. Mutta mikään näistä ei ole syy, miksi varoitin ihmisiä IRIS Ministries -järjestöstä.

Tosiasia on, että he ovat vuosikausia olleet syvällä River / manifestaatio -liikkeessä. Heidi Baker on todella kuuluisa omituisista Kundalini-tyyppisistä kiemurtelustaan ja ouu-äänteilyistään puhujalavalla. Se ei ole yhtä pahaa kuin Stacey Campbellilla, mutta silti aika pahaa. Ja he ovat myös välittäneet tätä henkeä monille muille. IRISillä on Reddingissä pääkonttori Bill Johnsonin toimipaikan yhteydessä. Koko tämä piiri on valitettavasti saastunut samasta omituisesta tartunnasta. Toivon, ettei niin olisi, mutta niin on, ja meidän on pakko tuoda se valoon, jottei Kristuksen ruumis vahingoittuisi vielä lisää. Näistä ihmisistä ketään vastaan minulla ei ole mitään henkilökohtaista. Itse asiassa vallan päinvastoin. Mutta yksinkertaisesti uskon, ettemme voi sallia tämän hengen tuhota enempää Kristuksen kallisarvoisia lampaita.

LÄHTÖ PROFEETALLISESTA LIIKKEESTÄ

Palaan vielä hetkeksi omaan henkilökohtaiseen taipaleeseeni. Vuoteen 2003 mennessä palvelutyömme oli laajentunut aimo harppauksin sekä kansainvälisesti että Uudessa-Seelannissa. Olimme yhä ”pieniä”, mutta yhä uudestaan ja uudestaan olimme nähneet, kuinka Jumala moninkertaisti vaikutukseltaan sen, mitä lähetimme. Olin tähän mennessä ollut mukana profeettaliikkeessä (enimmäkseen julkaisupuolella) kymmenen vuotta. Uuden-Seelannin kristillisissä kirjakaupoissa myytiin kirjaamme ”The Coming Street Revival” (”Tuleva katuherätys”), ja kiersin maata julistamassa sanaa. Kansainvälisellä sähköpostilistallamme oli jo 5000 tilaajaa ympäri maailman. Mutta ajan kuluessa profeettaliike murehdutti minua yhä enemmän ja enemmän.

Vuonna 2003 Jumala avasi minulle oven palvella USA:ssa, ja hän lähetti minut sinne viemään seurakunnalle kiireellistä varoitusta, että kansakunnalle oli annettu rajoitettu ajanjakso tulla todelliseen herätykseen ja mitä katastrofeja seuraisi, jos se ei heräisi. Sana oli varsin selvä ja läpitunkeva – kutsu parannukseen ja tuskaisaan rukoukseen.

Toisen pitkäkhön julistuskierroksen jälkeen USA:ssa samana vuonna, Jumala avasi oven koko perheellemme menemään asumään USA:han. Vuoden 2004 alussa asetuimme Kansas Cityyn, lähelle paikkaa, missä tapahtui. Mutta seuraavat 2, 5 vuotta tulivat todella olemaan erittäin myrskyisiä aikoja.

Se, mikä lopulta työnsi minut tyystin ulos profeettaliikkeestä, oli valtava konferenssi, joka pidettiin vanhassa Kansas City -profeettojen rakennuksessa lokakuun lopulla 2004. Konferenssin oli määrä olla Kansas City -profeettojen ”paluu” tulla takaisin palvelemaan (ainakin tänä yhtenä kertana) taas Kansas Cityssä kaikkien näiden vuosien jälkeen. Puhujat olivat käytännöllisesti katsoen liikkeen kuuluisista kuuluisimmat: Bob Jones, John Paul Jackson, Bobby Conner, Paul Keith Davis, James Goll ja monet muut.

Olen kertonut yksityiskohtaisesti muissa kirjoissa siitä, mitä tapahtui tämän konferenssin aikana, joten en halua tässä toistaa itseäni. Riittänee kun sanon, että se lopulta vahvisti minulle kiistattomasti, että ’profeetallisuus’, sellaisena kuin se oli siellä, oli itse asiassa uudistumisen ulottumattomissa – se oli mennyt liian pitkälle. Kuten kirjoitin myöhemmin:

”Tulin käytännöllisesti katsoen joka päivä kotiin äärimmäisen murbeellisena ja apeana. Olin tullut konferenssiin suurin odotuksin ja toivein, ajatellen, että Bob Jonesin paluu saattaa tuoda uudistuksen ja palauttaa kaiken sen, mikä oli alunperin hyvää tässä liikkeessä. Kirjaimellisesti tulin ystäväni ja minut muutettiin viholliseksi kolmessa päivässä [...]”

Seuraavana päivänä, 31. lokakuuta, Uskonpuhdistuksen muistopäivänä, omaa kokoustamme varten oli varattu sama auditorio. Itse asiassa siitä tuli päivä, jolloin ilmoitin lähdöstäni. Mutta palautemyrsky puhkesi vasta lähetettyäni uutisen sähköpostitse.

Otsikko sähköpostissa, jossa ilmoitin lähdöstäni, oli: ”Lähden profeettaliikkeestä” (I’m leaving the Prophetic Movement). Se julkaistiin samalla viikolla. Ja mikä häly siitä nousikaan! Minulle tulvi kirjaimellisesti tuhansittain palautetta kaikkialta maailmasta. En pystynyt edes lukemaan niitä kaikkia, niitä oli niin paljon. Mutta kuten sanoin aiemmin, useimmat vaikuttivat suhtautuvan hämmästyttävän rohkaisevasti ottamaani kantaan.

Minusta oli aina tuntunut, että ensinnäkin koko se syy, miksi tulin Kansas Cityyn, oli kehottaa liikettä palaamaan takaisin alkuperäiseen kutsumukseensa ja mandaattiinsa. Nyt tajusin, että se ei ollut mahdollista ja tiesin, että Jumala halusi minun lähtevän. Itse asiassa saatoinkin nähdä, että tämä liike oli nyt niin petollisella pohjalla ja juuttunut niin syvälle harhaan, että oli kirjaimellisesti tulossa vaaralliseksi osallistua siihen millään tavoin. Vähänpä tiesin, kuinka paljon pahemmiksi asiat kehkeytyisivät tulevina vuosina.

5. LAKELANDIN KATASTROFI

Vuoden 2008 maaliskuussa, neljän ankaran vuoden jälkeen, perheeni ja minä lähdimme USA:sta vuoden tauolle kotimaahamme Uuteen-Seelantiin. Tunsimme olevamme jokseenkin lannistuneita ja lyötyjä läpi käymiemme kokemusten takia. Vain pari viikkoa lähtömme jälkeen USA:ssa alkoi uusi liike, jolla tuli olemaan kauaskantoiset seuraukset ympäri maailman.

Tunsin Todd Bentley’n palvelutyön tietenkin aika hyvin. Itse asiassa olin jo jonkin aikaa katsonut hänen kuuluvan profeettaliikkeen kolmen kaikkein vaarallisimman pasturin joukkoon. Joten kun alkoi kuulua uutisia, että Todd johti uutta ”parantumisherätystä” Lakelandissä, Floridassa, aloin heti tutkia sitä. En hämmästynyt yhtään, kun huomasin sen olevan saman eksyttävän omituisuuden läpätunkema kuin aiemmin. Itse asiassa toiminta näytti pikemminkin pahemmalta. Ja silti – yllätys, yllätys – Charisma-lehti näytti jo rummuttavan sen puolesta. (Tähän tuli kuitenkin pian iso muutos, kuten kohta näemme).

Ensimmäinen tätä uutta liikettä käsittelevä sähköposti, jonka lähetin REVIVAL-listalla oleville, oli päivätty 23.4.2008, ja sen otsikkona oli: ”Väärä parantumisherätys?? – Florida” (A False Healing Revival?? – Florida). Näin se alkoi:

”Monet teistä ovat jo kuulleet ’parantumisherätyksestä’, joka oletettavasti on alkanut Lakelandissä, Floridassa. Charisma-lehti julkaisi tänään siitä jutun otsikolla ’Pyhän Hengen purkaus Floridassa’ (A Holy Ghost Outbreak in Florida) [...] ’karismaatikkoja tulee laumoittain uniseen Lakelandin kaupunkiin Floridassa osallistuakseen evankelistan Todd Bentley’n omaperäisiin herätyskokouksiin’. Aikooko Charisma tebomarkkinoida ja kebua sitä maasta taivaisiin, kuten se teki Torontolle ja Rodney Howard-Brownelle? Näyttää siltä, että ehkä aikoo.

Mutta miksi vastustan tätä ’parantumisherätystä’ jo näin pian sen jälkeen, kun siitä on tullut tietoja? Koska tunnen Todd Bentley’n palvelutyön jo erittäinkin hyvin ja tämä koko liikehdintä keskittyy hänen ympärilleen.

Todd Bentleyllä on juuret syvällä profeettaliikkeessä, ja hän on yksi niistä hyvin harvoista pastoreista, joista koskaan olen kokenut, että minun täytyi varoittaa ihmisiä julkisesti nimeltä mainiten. Hänen toimintansa on niin pabaa. Mitä oudoimpia, epäaitoja enkelikohtaamisia, kultapölyä, kolmannen taivaan visualisointeja, jotka ovat suoraan New Agesta, ym. Silti siinä on ’voima’, joka tekee toiminnasta sitäkin vaarallisempaa [...]”

Näytti kuitenkin siltä, että Charisma-lehti piti Lakelandiä seuraavana suurena tapatumana: ”Monet karismaatikat miettivät, tuleeko tästä pidennetyistä kokoussarjasta samanlainen ilmiö kuin niistä, mitä tapahtui Rodney Howard-Brownen kokouksissa Lakelandissä vuonna 1993, Toronto Airport Vineyard -seurakunnassa Kanadassa vuonna 1994 ja Brownsvillen Assembly of God -helluntaiseurakunnassa Pensacolassa vuonna 1995 [...]”

Minä kuitenkin muistutin lukijoitani varoituksesta, jonka oli lähettänyt Lynn Clark, yksi RevivalSchool.com-sivujemme päämoderaattoreista. Hänhän oli kirjoittanut:

”Ostin Todd Bentley’n opetuksen siitä, kuinka käydään kolmannessa taivaassa, ja toin sen kotiin kuunneltavaksi [...] Makasin olohuoneen lattialla kuunnellen opetusta, kuinka visualisoida kolmas taivas ja mitä sanoa, ja olin alkanut syventyä hänen opetuksensa, kun yhtäkkiä aloin tärinästä hillittömästi, lytkyä ja voihkia. Samassa jäykistyin kokonaan. En pystynyt liikuttamaan ainuttakaan ruumiinosaa. Tiesin että nyt jokin demoni yritti saada minut otteeseensa. Huusin niin kovaa kuin suinkin pystyin: ’Jumala, auta minua, Jeesus, auta minua!’ Heti huudettuani Herraa avuksi keboni muuttui taas rennoksi. Jumala säästi minut sinä iltana, ja olen hänelle ikuisesti kiitollinen [...] Vietin ison osan sitä yötä pyytäen itkussa silmin Jumalaa antamaan minulle anteeksi ja sanoutuen irti kaikista niistä käsistä, joita oli pantu päälleni, ja kaikesta kauheasta eksytyksestä, johon olin antautunut [...]”

Siteerattuani siinä ensimmäisessä Lakelandiä käsittelevässä sähköpostissani Lynnin todistusta, jatkoin haastamalla Charisma-lehteä tutkimaan Toddin palvelutyötä perusteellisesti, ennen kuin lehti asettuu tukemaan sitä:

"Olen itse kuunnellut nauhoilta Todd Bentley'n opetuksen kolmannen taivaan visualisoinnista, ja haluan sanoa teille, että opetus on kuin suoraan jostain New Age -käsikirjasta. Kamalaa opastusta. Ja kuitenkin nykyään tuhannet kristityt hyväksyvät sen niin laajalti.

Syntyykö yllä kuvatun kaltaisesta toiminnasta aito parantumisherätys? – Charisma-lehdelle on tarpeen esittää tämäntyyppisiä kysymyksiä. Jätän asian teidän ratkaistavaksenne."

Tämä ensimmäinen sähköposti tietenkin nostatti valtavan palautetulvan – sekä puolesta että vastaan – kaikkialta maailmasta. Ja epäilemättä monet lukijoista lähettivät kirjoituksen edelleen Charisma-lehdelle.

Seuraava artikkelini julkaistiin viikkoa myöhemmin. Sen otsikko oli "Enkelit & Floridan parantumisherätys" (Angels & the Florida Healing Revival). Koska ensimmäinen artikkelini herätti niin runsaasti vastustusta, tiesin minun olevan tarpeen selittää, miksi koin varoittamisen niin tärkeäksi:

"Henkilökohtaisesti minua surettää syvästi se, että edes joudun julkaisemaan tällaisia varoituksia. Ei siitä mitään mielihyvää minulle tule. Itse asiassa inhoan, että minun pitää puhua näistä asioista. Mutta mitä tapahtuu, jos jokin on pahasti pielessä eikä kukaan silti varoita? Onko sellaisessa tapauksessa oikein pysytellä vaiti? Entä kallisarvoiset lampaat? Eikö heitä pitäisi varoittaa?"

Monet eivät ehkä tiedä, että herätyksen johtajalla, Todd Bentleyllä, on pitkä historia 'nauru- ja juopumisherätysliikkeessä', ja että hän on myös omituisten 'enkelikohtaamisten' (ja todella tarkoitan omituisten) tärkeimpiä puolestapuhujia. Todd on jo vuosia mainostanut avoimesti näitä kohtaamisia, ja on itse asiassa kuuluisa siitä, että johdattaa myös muita yhteyteen näiden 'enkeltien' kanssa. Se on ollut hyvin pitkään iso osa hänen palvelutyötään. Eikä se tosiaan ole yhtään erilaista nykyäänkään."

Sitten lainasin pari otetta enkeleitä käsittelevästä Toddin artikkelista (Angelic Hosts) vuodelta 2003:

"Isä, anna minulle juuri nyt ne taivaan enkelit, jotka on määrätty bankkimaan minulle rahaa ja varakkuutta. Päästä ne enkelit liikkeelle minun hyväkseni. Anna niiden mennä maailman neljään kolkkaan keräämään minulle rahaa [...]"

Jatkoa Toddin artikkelista:

"EMMA, PROFEETALLISUUDEN ENKELI

Annas kun kerron kohtaamisestani Emma-enkelin kanssa. Bob Jones kysyi minulta kaksi kertaa tästä enkelistä, joka oli Kansas Cityssä vuonna 1980: 'Todd, oletko koskaan nähnyt enkeliä nimeltä Emma?' Hän kysyi sitä ikään kuin olisi odottanut, että tällä enkelillä oli tapana ilmestyä minulle. Hämmästyneenä kysyin: 'Bob, kuka on Emma?' Bob kertoi Emman olevan se enkeli, joka auttoi synnyttämään ja aloittamaan koko profeettaliikkeen Kansas Cityssä 1980-luvulla. Emma oli äitityyppinen enkeli, joka auttoi tukemaan profeettallisuutta, kun se puhkesi esiin. Muutaman viikon kuluttua siitä, kun Bob oli kysynyt minulta Emmasta, olin erään seurakunnan tilaisuudessa Pohjois-Dakotan Beulahissa.

*Kesken kokouksen, kun keskustelin Ivanin ja erään toisen henkilön kanssa, sisään astuu Emma. Tuijottaessani enkeliä silmät auki Herra sanoi: 'Tässä on Emma.' En nyt laske leikkii. Hän leijui noin 5 cm lattian yläpuolella. Melkein kuin Kathryn Kuhlman niillä vanhoilla videoilla, kun hänellä oli valkoinen leninki yllään ja hän näytti kuin liitelevän puhujalavan poikki. Emma ilmestyi kauniina ja nuorena, noin 22-vuotiaana, mutta samalla hän oli vanha. Hänen elämässään näytti olevan Sanan-laskujen 31 luvun viisaus, hyveet ja arvokkuus. Hän lipui huoneeseen säteillen kirkasta valoa ja värejä. Emma kantoi laukkuja ja alkoi ottaa niistä ulos kultaa. Sitten, kun hän käveli edestakaisin kirkon käytävillä, hän alkoi panna ihmisten päälle kultapöhyä [...] Kun tästä ilmestyksestä oli kulunut kolme viikkoa, seurakunta oli antanut minulle suurimman kolehdin, mitä koskaan olin siihen mennessä palvelutyössäni saanut. Tuhansia dollareita! Tuhansia! [...] Tämän ilmestyksen aikana Pyhä Henki tärytti totaalaisesti pastorin vaimoa (se oli Assemblies of God -helluntaiseurakunta): hän alkoi juosta ympäriinsä haukkuen kuin koira tai kaakattaen kuin kana, kun väkevä profeettallinen henki tuli häneen. Lisäksi kun tämä profeettallinen voitelu laskeutui häneen, hän alkoi saada täysin tuntemattomien ihmisten puhelinnumeroita ja soittaa heille puhelimella ja profetoida heille [...] Sitten seurakuntaan alkoi ilmaantua enkeleitä." (Todd Bentley, *Angelic Hosts*)*

Lisäsin vielä seuraavan huomautuksen: "Jos joku sattuu luulemaan Toddin kenties viime aikoina muuttaneen tapojaan, siltä varalta on tarpeen tietää, että myös Floridassa nyt meneillään olevissa kokouksissa hän edelleen mainitsee jatkuvasti 'enkeleitään'."

VOITELUA "VÄLITETÄÄN" TOISILLE

Sillä välin kaikkialla maailmassa näytettiin God TV:ssä joka ilta Lakelandin herätystä, ja kokoukset siirrettiin telttaan, johon mahtui istumaan 8000 henkeä. Ilmiö kasvoi räjähdysmäisesti! Ja Todd välitti "voiteluaan" kaikille, joille voi, etenkin johtajille. Englantilainen sananjulistaja aloitti "herätyskokoukset", joille annettiin nimi "Dudley Outpouring", tuotuaan Toddin "voitelun" Floridasta Englantiin. Sieltä raportoitiin tällaisista manifestaatioista: "Ihmiset tunsivat kaikkialla kehossaan tulta, palamisen tunnetta [...] Kokouksen aikana oli ilonpurkauksia, juopumista ja spontaaneja parantumisia."

USA:ssa ilmestyi kokouksista raportteja, joissa kerrottiin, että monet pastorit halusivat saada ”Floridan voitelun” käten päällepanemisen avulla. Todd Bentley itse julisti, että tämä nimenomainen voitelu oli kaikkein ”tarttuvin”, mitä hän oli koskaan välittänyt ihmisille. CBN:n uutishaastattelussa hän sanoi: *”Täällä Floridassa koemme tärkeäksi joka ilta panna kädet jokaisen henkilön päälle joka tulee, oli heitä sitten 5 000 tai 10 000, ja rukoilen joka ilta: ’Jumala, anna se eteenpäin, anna se eteenpäin, anna se eteenpäin.’ Ja se on tärkeintä täällä: voitelun välittäminen eteenpäin.”*

Ja todellakin yhä enemmän ja enemmän saatiin kuulla siitä, kuinka tätä voitelua oli välitetty Floridasta muihin osavaltioihin USA:ssa ja kansakuntiin ympäri maailman. Merkittävät karismaattiset johtajat alkoivat julistaa, että tästä tulisi yksi historian huomattavimmista herätysliikkeistä – ehkä jopa alku ”uudelle Suurelle herätykselle”. Elijah-lista ilmoitti, että vuoden 2008 uudenvuodenaattona Jumala sanoi Bob Jonesille, että ”kolmas aalto on tulossa”. Todd kysyi Bobilta, mikä se kolmas aalto oli. Bob sanoi, että ”Toronto oli ensimmäinen aalto, Pensacola toinen ja kolmas on ”Muutoksen tuulet” (Winds of Change), eli tämä nykyinen Jumalan liikehdintä. Tästä tulee maailmanlaajuinen, ja se leviää ihmeineen ja merkkeineen ympäri maailman! Kolmas aalto on täällä!”

Minä puolestani näytin maailman suurimmalta hölmöltä seistessäni tällaisen kaiken tieltään raivaavan ”tuholais-koljatin” reitillä sen lähestyessä minua nopeasti ja uhkaavasti kuin hallinnasta karannut juna. Vain idiootti pysyisi sellaisen ylistetyn ja suurenmoisen liikkeen tiellä – niin ajateltiin. Mutta yhtäkkiä myös Charisma-lehti alkoi esittää liikkeestä kysymyksiä, ja tilanne muuttuikin yhdessä yössä. Ei paljon. Ei täysin. Mutta muuttui. Ja yhtäkkiä ”tuho-voima” alkoi näyttää hieman vähemmän voittamattomalta. Tämä oli alkua merkittävimmälle täyskäännökselle ”invaasion” historiassa. Ennen kuin neljä kuukautta oli kulunut, sattui jotain, mikä keikautti koko karismaattisen maailman päällelleen. Mutta kaikki tämä oli vielä edessäpäin...

LEE GRADY USKALTA ESITTÄÄ KYSYMYKSIÄ

Toukokuun 14. päivänä vuonna 2008 Charisma-lehti julkaisi päätoimittaja J. Lee Gradyn kirjoituksen, jossa oli ensimmäiset Lakelandiä koskevat kysymykset. Mielestäni se oli erittäin urhoollista, koska tähän mennessä koko karismaattinen maailma oli jo varsinaisen ”Lakeland-manian” pauloissa. Grady otsikoi artikkelinsa näin: ”Vilpittömiä kysymyksiä Lakelandin herätyksestä” (Honest Questions about the Lakeland Revival). Hän aloitti huomauttamalla: *”Kannatan mitä tahansa palavan herätyksen pyhää esiinpubkeamista. Mutta pitääkäämme huoli, että varjelumme ylpeydeltä ja erehdykseltä.”*

Grady käytti ison osan artikkelista yrittäen ilmeisesti kulkea keskitietä, mutta kun hän lopulta pääsi niihin kolmeen asiaan, joista varoitti Kristuksen ruumiista, ei sanoja säästely. Varoitukset ovat tässä alla:

”1. Varo vääriä tulta [...]

Pelkään että Lakelandissa saarnataan hienovaraisesti myös toista viestiä – viestiä, jota kulttiasiantuntijat kuvailisivat hengelliseksi väärennökseksi. Bentley on yksi monista karismaattisista pastoreista, jotka usean viime vuoden aikana ovat korostaneet enkeleitä. Hän on opettanut enkeleistä, jotka tuovat taloudellisia läpimurtoja tai ilmestyksiä, ja hän viittaa välillä enkelien nimeltä Emma, jolla oletetusti oli osansa erään profeettallisen liikkeen alullepanossa 1980-luvulla Kansas Cityssä. Bentley kuvailee Emman hyllymuuvaan valkoiseen vaatteeseen pukeutuneeksi naiseksi, joka leijuu viitisen senttiä lattian yläpuolella [...]

Tässä tarvitaan nyt varovaisuutta! Meillä ei ole mitään asiaa opettaa Jumalan omia olemaan yhteydessä enkeleiden kanssa tai tavoittelemaan ilmestyksiä enkeleiltä. Ja jos mikä tahansa herätysliike – kuinka jännittävä tai palavahenkainen tahansa – sekoittaa tätä vierasta tulta Jeesuksen evankeliumiin, tulokset voivat olla tuhoisia [...]

2. Varo omituisia manifestaatioita [...]

Monissa viimeaikaisissa karismaattisissa herätyksissä pastorit ovat antaneet ihmisten käyttäytyä puhujalavalla kuin epileptikot. Lisäksi pastorit ovat pitäneet heidän huomiobakuksia elkeitään Pyhän Hengen aikaansaamina. Saatamme ajatella kaiken sen tapahtuvan leikeillä (mehän vain hullutemme Jumalalle), mutta meidän tulisi olla enemmän huolissamme siitä, että sellainen käytös ruokkii liballisuutta ja murehduttaa Pyhää Henkeä.

Kun ihmisiä rohkaistaan epätavallisiin manifestaatioihin, he voivat itse asiassa saada nytkehtelemisestä, tärisemisestä, huutamisesta tai päihtyneenä käyttäytymisestä uskonnollisen ’pilvikokemuksen’. (Olen ollut jopa lähellä ihmisiä, jotka vääntelehtivät kuin tussissa tai päästelivät seksuaalisia äännähdyksiä, ja uskoivat sen olevan aito hengellinen kokemus.) [...]

3. Varo yletöntä kehumista ja liioittelua...

Lakelandin herätyksen kielenkäytössä on ollut piirteitä, jotka ovat luoneet miltei jotain sirkusnumeroa muistuttavan ilmapiirin. Ihmisiä kutsutaan: ’Tule ja ota. Ihmeitä oletetusti ’poksahdelee ilmoille kuin popcornia’. Kokouksen järjestäjät ylistävät Lakelandiä historian suurimmaksi herätykseksi[...]”

Artikkeli teki minuun suuren vaikutuksen. Vaikka Lee Grady pitää siinä Lakelandiä yhä ”oikeana herätyksenä”, hän onnistui tuomaan esiin joitain todellisia varoituksia Kristuksen ruumiille. Ainakin joku oli huolissaan kallisarvoisista lampaista! Ja tämä oli vasta ensimmäinen monista hälytyksistä, joita Lee Grady vielä antaisi.

OMITUISIA MANIFESTAATIOITA

Sillä välin Lakelandin ”voitelu” levisi pidäkkeettömästi ympäri maailman. Kokoukset Floridassa kasvoivat huikasti, ja sadoittain johtajia ryntäsi sinne hakemaan tätä ”välitettävää” voitelua, jonka he veivät sitten omalle vällelleen. Yksi silminnäkijä kuvaili jonoja, joissa ihmiset Floridassa vastaanottivat voitelun: *”Niin kauas (ja tarkoitan kauas) kuin saatoin nähdä, lattialla oli valtavat määrät ihmisiä, jotka nytkähtelivät, tärisivät, olivat huumaantuneen, poissaolevan tai tiedottoman näköisiä.”*

Eräs mies Floridan Clearwaterista kirjoitti minulle, että joukko ihmisiä hänen seurakunnastaan oli osallistunut herätyskokouksiin ja tuonut sitten ”voitelun” mukanaan. Näin hän kuvaili:

”Tällaisia vaikutuksia olen nähnyt ihmisillä, jotka ovat osallistuneet Lakelandin kokouksiin ja joiden päälle on pantu kädet tai jotka vakuuttavat, että heille on välitetty se ”henki”.

- He tulivat takaisin eräänlaisessa lapsenomaisessa juopuneen tokkurassa.
- Kuvauksia palamisen tunteesta joko suonissa, päässä tai vatsassa.
- Tanssimista kuin juopuneena [...]
- Sopimatonta huutamista ja kiljumista kuin olisivat jalkapallo-ottelussa.
- Nuoret miehet viheltävät/ujeltavat aina uudestaan ja uudestaan ja pittelevät päätään ja väittävät, että ’tuntevat Pyhän Hengen aikovan halkaista heidät kahtia’...
- Naiset vääntelehtivät ja tykkyttivät edestakaisin kuin jokin näkymätön voima raiskaisi heitä takapäin.
- Juopunutta ballitsematonta naurua keskellä juhlallista rukoushetkeä.
- Ihmiset ’kaatuvat hengessä’ [...], lakoavat maahan eivätkä pysty liikkumaan (aivan kuin jokin pitelisi heitä maassa) [...]

Toinen silminnäkijä Havaijilta kertoi ”Floridan voitelun” tulosta Havaijille: *”Pannessaan kädet ihmisten päälle pastori huusi kovaan: ’TULTA!!!’ Ihmiset kellahdivat kuin keilat. Porukkaa oli kaikkialla pitkin lattiaa [...] he ulvoivat, itkivät ja nyybkyttivät abdistuksissaan, nauruivat, tärisivät. Jotkut kouristelivat voiman vaikutuksesta ja kuukahvivat maahan, kuin jokin salama olisi iskenyt heitä päähän.”*

Eräs toinen mies Yhdysvaltain koillisosasta kirjoitti:

”Menin West Haveniin, Connecticutiin, viime viikonloppuna. Sen piti olla tilaisuus, jossa joukko pastoreita kokoontuu yhteen robkaisemaan toisiaan ja rukoilemaan yhdessä. Jotkut heistä olivat käyneet Lakelandissa, ja he nytkähtelivät ja huusivat: ’Ooouuuuuuuu’ ja rupesivat sitten kertomaan, kuinka Bob Jones nimitti sitä kolmanneksi aalloksi [...] He olivat kaikki, niin kuin he sanovat, juoruksissa Pyhästä Hengestä [...]

Eilisiltana se seurakunta Connecticutissa aloitti omat herätyskokoukset, joissa he välittivät sitä eteenpäin, ja se on alkanut virrata siellä. [...] Maamme koillisosasta on todella tulossa sen keskuspaikka. Siellä on kaikkialla kokouksia, joissa sitä välitetään, ja niistä kerrotaan tietoa päivittäin. Minulle sanotaan, että olen barbassa, kun kyseenalaistan sen. He sanovat minulle, että vastustan Pyhää Henkeä [...]

Kuukausia myöhemmin eräs nainen kirjoitti minulle omasta kokemuksestaan:

”Kävin Lakelandissa kolme kertaa. Se veti minua tosi paljon puoleensa. Laulin todella, että se oli Jumalasta [...] Sain niin monia ylläluonnollisia kokemuksia: näin mystisen Jeesuksen, jolla oli kolmas silmä, enkelit puhuivat minulle, näin näkyjä. Tempauduin mukaan. Yhden kokemuksen sain tyttärenti ollessa samassa huoneessa kanssani, ja hän koki saman kuin minä. Karjuin kuin leijona, päälläni oli kultapölyä ja koin monenlaista muutakin. Pahinta, mitä minulle tapahtui oli, että se muuttui seksuaaliseksi. Väärä Jeesus läbestyi minua seksuaalisesti, ja minä lankesin siihen. En vielä tänäkään päivänä tajua, kuinka saatoin olla niin barbassa. Olen ollut kristitty jo 16 vuoden ikäisestä. Nyt olen 49 [...] Lankesin päätä pabkaa... Nielin syötin koukkuineen päivineen. Kun tulin kotiin viimeiseltä Lakelandin-käynniltä, tajusin sen olevan demonista, ja demonit kirjaimellisesti ympäröivät ja peittivät minut. Se oli niin hirvittävää, kaikki se mitä koin – et voi kuvitellakaan [...] Näin demoneita, ja minuun kajottiin seksuaalisesti ja piinaavasti yhtenä [...] Siitä on nyt puolitoista vuotta, ja taistelen vieläkin niitä demonihenkii vastaan. Huudan Herraa joka päivä vapautukseni kokonaan. Se on ollut karmea. Olen sanoutunut siitä irti ja tehnyt parannuksen, mutta yhä kamppailen. Kuinka tästä voi vapautua?”

Myös eräs toinen nainen kirjoitti minulle myöhemmin – ja huomaat, kuinka jopa kelpo kristityt saattoivat joutua tämän liikkeen pauloihin:

”Kun Lakelandin herätys alkoi [...] lähetit sähköpostilistalla varoituksen, ja minä puolustin Toddia. Motiivini oli, ettei saa olla tuomitseva häntä kohtaan. Minä, kuten muut, olen ollut niin nälkäinen Jumalan puoleen, pyytänyt, että hän tekisi jotain tässä kauheassa tilanteessa, missä olemme tässä maassa. Olin väärässä. Väärässä puolustaessani Toddia ja väärässä hyökätessäni sinua vastaan. En voi muuta kuin sanoa, että nyt todella käsitin. Se tapahtui eräänä iltana nähdessäni, kuinka eräs nainen, josta buo-

masin selvästi, että hänessä vaikutti demonihenki, tuotiin ylös lavalle ja häntä kannustettiin. Hän väentelehti niin ankarasti, että seisoi välillä kirjaimeellisesti niskansa varassa vartalon ollessa täysin suorana ilmassa. Naisparka sai varmaan kivuliaita biertymiä matosta sinä iltana [...]

Kun tulin karismaattiseen liikkeeseen 1970-luvun puolivälissä, kokemus oli ihana – hyvin raamatullinen. Ja olet oikeassa, että Toddin kokouksissa nähdyn kaltaisia manifestaatioita pidettiin tuohon aikaan demonisina ja ihmisille rukoiltiin vapautumista [...]”

CHARISMA KYSYY TAAS

Toukokuun 28.päivänä Lee Grady puuttui jälleen väittelyyn Lakelandistä uudella nasevalla artikkelilla. Hän otsikoi sen näin: ”Vetoomus yhtenäisyyden puolesta aikana, jolloin on erimielisyyttä” (An Appeal for Unity in a Divisive Season).

Artikkelin alkupuolella hän käsitteli kiinnostavasti herätysten ”sekaisuutta”: *”Herätys on sekaista. Niin kernaasti kuin haluaisimme sen saapuvan puhtaassa ja siistissä paketissa, historiasta tiedämme, että Pyhän Hengen vuodatusten seuralaisena on usein pyhä kaaos. Yhdessä nurkassa voi tapahtua parantumisia ja uskon tulemisia ja toisessa demonisia manifestaatioita. Herätyksen aikana voi näkyä ihmisiä ja sekasortoa. Pyhyys ja harhaoppisuus voivat puhjeta esiin yhtä jalkaa [...]*”

Oma vastaukseni tähän tuolloin oli: ”Kyllä, herätykset ovat usein sekaisia, mutta ne ovat sekaisia sen REUNAMILLA, eivät tapahtuman ytimessä ja keskiössä. Kuten monet lukijat tietävät, olen monta vuotta tutkinut herätysten historiaa, ja uudessa kirjassani on kokonainen luku manifestaatioista herätyksissä [...] Mutta tosiasia on, että jos demoninen eksytys on suorastaan keskeistä siinä, mitä julistetaan tai välitetään osallistujille, tällöin kyse ei ole enää vain ”sekaisesta” herätyksestä, vaan vaarallisesta väärennöksestä. Oikeissa herätyksissä puhdas parannuksenteon, pyhityksen ja ristin julistus on aina keskiössä [...]

Nyt ei ole kyseessä liike, jossa ongelmia on reunamilla. Ongelmat ovat aivan liikkeen ytimessä, toisin sanoen niissä keskeisissä asioissa, joita salin edestä julistetaan ja välitetään eteenpäin ihmisille. Ja niin on ollut alusta saakka, mikä tekee Lakelandistä ratkaisevan erilaisen kuin oikea herätys. Toivon, Lee, että huomaat, miten tärkeä ero tämä on.”

Charisman päätoimittaja näytti jälleen käyttävän isoimman osan uudesta artikkelistaan keskitiellä kulkemiseen. Kun hän kuitenkin taas loppupuolella antoi kuulua, hän ei säästellyt sanojaan:

”[...] hengellisten johtajien täytyy tarttua kaikkiin Lakelandin herätyksen nostattamiin vaikeisiin asioihin. Näitä ovat:

- 1. Raamatulliset periaatteet enkeleiden suhteen. Jotkut ihmiset profeetallisessa leirissä puhuvat toistuvista käynneistä taivaassa, ’kolmannen taivaan ilmestyksistä’ ja pitkistä keskusteluista sellaisten enkeleiden kanssa, jotka käyttävät nimiä Emma, Lupaus ja Muutoksen tuulet. Ovatko nämä todellakin Jumalan lähettämiä henkiä vai väärän valkeuden edustajia?*
- 2. Oikea teologia kuolleiden suhteen. Profeetallisessa leirissä jotkut vakuuttavat käyneensä keskusteluja kuolleiden kristittyjen kanssa, esim. apostoli Paavalin kanssa. Onko tämä kristillisen kokemuksen rajoissa vai henkien esille manaamista?*
- 3. Pastoraalinen ohjaus epätavallisissa hengellisissä manifestaatioissa. Liikkeen joistain piireistä on kerrottu epätavallisista merkeistä ja ihmeistä, joita on koettu seurakuntien kokouksissa. Esim. yhtäkkiä ilmestyy kultapöytä, höyheniä, jalokiviä ja öljyä. Samaan aikaan osallistujat tärisevät lattialla, nytkähtelevät höllyttömästi ja käyttäytyvät kuin päihtyneet. Kuinka suojella ihmisiä vääriltä manifestaatioilta ja demonien vaikutukselta ja samalla jättää tilaa aidoille kohtaamisille Jumalan kanssa?*
- 4. Selkeät periaatteet langenneiden pastoreiden eheyttämiseen. Yhden nimekkään langenneen evankelistan, Paul Cainin, ilmaantuminen Lakelandin herätykseen toukokuussa nostatti vahvoja reaktioita monilta eri taboilta kautta seurakuntien [...]*”

Jälleen rohkeita ja nasevia kysymyksiä Lee Gradyltä, joka yritti suojella kallisarvoisia lampaita. Tuolloin Lee oli karismaattisten kristittyjen joukossa käytännöllisesti katsoen ainoa huomattava johtaja, joka halusi asettaa itsensä alttiiksi näiden ongelmien takia. Eikä tämä myöskään jäänyt viimeiseksi kerraksi. Seuraavina kuukausina Charisman päätoimittaja pani Lakelandin ”nyrkkisankarille” vastaan kirjoituksissa, jotka oli otsikoitu näin: ”Pam! Pam! Kun rukouspalvelu muuttuu väkivaltaiseksi”(Bam! Pow! When Prayer Ministry Gets Violent) (kohteena olivat Todd Bentley’n edesottamukset, kun hän rukoili ihmisten puolesta) ja ”Aidon herätyksen tunto-merkit – osa yksi ja kaksi”(The Marks of Genuine Revival – Part one and Two).

Lakeland oli silti vielä kaukana pääteasemastaan. Se oli vielä valtoimenaan kiitävä juna, jota karismaattisen maailman laaja enemmistö tuki. Emme voineet muuta kuin varoittaa niitä, jotka suostuivat kuuntelemaan. Mutta sen jälkeen kun koitti 23. 6. 2008, varoittamisesta tuli entistäkin vaikeampaa. Tuona päivänä nimittäin kaikki kuuluisat johtajat siunaten ”valtuuttivat” (commissioned) Todd Bentley’n suorassa TV-lähetyksessä. Vähänpä silti tiesimme, että tämä oli lopun alkua.

SUURI ”VALTUUTUS”

Näin Charisma-lehti uutisoi sen, mitä tapahtui Lakelandissä tuona kohtalokkaana 23. päivänä: *”Hengelliset johtajat valtuuttavat Todd Bentley’n Lakelandin herätyksessä [...] Johtajat mainostivat erikoiskokouksen olevan yksi herätyshistorian suurimmista hetkistä.”*

Artikkeli jatkui:

”Seremoniaan osallistuneita johtajia olivat (C. Peter) Wagner; Harvest Rock -seurakunnan pastori Ché Abn Pasadenasta, Kaliforniasta; John Arnott Kanadasta Toronto Airport Christian Fellowship -seurakunnasta; Bethel-seurakunnan pastori Bill Johnson Reddingistä, Kaliforniasta ja MorningStar Ministriesin perustaja Rick Joyner Pohjois-Carolinan Charlottesta.”

Myös muut merkkihenkilöt, jotka eivät olleet paikalla, antoivat tukensa matkan päästä. Kuten Peter Wagner kirjoitti pian jälkeenpäin: *”Valitettavasti piispa Bill Hamonin täytyi perua tulonsa matkustusvaikeuksien takia”, ja ”Ché, Bill ja John panivat käitensä Toddin päälle sekä voitelivat hänet erityisellä uudella ’virvoitu!’-öljyllä, jota Chuck Pierce (joka oli tuolloin Afrikassa) oli tilaisuteen lähettänyt.”*

Karismaattisen maailman johtavaksi apostoliksi monien tunnustama Wagner johti seremoniaa ja nimitti sitä ”apostoliseksi asettamiseksi” (”apostolic alignment”). Hän antoi kaikkien TV-kameroiden ja kaikkien ihmisten edessä seuraavan lausunnon:

”Sillä apostolisella auktoriteetilla, jonka Jumala on minulle antanut, julistan Todd Bentleylle:

- *Voimasi lisääntyy*
- *Arvovaltasi lisääntyy*
- *Suosiosi lisääntyy*
- *Vaikutuksesi lisääntyy*
- *Ilmestyksesi lisääntyvät.*

Julistan myös, että:

- *Tämän palvelutyön kautta virtaa uusi yliluonnollinen voima*
- *Uusi elämänvoima tunkeutuu tähän Jumalan työhön [...]”*

Myöhemmin Wagner kutsui tätä ”uraauurtavaksi tapahtumaksi” ja totesi, että ”Olemme nyt, kuten sen ymmärrän, toisella apostolisella aikakaudella [...]” (Toisin sanoen, todellisten apostolien ”uudella aikakaudella”).

Yksi tärkeimmistä tässä tilaisuudessa puhumassa olleista ”Toronto-johtajista” oli Stacey Campbell, ja ne, jotka näkivät taltioinnin tästä ”valtuutuksesta”, saattoivat myös huomata, kuinka hänen päänsä heilui niin villisti – kirjaimellisesti viuhtoi edestakaisin – että häntä oli vaikea kuulla. Tätä toki tapahtui liikkeen piirissä alinomaa, ja sen väitettiin olevan ”Pyhän Hengen” aikaansaamaa.

Todd Bentley sanoi myöhemmin: *”En ole kirkkohistorioitsija, mutten tiedä, että historiassa olisi ollut mitään muuta ajankohtaa Apostolien tekojen jälkeen, jolloin niin monia eri apostoleja ja niin monia eri profeettoja sekä liikkeitä ja johtajia [oli ollut edustettuina].”*

Täytyy sanoa, etten pitänyt Todd Bentley’n kommenttia erityisen nöyränä, etenkin myöhempien tapahtumien valossa. Mielestäni yksi kaikkein tuskallisimmista toteamuksista oli silti se, mitä luki Charisman artikkelin loppupuolella:

”Kristilliset johtajat, jotka yksityisesti ovat ilmaisseet huolestuneisuutensa Bentley’n palvelutyöstä, torjuivat Charisman pyynnön kommentoida asiaa julkisesti.”

Näin kirjoitin tuolloin tästä julkisen kommentoinnin karttamisesta:

”Huomasitteko viimeistä virkettä? Vaikka jotkut kristilliset johtajat ovat ilmaisseet huolestuneisuutensa yksityisesti, he todellakin kieltäytyivät mahdollisuudesta puhua siitä suoraan julkisuudessa! Mihin tässä jätetään lammascarat? Ovatko johtajat niin huolestuneita omasta maineestaan, että pelkäävät puhua suoraan tällaisella tärkeällä hetkellä? Miten historia tulee arvioimaan sellaista? Eikö se yksinkertaisesti ole ihmispelkoa? Ja eikö tämä ole tarkalleen se syy, miksi karismaattinen liike ensinnäkin on kovin sekaisin? Olemmeko täysin unohtaneet vanhan sanonnan, että pahuus kukoistaa, kun hyvät eivät tee mitään?”

Kuitenkin tästä ”taistelupuheesta” huolimatta henkilökohtaisesti järkytyin kesäkuun 23:n tapahtumista. Oli totta, että varoituksemme levisivät laajalti, mutta en ollut koskaan tuntenut olevani niin yksin. Näytti siltä, että karismaattisen maailman ”suurimmat pamput” olivat nyt avoimesti meitä vastaan. Olin syvästi lannistunut.

Tähän mennessä meillä oli Amazon-verkkokaupassa kirja nimeltä True & False Revival ("Oikea ja väärä herätyks") ja tein kirjaimellisesti mitä suinkin voin varoittaakseni Kristuksen ruumista. Kaikki vaikutti kuitenkin turhalta. Joka viikko asiat näyttivät menevän vain ojasta allikkoon. Tartuntatauti oli nyt maailmanlaajuinen – ja levisi nopeammin kuin koskaan.

Mutta Jumala oli kaikkea muuta kuin lannistunut. Asiat muuttuivat pian tykkäänään. Itse asiassa – syistä, joita käsitellen myöhemmin – olen vakuuttunut, että Jumala tarkoituksellisesti odotti, kunnes Toddin "valtuutus" oli suoritettu, ennen kuin alkoi hajottaa tätä ylen määrin ylistettyä speaktaakkelia, Lakelandin "herätystä". Ja kun hajottaminen alkoi, oli kirjaimellisesti ällistytävää, kuinka nopeasti se tapahtui. Jumalaa ei ivata.

SURULLISENKUULUISA HAASTATTELU

Yhdysvaltalainen TV-yhtiö ABC näytti 9.6.2008 myöhäisillan Nightline-utisohjelmassaan erikoislähetyksen Lakelandin herätyksestä. Vaikka Lakelandiä nimitettiin siinä "kansainväliseksi sensaatioksi" ja monien ihmisten näytettiin tulevan kaikkialta maailmasta Lakelandiin, ohjelma ei tosiaanakaan ollut myötämielinen Todd Bentleylle. Järkyttävintä kristityille katsojille oli se, että kun Nightline pyysi "vain kolmea" lääketieteellisesti todistettua parantumista, heille annettiin varsin hajanaista tai toteennäyttämätöntä tietoa. Nightlinessa todettiin lopuksi: "Ainuttakaan Bentleyyn ihmeeksi väittämää tapausta ei pystytty todentamaan." Tämä oli herätyksen ihailijoille erityisen järkyttävä lausunto. Ohjelmassa esiintyi myös kristittyjä, jotka kyseenalaistivat sirkusmaisen ilmapiirin ja sen, että Todd Bentley huusi usein: "Pam!" rukoillessaan ihmisten puolesta.

Yhdessä yössä tapahtui suuri muutos. Bentley lähti Lakelandista joksikin aikaa ja palasi vasta 18.7. Asiat eivät kuitenkaan enää koskaan olleet entisellään. Oliko oikeasti totta, että todistettavissa olevia ihmisiä oli niin vähän? Entä väitteet kuolleista heräämisistä ynnä muista?

Yksi Peter Wagnerin omista "apostoleista", Robert Ricciardelli, lopetti vaitiolonsa ja puhui suoraan ensimmäisen kerran julkisuudessa 14.7. ja 16.7. Hän oli ns. "markkinapaikka-apostoli" (marketplace apostle) Peter Wagnerin "Kansainvälisessä apostolien koalitiossa" (International Coalition of Apostles, ICA). Hän myös kirjoitti Charisma-lehteen ja oli Lee Gradyn ystävä.

Hän totesi 16.7. internetblogissaan näin:

"Totuus on, että Lakelandissä paranee hyvin harvoja. Olemme työskennelleet Charisma-lehden päätoimittajan Lee Gradyn kanssa saadaksemme selville, kuinka monta väärää parantumisraporttia on julkaistu totena." Lakelandissä tapahtuneista "kuolleista heräämisistä" Robert kirjoitti toiseen blogiin: "Olemme tutkineet yli 20 kuolleista heräämistä koskevaa väitettä, koska haluamme raportoida heräämisistä medialle, eikä niitä pystytä näyttämään toteen [...]"

Omalla keskustelufoorumillamme RevivalSchool.com:issa Robert lisäsi seuraavat huomautukset julkisesti:

"[...] emme ehkä jää ICA:han, jos Peter ja johtajisto eivät uudelleen harkitse yksin tein tekemäänsä päätöstä hypätä mukaan Lakeland-virtaan, kun monet meistä varoittivat häntä tekemästä sitä [...] Suurin pulma Lakelandissä on se, että kunnioitettavaa ja mahtavaa Jumalaamme ei pelätä ja että parannuksenteko ja nöyryys puuttuu. Monet ovat vaihtaneet totuuden valheeseen ja ovat sisällön sijaan valinneet kokemukset. Enkelit, transsit ja kolmas taivas ovat keskipisteenä, mistä ne ovat syrjäyttäneet evankeliumin."

Hän jatkoi:

"Voitelun välittäminen eteenpäin, sen keskeisyys, että ihminen tuo esiin muuta kuin evankeliumia, on ällistytävää ja surullista [...] Jos Peter Wagner, Bill Johnson ja jotkut 'karismaniassa' arvostetut 'Kuka kukin on' -henkilöt sanovat sen kaiken olevan hyvää, tällöinhän ihmiset kelpuuttavat sen. Jotkut ovat alkaneet katsoa YouTubea ja bankkia muuta tietoa ja ruvenneet muuttamaan käsitystään. Jotkut menevät niin pitkälle, että väittävät sitä eksyytykseksi, toiset sanovat sen olevan Jumalan työtä, joka kaipaa oikaisua [...] Minun mielipiteeni on, että se oli ihmisen järjestämää ja demonien vaikuttamaa aivan alusta saakka."

Bentley on vain karismaattisen / apostolisen / profeetallisen trendin tulosta, joka ei ole samassa linjassa totuuden luotilangan kanssa [...] Kirjoitin Charisma-lehteen artikkelin, että kaikkea, mitä voidaan ravistella, ravistellaan, ja sitä tapahtuu paljon juuri nyt [...]"

KATASTROFI PAHENEET

Varsin pian tämän jälkeen Bentley ilmoitti, että lähtisi Lakelandin herätyksestä pysyvästi 23.8. jälkeen. Mutta sitten hän pudotti toisen aikamoisen pommin: hän ja hänen vaimonsa olivat eroamassa. Ja kävi ilmi, että kuvioissa oli mukana "toinen nainen" – yksi hänen naispuolinen työntekijänsä, johon hänelle oli kehittynyt suhde. Koko painajainen alkoi sitten saada karmivan tunnelman. Ja suuret johtajat, jotka vain viikkoja aiemmin olivat seisseet korokkeella valtuuttamassa Bentleyyn ja profetoimassa hänelle, näyttivät häidin tuskin tietävän, mitä tehdä – he olivat niin vaivaantuneita.

Toddin avioliiton hajoaminen nostatti massiivisen sokkiaallon koko karismaattiseen liikkeeseen kautta maailman. Monet olivat syvästi järkyttyneitä. Lee Grady puhui monien karismaattikkojen puolesta kirjoittaessaan: *"Olen surulinen. Olen pettynyt. Olen vihainen."* Hänen artikkelinsa otsikko oli: "Elämää Lakelandin jälkeen: sekasortoa selvittellään" Tässä on joitain muita otteita hänen kirjoituksestaan:

"Todd Bentley'n ilmoitus, että hänen avioliitonsa päättyy, on suistanut liikkeen syökykierteeseen – ja kysymyksiin on saatava vastauksia [...]"

Lakelandin herätyksen ensimmäisestä viikosta lähtien monet arviointikykyiset kristityt esittivät kysymyksiä Bentley'n uskomuksista ja menettelyistä. Heitä huolestutti, kun hän sanoi puhuvansa enkelille hotellihuoneessaan. He kokivat jonkin olevan hullusti, kun hän käytti T-paitaa, jossa oli luurangon kuva. He ihmettelivät, miksi Jumalan palvelija peitti ihonsa tatuoinneilla. Heitä kauhistutti kuulla hänen kuvailevan, kuinka hän rukoillessaan erään miehen puolesta hyökeäsi tämän kimppuun ja iski niin, että tältä irtosi hammas [...]"

Miksi God TV sanoi ihmisille, että kaikki Todd Bentley'n kritisointi on demonista?

Tämä on kulteille ominaista manipulointia pahimmillaan. Raamatussa kerrotaan, että berealaiset olivat jaloja / avarakatseisia uskovia, koska he tutkivat päivittäin kirjoituksista nähdäkseen "pitäkö kaikki paikkansa" (Apt. 17:11) [...] Meitä käsketään koettelemaan henget [...]"

Miksi joukko arvostettuja pastoreita pani kätensä Bentley'n päälle 23.6. ja julkisesti vihki hänet (hänen tehtävään-sä)? Tiesivätkö he hänen henkilökohtaisista ongelmistaan? [...]

Uskon että Wagner, Ahn, Johnson ja Arnott eivät tienneet Bentley'n ongelmista, ennen kuin he vihkivät hänet [...] Mutta uskon heidän, samoin kuin Bentley'n ja God TV:n omistajien, olevan Kristuksen ruumiille velkaa suoran, julkisen anteeksipyyntönsä [...]"

Valitettavasti anteeksipyyntöä ei ollut tulossa – paitsi Dutch Sheetsiltä, joka itse ei edes ollut valtuuttamistilaisuudessa. Loput enimmäkseen näyttivät tyytyvän puikahtamaan vikkelahti ulos koko katastrofista tai pysyttelemään erossa siitä jollain tavalla. Anteeksipyyntöjä oli hyvin vähän. Ja ympäri maailman monet johtajat, jotka olivat olleet innoissaan Lakelandista ja johtaneet väkeään sinne, lopettivat vain yhtäkkiä kokonaan puhumasta siitä. Melkein mitään anteeksipyyntöjä ei koskaan julkaistu. Luulen että nyt voitaisiin yksinkertaisesti kysyä: "Voiko Jumala ikinä luottaa sellaisten johtajien paimentavan hänen kallisarvoisia lampaitaan?"

Henkilökohtaisesti olin niin ällistynyt ja järkyttynyt tästä asioiden saamasta äkillisestä käänteestä, että tuskin tiesin, miten reagoida. Jotkut voisivat luulla, että ilahtuisin, kun yhtäkkiä sainkin oikeutuksen. Olinhan loppujen lopuksi junnannut itsepintaisesti tässä yksinäisessä vastustuskamppailussa tähän mennessä jo 14 vuotta – ollen yleisesti ottaen koko ajan häviöllä. Jotkut ehkä saattaisivat ajatella, että minulla oli oikeus omakehun puuskaan. Mutta ei se ollut niin. Minusta tuntui yksinkertaisesti tyhjältä. Koin saaneeni oikeutuksen, kyllä. Mutta Toddin avioliiton päätymisessä ei ollut mitään riemuitsemista. Tällaisen tragedian, kun kristityn avioliitto päättyy näin, pitäisi aiheuttaa surua, ei koskaan iloa. Olin järkyttynyt ja surullinen koko seurakunnan puolesta tämän murheellisen sekasotkun takia.

Silti ei ole epäilystäkään, että silloin kukistui valtavalla tavalla sen henkivallan linnake seurakunnassa. Enkä usko, että linnake koskaan toipuu. Liian monet ihmiset kyseenalaistavat nyt koko asian. Neljätoista vuotta "Kundalinia" oli ollut neljätoista vuotta liikaa. Vuosia, jotka kulkusirkat ovat syöneet, todellakin.

Mutta vielä tällöinkään painajainen ei päättynyt.

RICK JOYNERIN OSUUS

Aina Lakelandiin asti olin henkilökohtaisesti yrittänyt käsitellä aika hellävaraisesti Rick Joyneria. Kun jätin profeettaliikkeen vuoden 2004 lopulla, kirjoitin:

"Jotkut kysyivät minulta Rick Joynerista ja MorningStar Ministriesistä. Miten Joyner ja MorningStar Ministries istuvat tähän kaikkeen? Ilmeisesti Rick on aina onnistunut pitämään hieman välimatkaa tämän liikkeen pahimpiin ylilyönteihin ja kiistöihin. (Paitsi silloin kun hän liittyi Maltaan ritareihin, ikivanhaan katolilaiseen ritarikuntaan. Tämä muuten on luultavasti syynä siihen pari vuotta sitten liikkeessä vallinneeseen villitykseen, jossa ihmisiä 'hyötiin ritariksi' miekalla.) Olen lukenut joitain Joynerin kirjoja ja niissä on asioita, joista pidän, mutta se, että hän on pysytellyt pienen välimatkan päässä, ei vapautta häntä kantamasta vastuuta profeettallisuuden nykyisestä sekamelskasta. Tosiasia on, että Rick Joyner on miltei kaikkien tässä äskettäisessä konferenssissa nähtyjen huomattavien johtajien hyvin läheinen ystävä. Hän palvelee heidän rinnallaan säännöllisesti ja tuntee heidät erittäin hyvin. Koska hän on liikkeen isäbäbi, jos hän olisi tuonut ojennusta liikkeeseen, siitä olisi otettu vaari, mutta selvästikin hän jätti sen tekemättä. Näin ollen häntä täytyy pitää vastuussa asioiden tilasta yhtä paljon kuin ketä tahansa muuta. Enkä hämmästyisi, jos samanlainen eksytys päättyisi MorningStarin konferensseihin. (Niissä vaikuttaa joukko samoja ihmisiä). Valitettavasti olen siis joutunut poistamaan internetsivuiltani kaikki Rick Joynerin artikkelit tai linkit häneen, ja sama pätee kaikkiin muihinkin."

Kuitenkin vasta kun Rick Joyner ilmoitti julkisesti tukevansa Lakelandiä, ilmaisin suorasanaisesti näkemykseni hänen toiminnastaan.

JOYNER ”PELASTAA” TODDIN

Maaliskuun 9. päivänä 2009 Rick Joyner ilmoitti, että Todd Bentley oli nyt eronnut Shonnahista ja mennyt uusiin naimisiin työntekijän kanssa, johon hänellä oli suhde Lakelandin herätyksen aikana. Rick Joyner ilmoitti myös, että Bentley oli siirtynyt Joynerin toimipaikkaan Pohjois-Carolinaan, missä hän kävisi läpi ”eheyttämisen- ja ennallistamisprosessin”. Päämääränä oli, että hän palaisi jälleen aktiiviseen palvelutyöhön. Lee Gradyä puolestaan tuntui raivostuttavan tapa, jolla asiaa käsiteltiin. Artikkelissa otsikolla ”Niljaisen armon traaginen skandaali” (The Tragic Scandal of Greasy Grace) hän kirjoitti:

”Kaikessa Bentleystä ja Lakelandin herätyksen kuolemasta käydyssä keskustelussa odotan saavani kuulla säkeivaatteen repeytymistä riekaleiksi. Meidän pitäisi itkeä. Meidän pitäisi reväistä rikki sydämemme, kuten Jumala käski Israelia, kun kansa lankesi syntiin (ks. Joel 2:13–14). Opastaakseen ymmällään olevaa seurakuntaa johtajiemme olisi pitänyt arvostella julkisesti Lakelandin katastrofia ja samaan aikaan auttaa Toddia ja Shonnahia eheytyämään.

Emme ole surreet tätä ivanäytelmää. Emme ole järkyttyneet ja kauhistuneet, että keskuudestamme on nimetty sellainen synti. Käytäydymme niin kuin kevytmielisesti otettu avioero ja naimisiinmeno uudelleen olisivat vähäpätöisiä rikkomuksia, kun tosiasiaa ne ovat niin vakavia moraalisia laiminlyöntejä, että ne voivat aiheuttaa jääväämistä [...]”

SUURI PALUU JULKISUUTEEN

Vain kymmenen kuukautta myöhemmin, tammikuussa 2010, Rick Joyner ja Todd Bentley ilmoittivat, että Todd palaa palvelemaan; hän puhui Joynerin suuressa konferenssikeskuksessa. Ja siitä lähetettiin TV-ohjelmaa suoraan maailmanlaajuisesti. He vihjasivat jo, että tämä oli ”uuden herätyksen” alku.

Lähetin heti lukijoillemme sähköpostitse varoituksen, jonka otsikkona oli ”Kundalini-varoitus – kiireellinen” (Kundalini Warning – Urgent). Kirjoitin siinä näin:

”Näin juuri videon, jossa Rick Joyner ilmoitti Todd Bentleyyn paluusta: tämä palvelee joka ilta MorningStarissa, Pohjois-Carolinassa, ja nyt he järjestävät niin kutsuttuja ’herätyskokouksia’, jotka ovat pelottavan samanlaisia kuin Lakelandissä. He ilmoittivat myös, että nämä suurkokoukset suoraan toteutetaan joka ilta heidän uudella TV-kanavallaan – ja he mainostavat sitä laajamittaisesti.

Korkean tason kristilliset johtajat varoittivat Rick Joyneria varsin selvästi siitä, ettei hän tekisi sitä, mitä nyt tekee – tuo Todd Bentleyyn takaisin parrasvaloihin [...] Ilmeisesti vain manifestaatiot merkitsevät [...] Emmekö ymmärrä, että monissa väärissä uskonnoissa on ’kätketty päällepanosta’ oma versionsa, joka saa aikaan juuri sentyyppisiä manifestaatioita?

Kun näkee videolta näitä ’kriya’- tai muita Kundalini-tyyppisiä manifestaatioita, voisi usein vannon katselevansa jotain nykyajan seurakunnan kokousta, jossa ’välitetään’ eteenpäin jotain. (Ja sanon tämän henkilönä, joka uskoo vahvasti armolahjoihin. En vain usko, että vieraat voitelut saavat soluttautua Kristuksen ruumiiseen! Kundalinin ja todellisen Pyhän Hengen välillä on suuri ero) [...]

Kyseessä on voimakas henkivalta, ja sillä on monien nimekkäiden kristillisten palvelujärjestöjen ja toimijoiden tuki. Itse asiassa juuri nämä miehet ja naiset ovat vastuussa siitä, että sen sallitaan levitä läpi Kristuksen ruumiin. Eräänä päivänä he ovat toimittaan tilivelvollisia Jumalalle.”

Tämän kirjoituksen jälkeen Todd Bentley on edelleen palvellut säännöllisesti puhujalavalla MorningStarissa, Pohjois-Carolinassa, ja kokoukset on näytetty suorina TV-lähetyksinä ympäri maailman. Hän on myös alkanut koota uudelleen kannattajakuntaa palvelutyönsä tueksi. Kuten kirjoitin tammikuussa 2010 hänen paluustaan: ”He yrittävät juuri nyt aloittaa uudelleen koko toiminnan. Auttakaa levittämään tätä varoitusta.”

Kuten uskon sinun ymmärtäneen, toiminta on kuitenkin paljon laajempaa kuin vain Todd Bentleyyn tai Rick Joynerin työ. Maailmassa on yksinkertaisesti VALTAVAT määrät pastoreita, jotka toimivat yhä tässä samaisessa hengessä. Ja he ovat saaneet surutta tehdä niin vuosikaudet, koska ”suuret nimet” ovat joko sallineet sen tai aktiivisesti tukeneet sitä. Tämän täytyy varmasti olla yksi kirkkohistorian suurimmista skandaaleista. Siksi Kristuksen ruumiissa tarvitaan vallankumous ja toinen uskonpuhdistus. Jumalalla ei lopun aikoina yksinkertaisesti voi olla seurakunnassaan johtajia, jotka eivät lainkaan arvioi ja koettele. Jumala ei voi suvaita sitä. Ja siksi suuri ravistelun aika on käsillä. En ole yksin sanoessani, että täytyy tapahtua valtava muutos – ja sen täytyy todella kohdata ensin johtajistoa.

Huolimatta Lakelandin romahduksen aikaansaamasta sokkiaallosta, joka heijastui kaikkialle maailmaan, useimmat toimijat niissä piireissä eivät näyttäneet suuresti muuttuvan tai tekevän parannusta hengestä, jossa olivat toimineet. Puuha jatkui tavalliseen tapaan. Kundalini-henki on yhä elossa ja voi hyvin. He kuitenkin menettivät paljon

uskottavuutta ja tukea. Ehkä se olikin kaikki, mitä saattoi toivoa. Mutta loppujen lopuksi uskon, että meidän täytyy huolehtia tämän hengen karkottamisesta pois seurakunnasta. Sitä ei saa hyväksyä seurakunnassa, eikä sille pidä antaa sijaa.

Kun saastainen henki on hyökännyt ihmisen kimppuun ja asettunut häneen, sanomme ihmisen tarvitsevan vapauttamista sen pois karkottamiseksi. Ja tavallisesti ensimmäinen askel on parannuksenteko, katumus. Kristuksen ruumis tarvitsee nykyään vapautusta. Uskon että tarvitaan myös suurta katumusta. Emme voi leikkiä tällä laajalti seurakuntaan tunkeutuneella, uskoakseni New Age -tyyppisellä hengellä. Kundaliniin ei voi suhtautua kevyesti. Ja se jyllää yhä Kristuksen ruumiissa – kuten huomataan, kun tarkastellaan esim. John Crowderin ja monien muiden toimintaa. Jotain on tehtävä. Ja uskon Jumalan alkaneen toimia. Massiivinen puhdistus on meneillään.

6. VAROITTAVIA NÄKYJÄ

Vuosien varrella on saatu monia näkyjä tai profetioita, joiden tarkoitus on ollut varoittaa Kristuksen ruumista tismalleen sen tyyppisestä eksytyksestä, jonka on nähty tunkeutuvan seurakuntaan viimeisten 16 vuoden aikana. Seuraavassa on useita merkittävimpiä ja oivaltavimpia niistä, mitä olen löytänyt:

Stanley Frodsham, 1965. NÄKY TULEVASTA EKSITYKSESTÄ

Alla on katkelma profetiasta, jonka antoi vuonna 1965 Stanley Frodsham, Hengellä täyttynyt sananjulistaja ja kirjailija. Hän on kirjoittanut tunnetun teoksen Smith Wigglesworth, uskon apostoli.

"[...] Älkää ihailko ihmisiä. Sillä monet, jotka saavat väkevän voitelman, mitä seuraavat ihmeet ja merkit, nostetaan korkealle, ja he putoavat tien oheen. En tee tätä mielelläni; olen varustanut heidät siihen, että he kestäisivät. Kutsun monia tähän palvelutehtävään ja varustan heidät, mutta muistakaa, että monet lankeavat. He ovat kuin kirkkaita valoja, ja ihmiset iloitsevat heistä. Mutta viettelevät henget saavat heidät valtaansa, ja he johtavat monet kansastani barhaan.

Kuunnelkaa tarkasti näitä asioita, sillä viimeisinä aikoina tulee vietteleviä henkiä, jotka kääntävät monia voidelluistani pois. Monet lankeavat erilaisten himojen takia ja koska synti rebottaa. Mutta jos etsitte minua ututterasti, panen Henkeni teihin. Kun joku kääntyy oikealle tai vasemmalle, te ette käännä heidän kanssaan vaan pidätte katseenne täysin Herrassa. Tulevat päivät ovat erittäin vaarallisia, vaikeita ja pimeitä, mutta moniin kaupunkeihin tulee minun Henkeni mahtava vuodatus. Kansaani täytyy varoittaa ututterasti näistä edessä olevista päivistä. Monet poikkeavat seuraamaan vietteleviä henkiä. Monet viettelevät jo minun kansaani. Ne, jotka tekevät vanhurskauden, ovat vanhurskaita. Monet peittelevät syntejään teologisilla sanoilla. Mutta varoitan teitä viettelevistä hengistä, jotka opettavat kansaani pahaan.

Monet tulevat mukanaan vietteleviä henkiä ja tarjoavat heikommallisia houkutuksia. Tulette huomaamaan, että sen jälkeen kun olen pitänyt jälleen huolta kansastani, tiestä tulee yhä kapeampi ja kapeampi ja harvempi kulkee sitä tietä. Mutta älkää antako eksyttää itseänne, vanhurskauden tiet ovat minun teitini. Sillä vaikka Saatana tulee valon enkelinä, älkää kuunnelko häntä, sillä ne, jotka tekevät ihmeitä, mutta eivät pubu vanhurskautta, eivät ole minusta. Varoitan teitä vahvasti, että aion tuomita taloni ja seurakunnassani ei ole tabraa eikä ryppyä, kun tulen. Haluan avata silmänne, niin että saatte hengellistä ymmärrystä, jottei teitä eksytetä, vaan saatte vaeltaa edessäni vilpittömin sydämin, rakastaen vanhurskautta ja vihaten pahoja teitä. Katsokaa minuun, niin autan teitä havaitsemaan Hengen silmin ne ihmissilmille näkymättömät, jotka vaanivat pimeydessä. Antakaa minun johdattaa teitä näin, niin että voitte havaita pimeyden voimat ja taistella niitä vastaan. Se ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, sillä jos taistelette siten, ette saa aikaan mitään. Mutta jos annatte minun olla johdossa ja taistella pimeyden voimia vastaan, ne voitetaan ja kansani saa vapauden.

Kehotan teitä tutkimaan ahkerasti Kirjoituksia näistä lopun ajoista. Sillä ne asiat, joista on kirjoitettu, tapahtuvat todella. Kansaani pariin tulee kasvavassa määrin eksyttäjiä, jotka tuovat julki totuutta ja saavat ihmisten suosion. Koska ihmiset tutkivat kirjoituksia ja sanovat: 'Se, mitä nämä puhuvat, on totta.' Sitten, kun eksyttäjä on voittaneet ihmisten sydämen puolelleen, sitten ja vasta sitten Saatana tunkeutuu kansaani. Varo viettelijöitä.

Älkää eksykö. Sillä pettäjä työskentelee ensiksi voittaakseen monien sydämet puolelleen ja esittää vasta sitten salakavalat oppinsa. Ette osaa arvioida, ketkä ovat minusta ja ketkä eivät, kun he aloittavat julistamisen. Mutta etsikää minua jatkuvasti, ja sitten kun nämä opit tuodaan esiin, saatte sydämeenne todistuksen, etteivät ne ole minusta. Älkää pelätkö, sillä olen varoittanut teitä. Monet joutuvat barhaan. Mutta jos vaellatte pyhyydessä ja vilpittömyydessä Herran edessä, silmänne avautuvat ja Herra suojelee teitä. Jos jatkuvasti katsotte Herraan, tiedätte, milloin oppi muuttuu, eikä se vie teitä mukaansa. Jos sydämeenne on vilpittön, suojele teitä, ja jos jatkuvasti katsotte minuun, puolustan teitä.

Vanhurskauden lähettilään täytyy olla tällainen: hänen elämänsä pitää käydä yksin Sanan kanssa ja hänen huulensa puhua sitä, mikä on kokonaan totta, eikä se saa olla mitään sekoitusta. Kun sekoitus ilmaantuu, silloin tiedätte, ettei pubuja ole vanhurskauden lähettiläs. Pettäjät puhuvat ensin totuutta, sitten vääryyttä peittääkseen omat syntinsä, joita he rakastavat. Siksi kehotan ja käskän teitä tutkimaan Kirjoituksia, jotka käsittelevät vietteleviä henkiä, sillä tämä on lopun aikojen yksi suurista vaaroista.

Haluan, että olette lujasti juurtuneita minun sanaani eikä julistajiin, ihmisiin, niin ettei teitä barbaudeta niin kuin niin monet barbaudetaan. Pitäkää vaari itsestänne, älkääkä seurako vietteleviä henkiä, joita jo ilmaantuu. Kysykää ututterasti minulta, kun kuulette jotain, mitä ette ole nähneet sanassani, älkääkä ihailko ihmisiä, julistajapersoonia – sillä juuri tällä keinolla Saatana tuboa monia minun kansastani.”

Richard Smith, NÄKY HAPPOPILVESTÄ (Katkelmia)

”Sain tämän epätavallisen selkeän näyn torstaiaamuna 29.9.1994 [...]

Tätä edelsi ajanjakso, jolloin olin huolestuneena vuodattanut sydäntäni seurakunnan tilasta Jeesukselle, joka on taivaallinen esitaiselijamme. Näin edessäni suuren leijuvan mustan pilven, joka kuljetti mukanaan paljon nokea ja muita saasteita. Sen rikinkatkuinen löyhkä paljasti, ettei se ollut mikään luonnollinen pilvi, vaan pikemminkin sentyyppinen happopilvi, joka syntyy jonkin kemiantehtaan tai öljylaitoksen räjähdyksestä. Tämä happopilvi liikkui omin voimin suunnaten nopeasti kohti alavaa vedetöntä aavikkotasankoa, joka oli kivikkoisten vuorten juurella. Tasanko oli täynnä kaikenlaisia väkeä, jonka ymmärsin edustavan Englannin kristittyä väestöä. Useimmat olivat valkoihoista anglosaksista alkuperäisväestöä, mutta myös eri etnisten vähemmistöjen jäseniä näkyi. He kuvastivat Englannin maahanmuuttajaväestöä.

NELJÄ RYHMÄÄ. Lähemmin tarkastellessani saatoin nähdä, että tämä suuri ihmisjoukko oli jakautunut neljään pääryhmään. Ensimmäinen niistä oli ryhmä, joka oli lähimpänä pilvettä ja joka ilmeisesti joutuisi sen vaikutuksen alaiseksi. Tätä nimenomaista ryhmää voidaan kutsua nimellä päähtyneet. Heidän takanaan, toisiinsa tiiviisti sekoittuneina olivat toinen ja kolmas ryhmä. Niitä voidaan kutsua nimellä pelokkaat ja vihaiset. Vielä kauempana takana, pienen välimatkan päässä oli pienempi ryhmä, joka tunnetaan nimellä valmistautuneet. Yksi asia oli kuitenkin ilmiselvää – happopilvi oli tulossa kaikkien neljän ryhmän päälle huolimatta siitä, halusivatko ne sitä vai eivät.

Tässä kohdin havaitsin happopilven lähestyvän lännen suunnalta.

Ensimmäisen ryhmän reaktio pilveen oli, että he nauroivat, karkeloivat ja lauloivat. Muutamat heistä makasivat vatsallaan ja päästelivät kaikenlaisia eläinten ääniä. Jotkut olivat niin suunniltaan ilosta, että muodostivat jopa tanssiletkan, joka kongan tabdissa keikkuen kiemurteli suoraan pilveen. Vavahdin, kun tajusin heidän virheensä. Tämä ryhmä oli jo päähtynyt pilven etuosasta erittyvistä näkymättömistä kaasusta ja erehtyi olettamaan, että saastepilvi oli Jumalan läsnäoloa merkitsevä virvoittava sadepilvi. He eivät tajunneet, mikä pilvi todelliselta luonteeltaan oli [...]

1) Happopilvi ei edusta pelkästään sitä, mikä nykyään tunnetaan Toronto-ilmiönä, vaan myös kaikkea, mitä siitä vielä nousee. Toronto-ilmiö on niin sanotusti vain pilven etureuna. Se valmistaa tietä jopa vielä äärimmäisemmille pabolaisen manifestaatioille. Lyhyesti sanottuna ”Toronto” voidaan käsittää pikemminkin jonkin alkuna kuin loppuna.

2) Se, että pilvi liikkui omin voimin, tarkoittaa, että siinä oli henki, ja sitä saattoi luonnehtia vain vihamieliseksi ja vieraaksi. Se oli monien muiden pilvessä asuvien henkien johtava henki. Lisäksi tämä vieras henki oli saanut Jumalalta luvan koetella tämän maan kristittyjen uskollisuutta. Jyrkässä jakautumisprosessissa, joka haavoittaa monia, tulee todella selväksi, kuka seurakunnassa on uskollinen Jeesukselle ja kuka ei. Jotkut niistä, jotka kuuluvat kolmeen ensimmäiseen ryhmään, tulevat saamaan vielä muuttaman mahdollisuuden tehdä parannus. Hetken aikaa on olemassa mahdollisuus saattaa subde Jumalaan kuntoon.

Kaikki kristityt eivät suinkaan selviydy pilven kohtaamisesta. Jotkut luopuvat uskostaan, kun taas toiset luhistuvat pysyvästi fyysisesti ja henkisesti. Jotkut jopa menettävät henkensä.

Aloin ymmärtää, että happopilvi oli myös Jumalan tuomion pilvi, jonka täytyy käydä seurakunnan yli, kunnes paha pakotetaan pois siitä. Vasta happopilven tehtyä työnsä seurakunta voi olla tarpeeksi puhdas vastaanottamaan Jumalan läsnäolon pilven. Tämä pilvi vuorostaan tuo lisää puhdistumista ja paljon kaivatun herätyksen. Tämän toisen pilven tulemisen aika ei kuitenkaan ole vielä. Siksi kaikki toiveet välittömästä herätyksestä ovat ennenaikaisia. Kokonaisuutena ottaen tämä tarkoittaa, ettei Toronto-ilmiö merkitse virvoituksen aikaa vaan pikemminkin ehkä ensimmäistä vaihetta ERITTÄIN vakavasta tuomiosta, joka kohtaa tämän maan seurakuntia.

Jumalan kansan valtaosa todellakin annetaan Saatanan baltuun liban tuboamiseksi. Vain ne, jotka ovat uskollisia Herralle kaikessa, välttävät tältä tuomiolta – vaikka he voivat järkyttyä sen seurauksista.”

Robert I. Holmes, NÄKY JOELIN ARMEIJASTA JA GIDEONIN ARMEIJASTA

Katkelmia australialaisen Storm-Harvestin perustajalta.

”Sain hätkähdyttävän näyn lokaluun lopulla vuonna 1996. Katselin korkealta paikalta, ja näin mahtavan armeijan. Se marssi pitkässä rivissä, kuin suurena jonona, joka kiemurteli läpi viidakon. Se näytti ihan käärmeeltä. Ja sen edellä oli sotalippu, jossa luki ’Joelin armeija’. Se jätti jälkeensä tuboväylän, jonkinlaisen viidakkoa halkovan tien. Minulle tiedotettiin, että tämä armeija oli ’nyt marssimassa’ tai oli jo liikekannalla.

Toisella puolella, piiloutuneena tibeään aluskasvillisuuteen näin myös pataljoonan. Tämä ryhmä seisoi hiljaa, odottaen viidakossa. Se oli kokoontunut neljän muotoon ja odotti ohjeita. Tämän pienemmän joukon edessä oli lippu, jossa luki ’Gideonin armeija’.

JOELIN ARMEIJAA

Joelin armeijaa on tehty laajalti tunnetuksi hyvänä armeijana, seurakunnan armeijana. Monien belluntailaisten ja huomattavien evankelikaalisten seurakuntien lauluissa jopa siteerataan Joelin taistelukuvaauksia viittaamassa seurakuntaan. Minulla ei kuitenkaan ole samanlainen käsitys. Minusta Joelin armeija (suomalaisissa käännöksissä se on 'kanssa' tai 'sotajoukko') on kauheiden sirkekojen armeija, 'suuri ja väkevä kansa [...] Maa on sen edessä kuin Eedenin puutarha, sen jäljessä kuin eloton aavikko' (Joel 2:2,3). Tämä vastaa näkemääni kuvaa. Joel sanoo, että ne ovat kuin 'väkevä sotajoukko, taisteluun valmis. Kansat vapisevat niiden edessä' (5, 6). Miksi kansat kauhistuvat tätä armeijaa? Koska se on tuomion välikappale.

Huomaa, ettei raamatunkohdassa sanota: 'Jumalan vibolliset vapisevat niiden edessä'. Eikä se myöskään tarkoita sitä, että pabolainen pelkää niitä. Nimenomaan kansat pelkäävät niitä. Tämä armeija koostuu kalvajasirkoista, heinäsirkoista, syöjäsirkoista ja tubosirkoista (Joel 1:4). Se ei kuvaa Kristuksen morsianta. Ilmeisesti armeija ensin tuhoaa Jumalan omaa kansaa tai tuo tuomion sitä vastaan, koska myöhemmin Joelin kirjassa Jumala lohduttaa kansaansa sanomalla: 'Minä hyvitän TEILLE ne vuodet, jolloin sadon söivät sirkat ja niiden toukat, vaeltajasirkat ja kalvajasirkat, tuo suuri sotajoukko, jonka lähetin teidän kimppuunne' (Joel 2:25).

Sotajoukko on selvästi Jumalan tuomion välikappale, joka on suunnattu sekä hänen seurakuntaansa että kansoja vastaan, ei seurakunnan suuri ja hyvä armeija! Joelin armeijaan viittaavat kohdat sekoittavat joitakuita, koska niissä sanotaan Herran johtavan tätä omaa armeijaansa. Hän hallitsee sitä. Mutta se ei tee tästä armeijasta seurakuntaa yhtään enempää kuin se teki Babyloniasta tai Assyriasta seurakunnan! Jeremia kuvailee Babylonin olevan Jumalan oma välikappale, hänen palvelijansa (Jer. 25:9) samoin kuin Jesaja kuvaa Assyrian olevan ase Jumalan kädessä (Jes. 7:20). Jumala käytti niitä, niin kuin hän käyttää Joelin kuvaamaa armeijaa, ojentamaan ja nuhtelemaan katumatonta Israelia. Samalla tavoin Joelin armeija marssii lopun aikoina, nuhdellakseen ja ojentaakseen katumatonta seurakuntaa sekä hävittääkseen ja tuhotakseen sitä.

Minuun teki vaikutuksen, että tämä armeija oli 'nyt marssimassa'. Tätä nykyä vastuksina on vain yksi maailmanlaajuisesti merkittävä liike. Se on vaikuttanut jo moniin seurakuntiin, tunnustuskuntiin ja ryhmittymiin. Olen aiemmin nimittänyt sitä 'siunausliikkeeksi'. Siihen kuuluu Howard-Brownen palvelutyö, Toronton siunaus, Sunderlandin vuodatus ja Pensacolan herätys. Minusta nämä ovat kaikki yhtiä ja samaa liikettä eri muodoissa.

GIDEONIN ARMEIJAA

Toisesta näkemästäni armeijasta piirtyy kuitenkin tykkäänään erilainen kuva. Tämä on täysin valmistautunut armeija, joka odottaa ohjeita. Se ei ole vielä liikekannalla. Pataljoonan (sotaväessä noin 10 000 miestä) nimi oli Gideonin armeija. Se edustaa puhdistuneita, valittuja, jäännösseurakuntaa. Tämä toinen armeija ei vielä marssi. Se on vakaa, keskittynyt, tasapainoinen ja odottaa ohjeita. Sille EI ole annettu marssikäskeä! Gideonia ja hänen miehiään kehoitettiin: "Mene tässä voimassasi ja vapauta Israel Midianin kourista [...] Minä olen sinun kanssasi, ja sinä voitat midianilaiset [...] (Tuom. 6:14, 16). Huomaa, että Jumala antoi suoran käskyn nujertaa Israelin vibolliset, eli seurakunnan ollessa kyseessä nujertaa pabolainen ja hänen voimansa – ei seurakuntaa!"

7. KRISTITYILLÄKÖ SISÄLLISSOTA?

Rick Joyner julkaisi vuonna 1996 artikkelin otsikolla "Sisällissota seurakunnassa" (Civil War in the Church), ja teema sisältyi joihinkin hänen suosituimpiin kirjoihinsakin. Hän julkisti kehotuksen "taistella, kunnes saataisiin täydellinen voitto". Täydellisen voiton määritelmähän tässä sodassa on "veljien syyttäjien linnakkeiden täydellinen kukistaminen seurakunnasta". Tällä hän tuntui tarkoittavan niiden kukistamista, jotka halusivat koetella henget tai varoittaa eksytyksestä. Ja näitä ihmisiä vastaan käytäisiin "suuri sota". Kun Lakeland alkoi, sisällissodan kannattajat vaativat taas äänekkäästi tätä sotaa. (Vaikka nyt, kun kaikki on luhistunut, haluaisin kovasti tietää, kuka heidän mielestään oikeastaan "voitti").

Juuri ennen kuin Lakelandin herätys romahti totaalisesti heinäkuussa 2008, Lee Grady käsitteli tätä sotaisaa suhtautumista artikkelissa, jonka otsikkona oli "Onko karismaattikkojen sisällissota vältettävissä" (Can We Avoid a Charismatic Civil War?) Alla on katkelmia siitä:

"Myönnän, etten 10 vuotta sitten juuri kiinnittänyt huomiota näihin sisällissodan ennustuksiin. Mutta bätkähdin todellisuuteen toukokuussa sen jälkeen, kun nostin internet-kolumnissani esiin vilpittömiä kysymyksiä joistain Bentleyyn opeista ja menetelmistä. Vaikka iloitsin hänen intobimoisesta ja palavasta oteestaan ja kiitin Jumalaa parantumisista, joista raportoitiiin Lakelandistä, minut leimattiin heti herätyksen kritisoijaksi ja karkotettiin vanhoillisten leiriin [...] Nyt tajuan, että jotkut todella haluavat sotaa. He haluavat karismaattisen liikkeen jakautuvan kahtia. He antavat ymmärtää, että kaikki ne, jotka eivät sataprosenttisesti hyväksy nykyistä liikettä Lakelandissä, ovat 'vanhoja viinileileijä', joita Jumala ei voi käyttää tulevassa herätyksessä.

Haluan vedota kaikkiin karismaattikkoihin, että he harkitsevat uudelleen koko sisällissota-ajatusta. Sapelien kalisteluun ja asevaraston kokoamisen sijaan meidän täytyy ehkä askeltaa päinvastaiseen suuntaan [...] Hyväksykäämme toinen toisemme [...] Varoittakaamme toinen toisiamme [...] Rukoilkaamme toistemme puolesta [...]"

Alla ovat omat kommenttini, jotka lähetin silloin vastaukseksi Gradyn artikkeliin:

"Olen aivan yhtä lailla 'kristittyjen sisällissotaa' vastaan kuin Lee Grady, mutta hänen lähestymistavassaan on muutamia asioita, joista en voi olla yhtä mieltä. Kun Rick Joyner vuonna 1996 julkaisi sisällissotaprofetiansa, kirjoitin siitä jopa artikkelin otsikolla MIKSI VASTUSTAN SISÄLLISSOTAA. (Artikkeli on nyt aika vanhentunut, mutta olen nykyään aivan yhtä lailla sitä vastaan kuin silloin.) En ole koskaan uskonut sellaiseen sisällissotaan – etenkin kun se pohjimmiltaan oli profeettalliselle / Toronto-leirille kehoitus yrittää karkottaa seurakunnasta ne, jotka vastustavat heitä. Sisällissota vaikutti minusta aina kertakaikkisen harkitsemattomalta ja turmiolliselta menettelytavalta – kehoittaa nyt sellaista vain, koska ihmiset vastustavat tai kyseenalaistavat liikkeeseen liittyviä manifestaatioita. Onko se mikään syy yrittää karkottaa heidät? Tämä suretti ja järkytti minua melkoisesti.

Mutta Lee on oikeassa. Ilmassa on nykyään paljon aggressiota – ja näin käy aina, kun tämälapsiaisia liikeitä nousee esiin. Molempien osapuolien kannattajat tulevat aggressiivisiksi ja ilkeiksi. Huomasin sen Toronton yhteydessä ja huomaan sitä nyt. Yhtäkkiä kaikki haluavat hyödy toisiaan. Asiasta halutaan tehdä henkilökohtainen [...]

Haluanko hyökätä Lakelandin tai Todd Bentley'n kimppuun sillä tavoin? Ei, sellaisessa en halua lainkaan olla osallisena. Uskon että pystymme ottamaan ongelmat esiin, esittämään tosiasioita ja koettelemaan henget ilman, että turvaudumme sellaisiin konsteihin. Emmekä sitä paitsi taistele verta ja lihaa vastaan vaan hengellistä eksytystä vastaan 'korkeuksissa'. Joten en ole 'sodassa' Todd Bentleyä vastaan. Aion olla niin kohtelias ja järkevä kuin pystyn ja samaan aikaan esittää TOTUUDEN siitä, mitä pidän vaarallisena harhaoppina.

Tässä kohdin Lee Grady ja minä jo alamme olla eri mieltä [...] Kuulostaa niin rakkaudelliselta ja suvaitsevaiselta puhua yhteydestä ja sanoa sellaista kuin: "Emmekö me kaikki voi vain mennä sovussa eteenpäin?" Mutta tällainen ei ole oikeaa raamatullista, TOTUUTEEN perustuvaa yhteyttä.

Tosiasiaa Jeesus sanoi: 'En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.' Joskus tärkeiden asioiden takia tapahtuu väijäämättä jakautuminen tai ero, jota ei voi välttää ja joka itse asiassa voi olla kertakaikkisen välttämätön [...] Sitä tapahtui Jeesukselle alinomaan.

Näin ollen saatan hyvin uskoa, että karismaattinen liike voi jotenkin jakautua. Mutta älköön se tapahtuko, koska me itse ajamme ihmisiä pois, heitämme lokaa tai hyökkäämme ihmisten kimppuun tylysti tai katkerasti. Julistakaamme totuutta rakkaudessa, ja jos jakautumisen on määrä tapahtua, tehköön sen Jumala itse [...]"

Uskonko siis, että pian Lakelandin alkamisen jälkeen Jumala itse alkoi toimia syrjäyttääkseen väärennöksen, puhdistaa seurakuntansa ja aloittaakseen suuren uskonpuhdistuksen seurakunnassa? Kyllä, uskon. Tarkalleen niin olen uskonut jo pitkän aikaa: että massiivinen johtajien ravistelu oli tulossa Kristuksen ruumiiseen. Että Jumala itse tulisi laittamaan talonsa järjestykseen, ottamaan laivan uudelleen haltuunsa, niin sanotusti. Kuten klassisessa Vanhan testamentin paralleelissa, saulilaisen johtamisaikakauden täytyy päättyä ja daavidilaisen alkaa. (Kulisseissa on paljon daavideja odottamassa.)

VALTAVA VAHDINVAIHTO

Seuraava saattaa kuulostaa julmalta, mutta siinä ei ole mitään henkilökohtaista. Uskon yksinkertaisesti, että se, mitä tapahtui Lakelandissa, oli seurakunnan nykyhistorian kaikkein tyrmistyttävin ja odottamattomin "nolous". Ja TV-kameroiden avulla se tapahtui aivan koko kristikunnan edessä. En puhu nyt pelkästään Todd Bentleystä. Puhun koko karismaattisuuden nimekkäimmistä "apostoleista ja profeetoista". Kun he nousivat lavalle tukemaan liikettä ja vain pari viikkoa myöhemmin näimme koko liikkeen alkavan murentua ja hajota pahimmalla mahdollisella tavalla – se oli jotain, mitä en koskaan elämässäni ole ennen nähnyt. En usko, että olemme koskaan nähneet Jumalan sillä tavalla käyvän oman nimekkäimmän johtajistonsa, koko joukon, kimppuun. Yksilöitä on kyllä langennut, mutta tällaista ei ole koskaan tapahtunut.

On sanottava, että näky oli moni tavoin surullinen ja pelottava. Jumala ei leiki enää. Hän tarttuu asioihin kovin ottein.

Mitä siis on luvassa seuraavaksi? Raamattu sanoo meille: *"Sota Saulin suvun ja Daavidin suvun välillä tuli pitkäkalliseksi. Mutta Daavid vahvistui vahvistumistaan, Saulin suku heikontui heikontumistaan [...]"* (2 Sam. 3:1).

Uskoakseni juuri tämä on nyt tapahtumassa. Se on juuri se prosessi, joka Raamatussa on profetoitu: "[...] valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle (toiselle), joka tekee sen hedelmiä" (Matt. 21: 43). Jumala on saanut tarpeekseen seurakunnassaan jylläävästä eksytyksestä. Varaudu siihen, että tämä vahdinvaihto tapahtuu johtajiston jokaisella tasolla – paikallisista johtajista aina kansainvälisiin johtajiin asti. Katsopa vain. Se on jo käynnissä.

Aika on tullut, että esiin nousevat hyvät paimenet – daavidit — joita on valmistettu monta vuotta erämaassa tätä aikaa varten. Ja kuten sanoin, heitä on monia. Mikä on 'hyvä paimen'? Joku joka ruokkii lampaita 'hyvällä ruoalla' ja joka antaa elämänsä lampaiden puolesta suojellakseen lampaita susilta. Varaudu siihen, että tästä eteenpäin Daavidin suku, hyvien paimenten suku, vahvistuu vahvistumistaan ja Saulin suku heikkenee heikkenemistään. Herra itse aloittaa taistelun, taistellakseen Totuuden puolesta. Ja voi niitä, jotka seisovat hänen tiellään!

Olen vakuuttunut siitä, että näemme Jeesuksen pian ottavan seurakuntansa rajusti uudelleen takaisin itselleen – ja sen tehdäkseen uskon hänen monissa tapauksissa käyttävän ’Herran sanoja’– profeettoja ja sanansaattajia, jotka välittävät läpitunkevan, ravistelevan sanan. Jumala ottaa rajusti takaisin Ruumiinsa. Tämä ravistelu on jo alkanut.

Kuten olemme nähneet, seurakunnassa on otettu liikaa vapauksia. Liian monet ovat käyttelleet liian helposti profeetan ja apostolin titteleitä. Pian saadaan selville, kuka sai tittelinsä ja asemansa julkeudella ja kuka on aito. Näiden viimeisten aikojen profetoidaan olevan koko historian kaikkein eksyttävin, viettelevin ja vaarallisin ajanjakso. Ja Jumalan täytyy saada ymmärtäviä johtajia, jotka osaavat luotsata hänen kansaansa sellaisilla petollisilla vesillä.

RICK JOYNER VASTAA

On ironista että, vuosia sitten Rick Joyner kirjoitti artikkeliini ”Miksi vastustan sisällissotaa” (Why I Oppose the Civil War) vastauksen, jonka hän tuolloin julkaisi. On aika kiinnostavaa lukea hänen kommenttinsa, kun otetaan huomioon viimeaikaiset tapahtumat. Hänen kirjeensä oli päivätty 28.8.1996:

Hyvä Andrew,

Arvostan, että lähetit minulle artikkelisi ”Miksi vastustan sisällissotaa”. Uskon kyllä ymmärtäväni kantasi [...]

Saulin ja Daavidin sukujen välinen sota jatkui pitkään [...] (2 Sam 3:1) [...]

Valitettavasti tämä sota on jo edessämme. Sinä olet jo näyttänyt, minkä puolen valitset, mutta oletko todella valinnut sen puolen, jolla sinun pitäisi olla? Me emme taistele verta ja lihaa vastaan, ja Luoja varjelkoon, ettemme pitäisi keitään veljiä vihollisina, vaikka he olisivat eksytyksen vankeina, mutta kuten todistin äskettäin Keski-Euroopassa, tämä on jatkunut nyt pitkään. Seurakunnan tämänhetkinen uudistus raastaa monia sydämiä ja järjestöjä, samoin kuin aiemmat ovat tehneet, mutta totuus voittaa. Lopputulos, jopa Saulin ja Daavidin sukujen välillä, tulee olemaan niiden välinen todellinen liitto.

Ystävällisin terveisin Hänessä

Rick Joyner

Toivon ja rukoilen, että Rick Joyner on oikeassa tästä lopulta koittavasta ”liitosta”. Mutta valitettavasti hän vaikuttaa olleen se, joka ikävä kyllä päätyi taistelemaan ”väärällä puolella”.

TOTUUS ”JOELIN ARMEIJASTA”

Kuten ystäväni Robert Holmes osoitti Joelin armeijaa ja Gideonin armeijaa koskevassa näyssään, Raamattu julistaa avoimesti, että Joelin armeija on tuholaisirkkojen armeija, joka juuri ennen aitoa herätystä pyyhkäisee halki maan tuhoten ja hävittäen siitä kaiken hyvän. Siksi minua on aina kummastuttanut, miksi River-liike haluaa kutsua itseään nimellä ’Joelin armeija’.

Joelin kirjassa näemme, että Jumala itse päästää valloilleen tämän suuren, kaiken ahmaisevan tuholaisirkka-armeijan, ajaa sitten sen pois ja vuodattaa myöhemmin Henkensä ”kaiken lihan päälle”. (Jos et usko minua, lue Joelin kirja itse. Asia on hyvin selvä. Siitä ei yksinkertaisesti ole kiistelemistä.) Miksi siis Joelin armeijaan liittymisen sanottiin olevan niin oli niin toivottavaa? Ja miksi Paul Cain kuulemma sai näyn, jossa oli Kansas Cityn profeettojen rakennuksen yllä sanat ”JOELIN ARMEIJAA KOULUTETAAN”, kun hän alkujaan tuli tekemisiin heidän kanssaan?

Onko mahdollista, että tämä tuholaisarmeija on nyt viimeisten 16 vuoden aikana tehnyt ”hävitystyönsä”? Salliko Jumala sen tarkoituksellisesti koetellakseen seurakuntaa ja sen johtajia? Ja onko hän parhaillaan karkottamassa tätä invaasiota mereen?

Vuosia sitten, ennen Toronton-siunausta, eräs uusiseelantilainen ystäväni näki vaikuttavan unen. Siinä hän oli suuressa auditoriossa, joka oli täynnä ihmisiä. Monet heistä olivat hengellisesti lihavia ja liikaa ruokittuja (mukaan lukien monet johtajat), kun taas loput vaikuttivat heihin verrattuina pieniltä. Hän näki ihmisten kaatuvan, nauravan ja itkevän ym. auditorion etuosassa, ja hänelle selkeästi puhutut sanat selitykseksi siitä, mitä hän näki, olivat: ”LAODIKEALAINEN HERÄTYS”. Hän huomasi, että juuri ne isokokoiset liian ruokitun näköiset ihmiset olivat niitä, jotka alkoivat eritoten olla tämän nauramisen, itkemisen ja kaatumisen ”lumoissa”. Unessa ystäväni vietiin istumaan pienten ihmisten joukkoon. Ja kun hän katseli, suuri kuilu alkoi ilmestyä isokokoisten ihmisten (jotka olivat yhä uppoutuneet ”laodikealaiseen herätykseen”) ja pienten ihmisten välille, joita vedettiin vakaasti pois tältä tapahtumapaikalta, kunnes näiden kahden ryhmän välille oli avautunut ammottava kuilu. Yhtäkkiä suuri nuorten ihmisten aalto pyyhkäisi kaikkialle näiden pienten ihmisten ympärille, ja nuoret alkoivat palvella heitä Jeesuksen Kristuksen voimassa. Hän tiesi tämän olevan aidon herätyksen alku.

Tämän unen vahvistaa tunnettu allegoria ”Pako kristikunnasta” (Morningstar julkaisi sen monta vuotta sitten), jossa myös on kaksi herätystä – väärä ja aito). Se näyttää myös sopivan täydellisesti siihen, mitä kuvataan Joelin kirjassa.

JÄRKYTTÄVIÄ TOSISEIKKOJA LUSTEESTA

Tunnumme kaikki tietenkin Jeesuksen vertauksen rikkaviljasta ja vehnästä (eli nisusta ja lusteesta). Lusteet ovat heinäkasveja, jotka näyttävät aivan vehnältä, kunnes tulee sadonkorjuuaika, jolloin ne paljastuvat väärennöksiksi. Vastikään sain tietää lusteista seikkoja, jotka todella järkyttivät ja hämmästyttivät minua.

Useimpien raamatuntutkijoiden mukaan vertauksessa mainittu luste on myrkkyrainheinä, jota kasvaa runsaasti Israelin alueella. Englanninkielisessä Wikipediassa siitä kerrotaan näin:

*”Se näyttää vehnältä aina tähkän pubkeamiseen asti. Se kasvaa rikkaruohona vehnäpelloilla. Sen ranskankielinen nimi on ’ivraie’ [...] joka kuvastaa kasvin luonteenomaista piirrettä: se aiheuttaa ihmiselle sellaisen olon, kuin hän olisi pabasti humalassa, ja voi aiheuttaa kuoleman. Tähän piirteeseen viittaa myös kasvin tieteellinen nimi *Lolium temulentum* (temulentus = juopunut)[...] Kasvi mainitaan vehnän ja rikkaviljan vertauksessa Matteuksen evankeliumissa.”*

Mainitaanko tätä lusteiden yhteyttä juopumukseen muualla? Kyllä, monet Raamatun sanakirjat ja ensyklopediat sanovat tarkalleen samaa. Itse asiassa raamatun tietosanakirja Faussett Bible Cyclopedia sanoo: *”vehnäjuohojen seassa (se) aiheuttaa huimausta, päihtymystä ja halvausta”* ja toteaa, että myrkkyrainheinän tiedetään olevan ainoa vahingollinen heinäkasvi.

Jättimäisillä internetsivuilla Botanical.com kerrotaan: *”Sen tiedetään aiheuttaneen kaikki juopumuksen oireet: yleistä tärinää, mitä seuraa kyyrtyttömyys kävellä, pubeen hankaloituminen ja oksennus. Tämän takia ranskalaisten nimitys sille on ’ivraie’ sanasta ’ivre’ (juopunut, juovuksissa ym.).”*

Kaikista rikkaruohotyyppisistä heinäkasveista lusteet ovat ilmeisesti ainoita, jotka saavat aikaan tällaisen kuolemanvaarallisen, ”juopumisen” kaltaisen vaikutuksen. Hämmästyttävää, eikö vain? Vehnän ja lusteen vertauksessa Matteuksen evankeliumin 13. luvussa Jeesus sanoo, että hänen vihollisensa kylvää lustetta oikean vehnän joukkoon. Sitten hän sanoo:

”Antakaa niiden kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti. Kun sen aika tulee, minä sanon korjuuväelle: Kootkaa ensin rikkavilja ja sitokaa se kimpuiksi, että se poltettaisiin. Mutta vehnä korjatkaa aittaani.” (Matt. 13:30)

Minun ei varmaan ole tarpeen korostaa mahdollisia yhtäläisyyksiä nykyajan juopumus/River -liikkeeseen. Miten hälyttävä ajatus – jos sillä on yhteyttä siihen, mitä nykyään olemme nähneet!

8. OIKEA JA VÄÄRÄ HERÄTYS

Yksi niistä asioista, jotka ovat todella häirinneet minua viimeisten 16 vuoden aikana, on se, miten sana ’herätys’ ja kaikki, mitä se edustaa, on täysin rappeutunut. Koska olen tutkinut herätyksiä monta vuotta, se tuntuu minusta täydeltä irtokuvasta. Mikä sitten varsinaisesti on oikea herätys, historiallisesti ajateltuna? Yksinkertaisin tapa selittää se on: ”JUMALA LASKEUTUU ALAS”. Kyllä, Jumala laskeutuu alas kaikessa valtaistuinsalin majesteettisuudessaan ja pyhydessään.

Profeetta Jesaja kertoo meille tarkalleen, millaista tämä pyhä valtaistuinsali-läsnäolo on: ”Minä näin Herran: hän istui korkealla ja ylhäisellä istuimella [...] He huusivat toinen toiselleen: - Pyhä, pyhä, pyhä on HERRA Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan. Ovenpielet vapisivat äänten voimasta, ja huone tuli täyteen savua” (Jes. 6:1-5).

Juuri tämä kunnioitusta herättävä Jumalan pyhä läsnäolo on läpitunkevaa jokaisessa oikeassa herätyksessä ja saa ihmiset lankeamaan kasvoilleen maahan tekemään parannusta. Nykyään meillä on varsin joutavanpäiväinen, pinnallinen käsitys siitä, mitä herätys on, mutta oikea herätys on aina ollut tämä kaikkivaltiaan Jumalan sanoinkuvaamattoman pyhyiden invaasio. Ja se on aina johtanut huutoon: ”Jumala armahda minua syntistä.” Oikea herätys on kautta vuosisatojen ollut puhtauden, pyhyiden ja parannuksenteon tulvaa, jonka tarkoituksena on puhdistaa seurakunta ja saattaa siinä ennalleen kaikki, mitä sen on tarkoitettu olevan maan päällä.

Kuten kuuluisa herätyssaarnaaja ja lähetystyöntekijä Jonathan Goforth sanoi: ”Emme voi kyllin voimakkaasti korostaa vankkaa käsitystämme siitä, että kaikki, mikä seurakuntaa estää, johtuu synnistä.” Ja Azusa-kadun herätyksen Frank Bartleman kirjoitti: ”Herätyksen syvyys määräytyy tarkalleen siitä, kuinka syvää on katumuksen henki.” Jonathan Edwards Amerikan Ensimmäisestä suuresta herätyksestä oli tunnettu kuuluisasta saarnastaan ”Syntiset vihaisen Jumalan käsissä” (Sinners in the Hands of an Angry God). Tiedetään, että kun hän saarnasi siitä, ”kuulijoita nähtiin painavan kumaraan kauhea varmuus omasta syntisyydestä ja vaarasta. Ahdistunutta ääntä ja

itkua kuului niin paljon, että saarnaajan oli pakko pyytää ihmisiltä hiljaisuutta, jotta hänen ääntään pystyttäisiin kuulemaan.” Monien nähtiin tukeutuvan pylväisiin ja penkinreunoihin, aivan kuin he olisivat jo tunteneet olevansa luisumassa helvettiin.

Toinen johtaja tässä herätyksessä oli Gilbert Tennent. Hänen julistuksestaan sanottiin, että hän ei näyttänyt lainkaan välittävän miellyttää kuulijoita loistokkaalla elehdinnällä, esitystavalla tai kielenkäytöllä, vaan tähtäsi suoraan heidän sydämeensä ja omatuntoonsa tuodakseen pintaan heidän turmiollisen itsepetoksensa, näyttääkseen heille heidän lukuisat salaiset, tekopyhät uskonnolliset temppunsa ja karkottaakseen heidät kaikista petollisista turvapai-koista [...] Hänen julistuksensa oli usein kauhistavaa ja voimakkaan syvällekäyvää.” Tämäntapaisen julistuksen tulokset olivat usein hyvin voimallisia. Kuten yksi pastori huomautti: ”Suuret joukot huusivat ääneen sielunsa hädässä. Useat raavaat miehet kaatuivat kuin olisi tykillä ammuttu ja kuula osunut heidän sydämeensä.”

Tällaista on miltei aina ollut luonteeltaan oikea herätysjulistus aina Apostolien teoista nykyaikaan asti. Helluntaina Pietari syytti Messiaan ristiinnaulitsemisesta juutalaisia vasten kasvoja, mikä sai heidät tuntemaan ”piston sydämessään” ja huutamaan: ”Veljet, mitä meidän pitää tehdä?” (Apt. 2:36-37). Ja Raamattu sanoo, että 3000 ihmistä kääntyi sinä päivänä kuultuaan tämän Hengen täyteen saarnan. Myöhemmin Apostolien teoissa kerrotaan, miten Paavali julisti pelottomasti maaherra Felixille: ”Mutta kun Paavali puhui Jumalan tahdon mukaisesta elämästä, halujen hillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, Felix pelästyi [...]” (Apt. 24:25).

Aivan oikein – tosi herätysaarnaaminen on ”synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta julistamista”! (Joh. 16:8). Mikään vähempi ei kelpaa. Se on voimakasta julistusta, rohkeaa julistusta, ja meidän sukupolvemme ei ole kuullut melkein mitään sen kaltaista. Sellaista oli muinoin Finneyn, Whitefieldin ja Wesley'n kaltaisten herättäjien saarnaaminen. Ja sellaista julistusta pitää kuulla jälleen meidän aikanamme.

Aito herätys on pyhän Jumalan valtavan läsnäolon saapumista. Kuten Amy Carmichael sanoi 1905-1906 Intian herätyksestä:

”Pian puolet seurakunnasta, koko salin etuosa, oli kasvoillaan lattialla huutaen Jumalaa, jokainen poika ja tyttö, mies ja nainen, välittämättä muista. Ääni oli kuin aaltojen pauhu tai voimakas tuuli puissa [...] Rukouksen hurrikaani jatkui yli neljä tuntia.”

”KUOLEMA” ENNEN YLÖSNOUSEMUSTA

Aito herätys saa Jumalan lapset polvilleen. Mutta syvällisen puhdistumisen jälkeen monissa herätyksissä on seuraavaksi nähty se, että juuri anteeksiannon kokeneet ovat iloinneet, ylistäneet ja riemuinneet niin ylitsevuotavasti, että sivustakatsojat ovat usein hämmästelleet, kuinka he ovat huutaneet Jumalalle kunniaa, ylistäneet ja laulaneet estottomasti jne. On kuitenkin tärkeää muistaa, että sellaista ”vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä” ihmisen on todella mahdollista kokea vain, jos on käynyt murtuneisuuden ja syvän katumuksen tietä. ”Kuoleman” on aina oltava, ennen kun voi olla ”ylösnousemus”.

Jos kohtaamme nykyään liikkeen, jossa ei ole vahvaa ristin julistamista, synnin tuomitsemista tai Herran pyhyttä, silloin tiedämme, ettei kyseessä ole aito herätys.

Meidän tarvitsee etsiä kipeästi Jumalaa suuren ja aidon herätyksen puhkeamiseksi aikanamme! Tarvitsemme jälleen Johannes Kastajan kaltaisia julistajia. Tarvitsemme oman aikamme goforthoja ja wesleyjä. Kamppailenko rukoillen ja painitko Jumalan kanssa sellaisen vuodatuksen saamiseksi, ystäväni? Saako tämä sukupolvi kokea totuuden ja puhdistuksen aallon, ennen kuin on liian myöhäistä? Kenties Jumala kutsuu SINUA olemaan juuri sellainen julistaja. Rukoile ja kamppaile Herran edessä. Raasta taivaita, jotta Jumala laskeutuu alas. Vain taivaasta lähetetty herätys vastaa seurakunnan kipeään tarpeeseen tänä aikana.

EPÄAITOJA JA VÄÄRIÄ MANIFESTAATIOITA

On hyvin tärkeää huomata, että melko epätavallisia asioita voi tapahtua, kun aito Jumalan Pyhä Henki laskeutuu ihmisten päälle. Tällöin voidaan kokea aivan samaa kuin Apostolien teoissa: valtavaa tuskanhuutoa synnin takia tai vavistusta Jumalan pelon takia, ilonpurkauksia anteeksiantamuksen takia, suuri joukko voi puhua kielillä, voidaan saada unia, näkyjä jne.

Ratkaisevaa on, onko niissä mukana tuntu Jumalan pyhydestä ja totuudesta ja tuottavatko ne hyvää hedelmää (eli vanhurskaita tuloksia ihmisten elämässä), kuten pyhää elämää ja suurempaa nälkää Jumalan puoleen. Emme voi automaattisesti jättää pois laskuista jotain vain sen takia, että se on epätavallista. Meidän täytyy koetella henget.

Herätyksen johtohahmoille koko epäaitouden ongelma voi olla varsin arkaluonteista aluetta. Epäaitoa on usein aidon herätyksen laitamilla, mutta jos se ei aiheuta laajamittaisia ongelmia, tällöin on ehkä parasta, että johtajat eivät kiinnitä siihen liikaa huomiota. (Jos yrittää kovaaäänisesti oikaista suhteellisen pieniä ongelmia, ihmiset voivat joskus tulla liian epäluuloisiksi KAIKKEA epätavallista kohtaan, ja siten myös Pyhän Hengen toiminta hankaloi-

tuu.) Jos epäaitoa tulee suorastaan tulvimalla, johtajien voi olla tarpeen avoimesti ojentaa sitä käyttäen kaikkea sitä arvovaltaa, minkä Jumala on heille antanut.

Uskon että aidoissa herätyksissä johtajat varovat tarkkaan, etteivät rohkaise sielullisuutta millään tavoin. En todellakaan voi kuvitella heidän käyttävän sellaisia tunteisiin vetoavia konsteja, joita nykyään nähdään niin usein. Ne ovat räikeitä, sielullisia ja pintapuolisia ja kietovat ihmiset lämpöiseen ja positiiviseen hyvänolon suojakoteloon – kaikkea sellaista Jumala vihaa. Ja silti siitä on tullut viime vuosina aivan liian yleistä. Kokemukseni mukaan hyvin harvat kristityt osaavat enää edes tehdä eroa tällaisen ja aidon kristillisyyden välillä.

Aito herätystyö inhoaa tällaista sielullisuutta, ”hypetystä” ja tunteiden manipulointia. Aidossa herätystyössä julistus (ja laulaminen) ei varmasti ole ihmispersoonan, nokkeluuden tai esiintymistaidon osoittamista vaan pikemminkin ”Hengen ja voiman osoittamista” (1 Kor. 2:4).

VIMMA SAADA ”KOKEMUKSIA”

Kun ”manifestaatio-liike” tunkeutui seurakuntaan 1990-luvun puolivälissä, usein sen väitettiin olevan jollain lailla ”juuri kuin aikaisemmat herätykset.” Henkilönä, joka on vuosia tutkinut herätyksiä ja kirjoittanut niistä, täytyy sanoa, että väite on kertakaikkisen absurdi. Eniten tämä omituinen uusi liike muistutti itse asiassa niitä VÄÄ-RENNÖKSIÄ, joilla usein oli tapana tunkeutua aitoihin herätyksiin – ja joskus turmella ja tuhota ne. Kuten tunnettu herätyssaarnaaja John Wesley julisti: ”Herätys on aluksi aito ja puhdas, mutta muutaman viikon päästä varo väärennöksiä.”

Varsin tärkeä tosiseikka on, että itse asiassa kaksi historian suurimmista herätyksistä suistui raiteiltaan ja päättyi ”manifestaatio-liikkeiden” takia, jotka aikoinaan pyyhälsivät niiden yli, ja kolmannelle oli täpärällä käydä samoin. Sekä Ensimmäinen suuri herätys Yhdysvalloissa että vuoden 1904 Walesin herätys itse asiassa tuhoutui tällä tavoin, ja Toinen suuri herätys Kentuckyssa oli vähällä ajautua haaksirikkoon samasta syystä. Kyllä, toistan, mitä juuri sanoin: Kaksi näistä Jumalan valtavista herätyksistä loppui, koska niihin ilmaantui omituisia manifestaatioita tulvimalla. Monien muiden Jumalan antamien herätysten ovat myös joutuneet kamppailemaan samanlaisten sisään pyrkivien manifestaatioiden kanssa. Monet tunnetuista herätysaarnajista ovat kommentoineet, kuinka vaikeaa oli pitää herätys oikeilla raiteilla ja estää paholaista tuomasta siihen tämäntapaisia ilmiöitä.

Kuten John Wesley sanoi: *”Älkää huolestuko siitä, että Saatana kylvää lustetta Kristuksen vehnän joukkoon. Niin on aina ollut, etenkin kaikissa merkittävässä Hengen vuodatuksissa, ja niin tulee aina olemaan, kunnes pabolainen kahlitaan tubanneksi vuodeksi. Siihen asti hän aina matkii Kristuksen Hengen toimintaa ja pyrkii toimimaan Kristuksen Hengen toimintaa vastaan.”*

Usein se, kun uskovat etsivät ”kosketusta”, siunauksia tai kokemuksia sen sijaan, että etsisivät Jumalaa Jumalan itsensä takia, aiheuttaa epäaitoja manifestaatioita. Jotkin näistä väärennöksistä ovat pelkästään lihallisia, kun taas toiset voivat olla suorastaan demonisia – etenkin, jos niihin liittyy itsehillinnästä luopuminen tai jonkinlainen villi meno. Kuten tunnettu herätysaarnaaja Charles Finney totesi: ”Jumalan Henki johdattaa ihmisiä älyn avulla, ei pelkillä vaikutelmilla [...] Tunnen muutamia tapauksia, joissa ihmiset ovat saattaneet itsensä perin naurunalaisiksi ja ovat vahingoittaneet suuresti omaa sieluaan ja Jumalan asiaa, kun ovat antautuneet seuraamaan vaikutelmia innokkaasti ja fanaattisesti.”

Yhdysvaltain sekä Ensimmäisessä suuressa herätyksessä (1730-1740) että Toisessa (1800-luvun alussa), samoin kuin joissain viimeaikaisemmissa helluntailaisissa herätyksissä, on usein ollut yleistä, että ihmiset ovat kaatuneet Jumalan voimasta. Kuten voit kuvitella, se on tuona aikana aiheuttanut kosolti väittelyä. Uskon kuitenkin sen olleen enimmäkseen Jumalasta. Huomaa että näissä suurissa herätyksissä oli keskeistä etupäässä synnintunto, parannusenteko ja pyhittyminen, ei manifestaatioiden tavoittelu. Juuri synnintunto, parannusenteko ja pyhittyminen ovat herätyksen todellinen tunnusmerkki. Kuten helluntailainen edelläkävijä Frank Bartleman (Azusakadun herätys) kirjoitti: ”Aito ’helluntai’ tuottaa valtavan synnintunnon, kääntymisen Jumalan puoleen. Epäaidot manifestaatiot tuottavat vain innostusta ja ihmettelyä [...] Mikä tahansa toiminta, joka korottaa Pyhää Henkeä tai armolahjoja enemmän kuin Jeesusta, päättyy lopulta fanatismiin.”

Pahinta vahinkoa Ensimmäisessä suuressa herätyksessä Amerikassa aiheuttivat sellaiset herätysmieliset saarnaajat kuin James Davenport ja muut, jotka saivat huonoa mainetta kohtuuttomalla julistuksellaan ja käytöksellään – mikä varmasti auttoi lakkauttamaan koko herätyksen. Kuten Boston Evening Post -sanomalehti kirjoitti Davenportista: ”Hänellä ei ole taitoa nostattaa innostusta muuten kuin keuhkojensa kiihkeällä kuormittamisella ja yliampuvilla kehonsa kiemurteluilla, mikä, samalla kuin se useimmissa kirvoittaa naurua ja närkästystä, aiheuttaa se joissain toisissa suurta herkistystä, kiljuntaa, itkua, pyörtymisiä ja kohtauksia [...] He näyttivät enemmän riehakkaalta juomarijoukolta raisun ilonpidon jälkeen kuin raittiilta kristityiltä, jotka olivat palvoneet Jumalaa [...]” Tällainen meno ja muu touhu aiheutti pian koko herätyksessä sellaista kiistaa, että Suuri herätys päättyi katkeriin riitoihin ja erimielisyyksiin. Se on varmasti yksi pabolaisen kaikkien aikojen suosituimmista menetelmistä tappaa herätykset tehokkaasti. Herätys oli kestänyt vain kolme tai neljä vuotta.

James Davenport itse asiassa pyysi julkisesti anteeksi näitä ylilyöntejä vuonna 1744, mutta silloin oli jo aivan liian myöhäistä ja herätys oli ohi.

Vain noin 50 vuotta myöhemmin Toinen suuri herätys, joka keskittyi Kentuckyyn, oli tipalla kärsiä samanlaisen kohtalon. Kuten tavallista, ensin se oli valtavaa synnintuntoa ja katumusta. Ja sellaisena se suurelta osin pysyi alussa. Ihmiset kaatuivat suuressa synnintunnossa, ja heidän huutonsa halkoivat ilmaa. Sitten jonkin ajan kuluttua he saivat kokea niin ihanan anteeksiantamuksen, että iloitsivat ylitsevuotavasti. Kaikki tämä on herätyksissä täysin normaalia. Mutta noin vuoden kuluttua, kun herätys saapui Cane Ridgeen ja telttakokoukset kasvoivat, alkoi ilmestyä perin omalaatuisia manifestaatioita, ja hetken aikaa ne miltei dominoivat herätystä. Tämä melkein ajoi karille koko liikkeen läntisissä osavaltioissa.

Kuten huomattava historiankirjoittaja Keith J. Hardman toteaa: ”Cane Ridgessä alkoivat nostaa päätään myös ne ylilyönnit, jotka oli yleisesti tuomittu [...] siitä lähtien, kun James Davenportin ja muiden villi meininki ja eriskummallisuudet olivat niittäneet huonoa mainetta Uuden-Englannin Suurelle herätykselle 1740-luvulla. Useimmat herätykseen myönteisesti suhtautuvat evankelistat pitivät ylilyöntejä varsin vastenmielisinä [...]”

Kentuckyn herätyksen onneksi nämä omalaatuiset manifestaatiot alkoivat kadota, ennen kuin ne onnistuivat aiheuttamaan korvaamatonta vahinkoa. Läheltä piti kuitenkin. Kuten Hardman jatkaa: ”Myöhemmissä telttakokouksissa huuto, itku ja kaatuminen olivat ainoat fyysiset reaktiot, joita sykähdyttävä sananjulistus nostatti. Noissa varhaisissa telttakokouksissa ilmeni ajoittain kuin vuorovesi tunnemaininkeja, joiden myötä kouristuksenomaisista fyysisistä liikkeistä tuli kuitenkin melko yleisiä. Hysteristä naurua, yksittäisiä transseja, ”haukkumisen” harjoittamista ja ”nytkähtelemisiä [...]”

T.W. Caskey, silminnäkijä, kuvailee seuraavasti näitä varhaisia manifestaatioita, jotka olivat tuhota herätyksen: ”Jonkin selittämättömän hermostollisen reaktion johdosta koko seurakunta ratkesi välistä railakkaihin naurukohtauksiin, ja kun se alkoi, ei mikään voima pystynyt estämään tai hillitsemään sitä, kunnes se talttui omia aikojaan. Joskus muulloin taas hermostollinen kiihtymys pani lihakset nykimään ja nytkähtelemään kauhistuttavaan tahtiin, kunnes se lopulta laantui tavanomaiseksi tanssimiseksi. Kuten ’pyhää naurua’, sitä oli yksinkertaisesti mahdotonta hallita, kunnes se hiipui omia aikojaan. Kun mies alkoi nauraa, tanssia, huutaa tai nytkähdellä, hän ei pystynyt mitenkään lopettamaan, ennen kuin uupunut luonto raukesi kuolemankaltaiseen tajuttomuuteen [...]” Sama kirjoittaja jatkaa kertomalla, kuinka joukko ihmisiä alkoi vähitellen kyseenalaistaa, oliko moinen todella Pyhän Hengen työtä. He alkoivat tutkia paljon enemmän Raamattua ja koetella paljon useammin henget, kuin mitä aiemmin olivat tehneet, ja nämä eriskummalliset manifestaatiot rupesivat loppumaan. Onneksi, koska ne olivat olleet lähellä tuoda huonoa mainetta ja aiheuttaa katastrofin koko liikkeelle. Ilman niitä herätys saattoi sen jälkeen rientää eteenpäin. Herätystä jatkui seuraavat kuusi vuotta – ehkä pitempäänkin. Toisin kuin Ensimmäisessä suuressa herätyksessä, tällaiset ylilyönnit eivät onnistuneet nitistämään herätystä totaalisesti.

Totuus kuitenkin on, että näillä varhaisilla Kentuckyssa koetuilla manifestaatioilla oli huono maine vielä vuosikymmeniä jälkeenpäin, ja monien mielessä ne tahrasivat koko herätys-käsitteen. Omana aikanamme jopa musiikkihistorioitsija Steve Turner kirjoittaa Kentuckyn telttakokouksista, että ihmiset ”menivät transsiin, kierumtelivat maassa ja jopa haukkuivat kuin koira”. Hän ei mainitse, että alun perin nämä kokoukset olivat olleet vahvaa julistusta ja syvää katumusta. Useinhan juuri omalaatuiset ja vahingolliset asiat muistetaan pisimpään. Mikä sääli!

Historia näyttää, että väärennökset ja ylilyönnit ovat usein tuppautuneet aitoon herätykseen sen loppupuolella, kun paholainen on yrittänyt päästä sisään herätykseen ja tuhota sen täydellisesti tai saattaa sen huonoon valoon. Niin tapahtui myös vuoden 1904 Walesin herätykselle – ja Ensimmäiselle ja Toiselle suurelle herätykselle, kuten näimme. Walesin herätys kesti vain 18 kuukautta!

Nyt pitäisi olla ilmiselvää, että sellaiset herätysaarnajat kuin Finney, Wesley, Bartleman, Roberts jne. eivät kerta kaikkiaan MITENKÄÄN olisi suvainneet sellaista ”manifestaatioliikettä” kuin se, mitä viimeisten 16 vuoden aikana on nähty – siinä kun ei juuri korosteta katumusta tai pyhitystä vaan pikemminkin omalaatuisia ja kummallisia manifestaatioita. Olemme itse asiassa nähneet viime aikoina kokonaisia liikkeitä, jotka ovat muodostuneet juuri niistä ilmiöistä, joita he yrittivät PITÄÄ POISSA omista herätyksistään! Väärennökset ovat kaapanneet valan. Minusta on äärimmäisen huvittavaa, kun nykykirjoittajat yrittävät todistaa näiden manifestaatioiden olevan oikeutettuja viittaamalla menneisiin herätyksiin ja sanomalla: ”Näitä tapahtui myös silloin.” Kyllä, niin tapahtuikin! Niitä nähtiin, kun väärennökset ja ylilyönnit yrittivät vyöryä sisään herätykseen ja tuhota Jumalan aidon työn. Kaikki suuret herätysaarnajat sanoisivat näin.

Monista samantapaisista eksytyksistä on selvästi tullut aivan liian yleistä nykyajan profeetallisessa ja karismaattisessa liikkeessä. Itse asiassa herätyshistoriaa tutkineena minun on sanottava, että molemmissa liikkeissä näkyy nykyään monia tunnusmerkkejä, joita tavataan sellaisissa Jumalan aloittamissa herätyksissä, jotka ovat ”langenneet”. Emmekö tajua, että iso osa lopun ajoille profetoidusta eksytyksestä nousee varmaankin SEURAKUNNAN SISÄLTÄ?

Kristittyjen on nyt omana aikanamme tärkeää harjoittaa arviointikykyään niin paljon kuin mahdollista. Minä itse tietenkin uskon Pyhän Hengen liikehdintään ja armolahjoihin ja Jumalan antamiin aitoihin merkkeihin ja ihmeisiin. Ja varmasti niillä on tärkeä osansa missä tahansa aidossa herätyksessä – juuri niin kuin niillä oli Apostolien teoissa, joka pursuaa kaikenlaisia parantumisia ja ihmeitä. Mutta Raamattu sanoo selvästi, että lopun ajat ovat eksytyksen aikaa. Ja tällaisina aikoina aito herätys voi säilyä vain, jos se on juurtunut syvälle Jumalan totuuteen, pyhyteen ja ymmärrykseen.

AIDOT JA VÄÄRÄT APOSTOLIT

Vuimeinen asia, jota meidän täytyy käsitellä, ennen kuin jätämme tämän aitoa ja väärää herätystä käsittelevän luvun, on nykyajan liike, joka tunnetaan nimellä Uusi apostolinen reformaatio (New Apostolic Reformation), ja muut vastaavanlaiset liikkeet ympäri maailman. En toki ole apostoli-käsitettä vastaan, niin kuin en ole profeetta-käsitettä vastaan, kunhan apostolit ja profeetat vain ovat aitoja. Mutta minulla on todella pulmia, kun kyse on karismaattisista ”hyvä veli”-verkostoista, jotka jakavat Kristuksen ruumiin ”alueisiin” hallitsemista varten – ja painavat käyntikortteihin sanan ”apostoli”, voidakseen muodostaa hierarkioita seurakunnan hallintaan.

Ovatko nämä henkilöt aidosti ja oikeasti ”Uuden testamentin” apostoleja? En usko. Ja luulen nimenomaan sen, että Jumala saattoi kiusalliseen asemaan ja nöyryytti heidän liikettään julkisesti Lakelandissä, voivan kertoa paljon. Ei voida kieltää, että juuri nämä Bentleyä julkisesti valtuuttamaan kokoontuneet ”uudet apostolit” menivät harhaan niin rankasti. Minun mielestäni siinä Jumala lausui, mitä ajattelee heidän ”apostolisesta” liikkeestään! Nämä kaverit eivät silti ota opikseen. He ovat edelleen vauhdissa – muodostamassa yhä laajempia ”verkostoja” asettaakseen seurakuntaan hierarkioita. Uskon Jumalan vihaavan sellaista. Älä ylläty nähdessäsi Jumalan toimivan jälleen vavahduttavan äkkiarvaamatta, kun hän saattaa sen kaiken järkkymään. Nämä kaverit eivät vielääkään ole tajunneet. On pöyhkeyden huippu nimittää itseään seurakunnan apostoliksi, ellei itse Jumala ole kutsunut siihen.

Ilmestyskirjan 2. luvussa Jeesus antoi erityistä kiitosta Efesoksen seurakunnalle: ”Sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi vaikka eivät ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi” (Ilm. 2:2). Eikö ole korkea aika, että nykyseurakunta tekee saman?

9. AITOUTTA KAIVATAAN

Lopuksi haluan tuoda vähän ”vastapainoa” tähän kirjaan. Monet lukijat saattavat pohtia, mikä on oikeasti ”ok”, aidosti Pyhästä Hengestä, luettuana, mitä kirjoitimme ”väärennösten” vaaroista.

Saako Pyhä Henki esimerkiksi ihmiset joskus ”kaatumaan” Jumalan voimasta? Kyllä, kuten totesimme aiemmin – uskon, että joskus saa. Mutta Pyhän Hengen ei tarvitse tehdä siitä mitään isoa show’ta. Eikä hän myöskään tarvitse ketään työntämään ihmisiä nurin. Kaikesta on olemassa väärennöksiä.

Entä Pyhän Hengen armolahjat, kuten kielillä puhuminen, profetointi, parantamisen armolahjat, henkien erottaminen ja riivaajien karkottaminen jne.? Kyllä, uskon hyvin vahvasti KAIKKIIN Pyhän Hengen armolahjoihin. Niitä on kaikkialla Uudessa testamentissa. Mutta keskeistä on sana ’Pyhä’. Aidoissa Jumalan armolahjoissa on pyhyys ja puhtaus. Sen voi kokea. Kuten aiemmin todettiin, väärennöksissä on usein jotain omituista tai inhottavaa.

Annan esimerkin. Sain seuraavan kuvauksen useita vuosia sitten eräältä sananjulistajalta Englannista: ”Meitä oli noin 20 pastoria kokoontuneina isoon huoneeseen paikallisen pastorin kotona. Meille esiteltiin kokoontumiseen erityisesti kutsuttu vieras [...] Seuraavat kolme tuntia olivat omituisimmat kolme tuntia, mitä koskaan olen joutunut kestäämään. Aloimme kuunnella hänen todistustaan, joka vaikutti varsin voimalliselta. Seuraavaksi nainen puhui betkeistä, jolloin hän kohtaa enkeli Gabrielin ja muita hengellisiä olentoja. Sitten hän siirtyi kertomaan portaaleista tämän maailman ja seuraavan maailman välillä. Lopulta hän sanoi aikovansa avata portaalin taivaaseen siinä huoneessa, jossa kaikki olimme. Pian alkoi tapahtua kummia, todella hulluja asioita, ja kuului omituisia ääniä [...] Kun hän liikkui ympäri huonetta palvellen yksittäisiä ihmisiä, nämä rojaltivat maahan, pompattelivat ylös ja alas, juoksivat ympäriinsä kuin tulesta ja päästivät monenmoisia ääniä. Kun hän tuli minun luokseni, hänellä ei ollut minulle mitään profeetallista sanaa eikä minulle tapahtunut mitään, joten hän vain siirtyi eteenpäin. Vineyard-jästäväni oli seuraava, joka rojalti lattialle. Sen päivän jälkeen hänen seurakuntansa on muuttunut, se ei ole enää sama seurakunta.”

Pane merkille, että JULISTUS oli erilaista kuin aito raamatullinen julistus ja HENKI, jossa sananjulistaja palveli, ei vaikuttanut puhtaalta Pyhältä Hengeltä. Huomaatko eron?

Meidän täytyy varoa julistajia, jotka käyttävät epäraamatullisia tai New Agelta kalskahtavia termejä julistuksessaan – tai jotka puhuvat koko ajan enkeleistä. Voiko ihmisillä olla aitoja kohtaamisia oikeiden enkeleiden kanssa? Kyllä, mutta näillä olennoilla, jotka tulevat pyhän Jumalan läsnäolosta, on aina hänen pyhyyttään itsessään. Raamatun kuvaamissa enkeleissä oli aina Pyhän Jumalan läpitunkeva läsnäolo. Monissa kristittyjen kokouksissa on tätä ny-

kyä liikaa omituisia, inhottavia ja typeriä piirteitä. Ja uskon, että monet niissä ”enkelikohtaamisissa” nähdystä enkeleistä eivät ole lainkaan aitoja.

Kannattaa myös varoa sitä, mitä kutsutaan kontemplatiiviseksi eli mietiskeleväksi tai keskittyväksi (centering) rukoukseksi. (Uskon tietenkin vahvasti rukoukseen, mutta en tällaiseen!) Kuten Heidi Swander kirjoitti: *”Puhtaassa muodossaan kontemplatiivista rukousta harjoitetaan istumalla vaiti, rauhoittumalla ja keskittymällä hengittämiseen sekä toistamalla jotain tiettyä sanaa (esimerkiksi ehkä nimeä Jeesus) yhä uudestaan ja uudestaan. Henkilön on määrä keskittyä tuohon sanaan ja hengitykseensä ja pyrkiä poistamaan kaikki ajatukset mielestään. Ehkä 20 minuutin kuluttua – ja harjoituksen myötä – voit saaruttaa ’hiljaisuuden’. Mieleesi on tyhjä. Olet itse asiassa hypnoisoitunut itsesi. Ja juuri siinä ’hiljaisuudessa’ Jumala oletettavasti puhuu sinulle. Erään äskettäin lukemani entisen, nyt pelastuneen New Age -uskovaisen todistuksen mukaan tämä on tarkalleen se menetelmä, jota newagelaiset ja idän mystikot käyttävät päästäkseen tietoisuuden muuttuneeseen tilaan, joka avaa henkilön demoniselle vaikutukselle”.*

Juuri tätä nykyä seurakuntaan on tunkemassa paljon New Age -tapaista meininkiä ”ikivanhojen rukousmenetelmien” ja ”visualisoinnin” ynnä muiden valeasuissa. Olkoon Jumalan kansa varuillaan!

KENEEN SIIS VOI LUOTTAA?

Monet kristityt ovat nykyään niin huolissaan epäaidosta, etteivät enää kokouksissa mene eteen tai salli käsiä pantavan päälleen rukousta varten. Uskon todella, että sellainen on asioiden viemistä liian pitkälle. Joten onko yleensä turvallista mennä eteen parantumista ynnä muuta varten? Ehdottomasti! Jos julistus on tervettä ja raamatullista eikä sananjulistaja järjestä jonkinmoista suurta ”show’ta”. Niin kauan kuin hän ei ole saanut mitään jonkun hänelle ”välittämää” eriskummallista jostain omituisesta ”herätyskokouksesta”, silloin hän on luultavasti sovelias. Tosiasiassa kannatan todella sitä, että Jumalan aito voima osoitetaan maan päällä! Toivon että näemme paljon ENEMMÄN aitoja parantumisia, vapautumisia ja ihmeitä – ei vähemmän! Jeesus sanoi: ”joka uskoo minuun, on tekevä sellaisia tekoja kuin minä teen, ja vielä suurempiakin”! (Joh. 14:12).

Mietipä hetki Apostolien tekoja. Siinä ei kerrota ainoastaan parantumisista, ihmeistä ja riivaajien karkottamisista kautta kirjan, vaan myös joistain enkeleiden ilmestymisistä näiden tuodessa ohjeita Herralta, ja monista unista, näyistä ja profetioista jne. Ymmärrämme siis Jumalan olevan ehdottomasti YLILUONNOLLINEN JUMALA. Hän tosiaan tekee ”epätavallisia” asioita. Enkelien ilmestymisiä TOSIAAN TAPAHTUU. Profeettallisia merkkejä TOSIAAN ON. Mutta huomaa, että niissä kaikissa on tietty pyhä luonne. Ja se on ratkaisevaa. Niissä on pyhä tunnusmerkki, koska ne ovat peräisin pyhäältä Jumalalta.

Uskon aitoon herätykseen, jossa tuodaan läpitunkeva sana, johon liittyy voimallisimpia IHMEITÄ, mitä kukaan on koskaan nähnyt – ja tuo julistettu sana on kuin Johannes Kastajan, Jonathan Edwardsin tai Charles Finneyn julistama sana. Sellaiseen herätykseen uskon: sana ja Henki yhdessä. Aito, läpitunkeva pyhitysjulistus, jota seuraavat aidot ihmeet ja merkit. Sellaisessa ei ole mitään vikaa. Itse asiassa juuri sitä tapahtuu Apostolien teoissa yhä uudestaan ja uudestaan. Tuo se takaisin, Herra!

Joten arvioi ja koettele – mutta älä pelkää aitoa Jumalan yliluonnollista voimaa. Ilman sitä emme yksinkertaisesti voi tavoittaa tätä kadotettua ja kuolevaa maailmaa, niin kuin Jumala on kutsunut meidät. Paholainen haluaa meidän pelkäävän niin paljon väärennöksiä, että sääntääme suoraan toiseen äärimmäisyyteen, missä emme kaipaa lainkaan Jumalan voimaa tai mitään ”epätavallista”. Se on aivan yhtä suuri ansa kuin ”karismanian” ylilyönnit toisella laidalla. Paholainen syökee meitä kovin kernaasti äärimmäisyyksiin – joko äärikarismaattisuuteen tai kuolleeseen puhdasoppisuuteen. Uskon keskellä vallitsevaan voimalliseen tasapainoon – sana ja Henki yhdessä. Siitä löytyy aito herätys. Ystäväni, ällä anna paholaisen eksyttää sinua niin, että hän suistaa sinut jompaankumpaan äärimmäisyyteen!

Vuosia sitten, kun olin nuori 17-vuotias baptisti, Jumala täytti minut Pyhällä Hengellä, niin että se mullisti elämäni täysin. Puhuinko kielillä? Kyllä! Täytyinkö Jumalan rakkaudella ja pyhyydellä? Kyllä! Oletanko muidenkin rukoilevan kielillä, kun he kokevat saman? Kyllä, tavallisesti, aivan niin kuin Apostolien teoissa! Eräänä päivänä muutuini täysin – täytyin nälällä ja kaipauksella Jeesusta ja hänen vanhurskauttaan kohtaan. Se oli todella pyhyiden kaste. Miten se tapahtui? Kätten päällepanemisella – juuri niin kuin Raamatussa! Joten älkää hylätkö kätten päällepanemista tai Pyhän Hengen armolahjoja, ystävät. Ne ovat raamatullisia, ne ovat voimallisia, ja uskon että meidän tarvitsee nykymaailmassa nähdä niitä ENEMMÄN – ei vähemmän!

AITOJA PROFEETTOJA TARVITAAN

Niin kuin kirjoitin pian sen jälkeen, kun olin lähtenyt profeetti liikkeestä vuonna 2004:

”Se, että olen jättänyt profeetti liikkeen, ei tarkoita, etten usko seurakunnassa olevan sijaa profeetoille. Itse asiassa uskon meidän nykyään tarvitsevan aitoja profeettoja enemmän kuin koskaan. Mutta huomaa, että viimeisten 25 vuoden aikana profeetta-termin käytössä on tapahtunut muutos, ja uskon, että on palattava termin alkuperäiseen merkitykseen. Siitä ei ole kauan, kun

profeetasta puhuttaessa viitattiin tavallisesti johonkin sellaiseen henkilöön kuin Keith Green, Leonard Ravenhill tai David Wilkerson, eli henkilöön, joka huusi penseälle seurakunnalle: 'TEHKÄÄ PARANNUS!' Ja jos tutkit historian aikakirjoja, huomaat, ettei koskaan ole ollut aitoa profeetallista liikettä, jossa tämä ei olisi ollut ydinsanomana. Jokainen aito profeetallinen liike, aivan Uudesta testamentista alkaen jokaiseen herätykseen asti, jota olen tutkinut, on ollut PARANNUKSENTEON liike. Kuitenkin tänään vaikuttaa liike, joka kutsuu itseään profeetalliseksi, mutta jonka ydin on bengellisiä "ilmestyksiä" ja tiedonsanoja, ei läpitunkevaa sanaa. Tarkalleen tämä on syy siihen, miksi se on suistunut raiteilta. Se on hylännyt ikivanhan sanoman. Sen sana on turmeltunut.

Olen vakuuttunut siitä, että Jumala kyllä nostaa aitoja profeettoja tänä aikana huutamaan penseälle seurakunnalle: 'Tehkää parannus!' Tulee liike, joka on täysin erilainen kuin se, mitä olemme nähneet. Jumala puhdistaa talonsa. 'Ravistelu' on jo alkanut. Ja johannes kastajat, joita Jumala on valmistanut luolissa ja erämaissa, ovat nousemassa puhumaan hänen sanaansa – juuri niin kuin jokaisessa suuressa herätyksessä kautta historian.

Minulta kysyttiin, aionko sulkea internetsivumme ja sähköpostilistamme. En toki. Koko tarkoitus siinä, mitä olemme tekemässä, on kutsua esiin ja rohkaista näitä johannes kastajaita, joita Jumala nyt kasvattaa. Emme lakkaa huutamasta ääneen, ennen kuin näemme suuren parannusenteherätyksen pyyhkivän yli tämän kansakunnan rannikolta toiselle."

En voi todeta muuta kuin: "Aamen" siihen, mitä sanoin silloin!

LOPUKSI

Uskon, että olemme tulleet seurakunnassa nyt suuren ravistelun aikaan – etenkin johtajiston tasolla. Jumala aloittaa "siivouksen", eikä se tule olemaan somaa. Uskon myös, että on (ainakin) kaksi pääasiallista henkeä, jotka täytyy kohdata ja karkottaa seurakunnasta. Yksi on Kundalini-henki (ironista, että se on enemmänkin lännen ongelma) ja toinen on mammonan henki (eli "rahan himo"), josta on tullut täysin hillitöntä kautta Afrikan, Etelä-Amerikan ja osittain Aasian mantereiden. Seurakunnalla on edessään maailmanlaajuinen kriisi.

Mutta kuten olemme nähneet, Jumalaa ei pilkata. Hän on jo alkanut siivota taloaan. Ja kaikki mitä meidän tarvitsee tehdä, on olla yhteistyössä hänen kanssaan. (Ja tehdä se oikeassa hengessä.) Mutta epäilemättä nyt on vastakkainasettelun aika. Jos nykyaikana koskaan sellaista hetkeä kuin Elia vastaan Baalin profeetat, se on nyt. Väärennökset eivät koskaan ole olleet niin vallitsevia. Rahasaarnaajat eivät koskaan ole olleet niin julkeita. Jumalan on aika ravistella. Ja hän on tehnyt sitä, kuten olemme nähneet. Olemmeko siis valmiit tekemään yhteistyötä hänen kanssaan? Olemmeko valmiit panemaan päämme peliin totuuden puolesta, jopa oman maineemme kustannuksella – ja jopa elämämme kustannuksella? Sen se tulee vaatimaan. Jumala etsii näitä rohkeita palvelijoita juuri nyt – hänen johannes kastajaitaan – joita on valmistettu vuosia erämaassa tätä aikaa varten. Kerro, ystäväni, olisitko sinä yksi heistä?

"Sokerievangeliumillaan" sananjulistajamme ovat vuosikaudet kylväneet eksesin siemeniä. Synnistä tai tuomiosta, syvästä katumuksesta tai pyhityksestä ei ole julistettu. On syötetty pelkkää sokeriliemiravintoa. Mutta kaiken sen on muututtava. Olemmeko lopun ajoissa – suuren viettelyn ja eksesin, petollisten tunnustekojen ja ihmisten ajoissa – eikä koskaan ole ollut suurempaa totuuden tarvetta kuin juuri nyt. Panetko kaiken alttiiksi totuuden tuomisen puolesta, ystäväni? Panetko kaiken alttiiksi pysyäksesi lujana? "Herra tarvitsee sinua." Vastaaatko hänen pyyntönsä?

www.johnthebaptisttv.com

Myös seuraavat Andrew Stromin youtubevideot käsittelevät tämän kirjan aiheita:

1. <http://www.youtube.com/watch?v=eBpw2oQrvMM>
2. http://www.youtube.com/watch?v=BCcGaTRwG_4
3. http://www.youtube.com/watch?v=dWeUNoR30_0

VIITTEET

(Huom: suomenoksessa ei valitettavasti tekstin joukossa ole viitteitä, koska alkutekstissäkään ei ole.)

Luku 1

1. John Crowder's Mystic School. www.thenewmystics.com.
2. J. Lee Grady, "Sloshed in the the Spirit – It's Time to Get Sober". 27.10.2009. www.charismamag.com/fireinmybones.
3. David Lowe, "The Ravers Who Get High on God". The Sun. 21.1.2010. www.thesun.co.uk.
4. Derek Prince, "Protection from Deception", sivu 15. www.derekprince.com.
5. Andrew Strom, "Revival - We Need It". Challenge Weekly. 26.8.1994.
6. Benny Hinn transcript. "PTL" telecast, Trinity Broadcasting Network. 4.7.1997. Distributed by CPI-EDG listserv. www.pentecostal-issues.org.

Luku 2

1. New Age/ Gurus - ref: C. and S. Grof, "The Stormy Search for the Self". (Katso myös, Christian "SCP News-letter" volume 19:2, sivu 14).
2. Robert Walker. Lainausta. www.pastornet.net.au/response/articles/107.htm.
3. Shri Yogānandji Maharaja. Lähde: "Devatma Shakti (Kundalini): Divine Power" by Swami Vishnu Tirtha - www.citsakti.com/kundalini/kundalini-manifestations.htm.
4. San Francisco Chronicle. 1991.
5. Franz Mesmer - ref: T. Bambridge, "Hypnotism Investigated", sivu 93.
6. Peter Bellin ja Sherien todistukset. www.johnthebaptisttv.com.
7. Geri McGhee. www.abidinglifeministries.org.
8. "Revival-Firen", DebyLynnen ja Brendan todistukset. www.johnthebaptisttv.com.

Luku 3

1. John Kilpatrick. Lähde: S. Simpson, "A Different Gospel?". www.deceptioninthechurch.com/differ.html.
2. "An Interview with Evangelist Steve Hill", Steve Beard, Good News Magazine.
3. Cathy Wood. Lähde: Jim Wiesen sähköpostilista. 26.4.1997.
4. "New Wine Drinking Song", Kathryn Riss. The "New Wine" sähköpostilista.
5. Paul Gowdy, "The Toronto Deception".

Luku 4

1. "The Four Standards", Mike Bickle. Audio tape. KC Metro. 1991.
2. Royal D. Cronquist, "Toronto" article. 19.3.1997.
3. Bob Jones at Lakeland. Transcript. 13.5.2008. <http://ischristsoontoreturn.wordpress.com/2010/06/09/transcript-of-todd-bentley-and-lakeland-stage-quotes>.
4. Lynn, Pastor M.S, Jack, Johanna ja Lucy. www.johnthebaptisttv.com.
5. Dana Candler, "Deep Unto Deep - The Journey of the Embrace", sivut 52, 84.
6. Sarahin, M:n ja muiden todistukset. www.johnthebaptisttv.com.

7. Mike Bicklen uni. Feb 13, 2009. Lähde: <http://joannareyburn.com/mike-bickles-dream-february-13-2009>, alkuperäinen lähde: www.ihop.org/Publisher/File.aspx?id=1000011101.
8. Andrew Strom, "I'm Leaving the Prophetic Movement". 4.11.2004.

Luku 5

1. Charisma Magazine, "A Holy Ghost Outbreak in Florida". 23.4.2008 - www.charismamag.com.
2. Lynnin todistus. www.johnthebaptisttv.com.
3. Todd Bentley, "Angelic Hosts". www.etpv.org/2003/angho.html.
4. Todd Bentley on CBN News. www.cbnnews.com.
5. UK Report – "Dudley Outpouring". www.supematuralliving.com/welcome.html.
6. The Elijah List. www.elijahlist.com.
7. J. Lee Grady, "Honest Questions About the Lakeland Revival". 14.5.2008. www.charismamag.com/fireinmybones.
8. J. Lee Grady, "An Appeal for Unity in a Divisive Season". 28.5.2008. www.charismamag.com/fireinmybones.
9. Charisma Magazine, "Leaders Commission Todd Bentley at 'Lakeland Outpouring'". 23.7.2008. www.charismamag.com.
10. C. Peter Wagner, "Personal Report of Lakeland Outpouring". 25.7.2008.
11. Robert Ricciardelli blog comments. www.jasonclark.ws & www.stevehickey.wordpress.com. Heinäkuun 14.-16., 2008.
12. Robert Ricciardelli. Keskustelupalstalla: www.johnthebaptisttv.com.
13. J. Lee Grady, "Life After Lakeland: Sorting Out the Confusion". 13.8.2008. www.charismamag.com/fireinmybones.
14. Andrew Strom, "Part 2 - Why I Left the Prophetic Movement".
15. J. Lee Grady, "The Tragic Scandal of Greasy Grace". 11.3.2009. www.charismamag.com/fireinmybones.

Luku 6

1. Stanley Frodshamin näky. 1965. <http://brothermel.com/stanleyfrodshamrecordings.aspx>.
2. Richard Smithin näky. Lähde: Integrity Teaching Services, 10 Hyde Park Close, Headingley, Leeds LS6 1 SF, UK.
3. Robert Holmesin näky. 1996. <http://stormharvest.com.au>.

Luku 7

1. Rick Joyner, "Civil War in the Church". Toukokuu 1996. www.morningstarministries.org/Publisher/File.aspx?id=1000002723.
2. J. Lee Grady, "Can We Avoid a Charismatic Civil War?", 9.7.2008. www.charismamag.com/fireinmybones.
3. Andrew Strom, "The Coming Great Reformation", sivut 95-96.
4. "Rick Joynerin vastaus 'Civil War' artikkeliin", 28.8.1996.
5. Luste/rikkavilja (engl. 'tares'). Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/Lolium_temulentum.
6. Luste/rikkavilja (engl. 'tares'). Bible Cyclopedia, A. R. Faussett. 1902. Trinity College, Dublin.
7. Myrkkyrainheinä (engl. 'darnel'). Botanical.com. www.botanical.com/botanical/mgmh/g/grasse34.html.

Luku 8

1. Jonathan Goforth, "By My Spirit".
2. F. Bartleman, "Azusa Street", sivu 19.
3. Jonathan Edwards. Lähde: "True Revival and the Men God Uses" by H. Boner, luku yksi.
4. Gilbert Tennant. Lähde: "A History of New England" by Isaac Backus.
5. Lähde: "The Congregationalists", J. William T. Youngs, sivu 83.
6. Amy Carmichael. Lähde: "The Fire of Revival" by Derrick Harrison, sivu 76.
7. John Wesley. Lähde: G. Strachan, "Revival - It's Blessings and Battles", sivu 44.
8. John Wesley. Lähde: F. Bartleman, "Azusa Street", sivu 45.
9. C.G. Finney, "Reflections on Revival", sivu 66.
10. F. Bartleman, "Azusa Street", sivu 86.
11. Boston Evening Post, 1743.
12. Keith J. Hardman, "The Spiritual Awakeners", sivu 138.
13. T.W. Caskey. Lähde: "Seventy years in Dixie" by F.D. Srygley.
14. Steve Turner, "Hungry for Heaven".

Luku 9

1. Heidi Swander, "Beware of This Doctrine of Demons". www.olivetreeviews.org.
2. Andrew Strom, "Part 2 - Why I Left the Prophetic Movement". 2004.

“Jeesuksen Kristuksen seurakunta ei tajua, että demoniset vallat ovat *soluttaantuneet* seurakuntaan. Koettelu ja arviointi on unohdettu! Tällainen kirja on enemmän kuin tarpeen.”

- Greg Gordon, SermonIndex

Nykyajan profeettaliikkeen alkuperäinen sisäpiiriläinen, Andrew Strom, kertoo tositarinan seurakuntahistorian pelottavimpiin kuuluvasta invaasioista – ja kamppailusta sen torjumiseksi. Andrew Strom on ollut mukana karismaattisessa liikkeessä yli 25 vuotta, ja tuona aikana hän vaikutti yli 11 vuotta tiiviisti profeettaliikkeessä. Hän on perustanut internetsivuston RevivalSchool.com, John the Baptist TV:n ja sähköpostilistan REVIVAL List.

Kirjassaan Kundalini-varoitus Strom jäljittää väärrien henkien valtavaa invaasiota vuoteen 1994 ja näyttää, kuinka se kulminoitui vuonna 2008 omituisiin tapahtumiin Todd Bentley'n ja Lakelandin herätyksen nousua huomion kohteiksi. Mitä ovat Kundalini-henget? Mitkä ovat merkit niiden läsnäolosta? Ja kuinka niiden invaasio on torjuttavissa? Näitä ja muita aiheeseen liittyviä kysymyksiä käsitellään tässä haastavassa kirjassa.

Andrew Strom on uusiseelantilainen herätysjulistaja ja kirjailija. Hän on kirjoittanut kahdeksan kirjaa (esim. True & False Revival ja The Coming Great Reformation). Andrew on 44-vuotias, ja hän on ollut 24 vuotta onnellisesti naimisissa vaimonsa Jacquin kanssa. Heillä on kuusi lasta.